

நோன்சிரட்டர்

சுந்திரியான் ஆக்ஷிரம்

17/9/13

ஆவணி

2013

ஸ்ரீ
முருகா

வெளியீடு:

சுந்திரியான் ஆக்ஷிரம ஸ்வ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

பொருளி :

பொருளி :

குறவிவாடி

அமுக்கா றுடையான்கண் ஒுக்கம்போன் றில்லை
ஓமுக்க மிலான்கண் உயர்வு.

பொறாமையுடையவனிடத்தில் செல்வம் நிற்காதது போல
இழுக்கம் இல்லாதவனிடத்தில் உயர்ச்சி இல்லை யாகும்.

(135)

ஓமுக்கத்தின் ஓல்கார் உரவோர் அமுக்கத்தின்
ஏதம் படோக் கறிந்து.

அறிவுடையோர் நல்லொமுக்கத்தோடேயே ஓமுகுவர்;
ஏனெனில் அவர்கள் அதனின்றும் நீங்கு வதால்
உண்டாகும் தீமையை அறிவர்.

(136)

நற்சிந்தனை

**மறப்பேனோ குருநாதன் தன்னை
மத்தி நஸ்குமே**

குறள்·வெண்செந்துறை

வானவர் தான்வர் வணங்கினு மறியார்
ஞான முடையோர் நம்மை யறிவார்

11

போனநாட் கிரங்கும் புந்தியை நீக்கி
மோன நிலையில் நிற்றலே முறைமை

12

வானகம் மண்ணைகம் வந்துதாழ்ந் திழினுந்
தானவ னானோன் சுஞ்சல மடையான்

13

வெய்ய காமம் வெகுளி குரோதம்
வையார் மனத்திடை மாசில் லாரே

14

வெறும்வீண னைத்தனை வித்தைகற் றாலும்
தறுகுறும் பானவை தான்தீ ரானே

15

நாளச்சூடர்

வெளியீடு:

சந்தித்யான் ஆச்சிரம செவ கலைபண்பாட்டுப் பேரவை

தூஷணச்சாட்டு

வெளியீறு - 2

குடா - 188

• 2013

போருள்டக்கம்

இங்கி

ஆலயத்திலே நெறியும்...
எந்நிதியும் தருவான்...
திருவன்ப்பகுதி
மற்புடைய வெள்ளு...
கந்தரநாடு
கல்யுகத்தில் அமைதி...
முருகன் அருள்பெற்று...
தமிழனத்திற்கு ஏற்பட்டு...
ஸ்ரீ ரமண நினைவுலைகள்
திருஞானசம்பந்தர் அருளால்...
திருமந்திரக் கதைகள்
பேசாத நாள் எல்லாம்...
காளமேகம் பாடல்கள்
படங்கள் தரும் பதிவுகள்
கல்யுகத்தின் கதாநாயகன்...
சறுவார் கதைகள்
சைவத் திருக்கோயிற்...
கண்ணோம் கதர்காமம்
சைவ சமய வினாவிடை
ருத்தராட்சஸ்ரும் அதுன்...
நந்திய அன்றைப்பன்
தமிழகத் திருக்கோயில்...

கு. சோமசுந்தரம்	01 - 02
பு. கதீத்தம்பி	03 - 04
சு. அருளம்பலவனர்	05 - 06
நா. நல்லதம்பி	07 - 09
வாரியார் சுவாமிகள்	10 - 13
திருமதி ந. புரமேஸ்வரி	14 - 16
எ. மணோரங்கிதம்	17 - 21
ச.வ. சண்முகவாழவேல்	22 - 23
-	24 - 26
கே.எஸ். ஆனந்தன்	27 - 32
கே.வி. குணசேகரம்	33 - 34
சௌ. பா. வேலுப்பிள்ளை	35 - 36
-	37 - 40
-	41 - 44
சௌ.வன் ச. திருச்சௌந்தராஜன்	45 -
-	46 - 47
கா. ககலாசநாதக்குருக்கள்	48 - 50
கவுமணி அன்றைதாசன்	51 - 53
ஐறுமுகநாவவர்	54 - 55
த. ஸுந்வரங்கநாதன்	56 - 57
-	58 - 59
வல்வையுர் அப்பாண்ணா	60 - 64

அன்பளிப்பு: மலர் ஒன்று 30/- ரூபா

சுந்திரியான் உங்கிரம்

கைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

தொலைபேசி கைக்கம்: 021 321 9599, 021 226 3406

உச்சகம்: சுந்திரியான் உங்கிரம்

ஞானச்சடி நூட்டு வெளியீடு

வெளியீட்டுரை:-

ஆடிமாத ஞானச்சடி மலருக்கான வெளியீட்டுரையை சைவப்புலவர் திருமதி சசிலேகா ஜெயராஜன் அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள்.

அவர் தனது வெளியீட்டுரையில் ஞானச்சடி வெளிவரத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து ஆழமான கருத்துக்களையும், எளிமையான சொற்பிரயோகங்களையும் கொண்டு சிறப்பாக வெளிவருகின்ற மாதாந்த வெளியீடாகும் என்று சபையில் கூடியிருந்த முருகன் அடியார்களுக்கு எடுத்துக்கூறினார்.

ஆச்சிரமம் என்று கூறும்போது எல்லோரது மனக்கண் முன்னே வருவது அன்னதானப் பணியே ஆகும். “பசி வந்தால் பத்தும் பறக்கும்” என்ற வாக்கிற்கிணங்க ஆச்சிரமமானது இங்கு வரும் அடியவர்களின் வயிற்றுப் பசியைப் போக்குவதோடு ஞானச்சடி என்னும் மலரை வெளியீட்டு மக்களது அறிவுப் பசியையும் போக்குகின்றது என்று கூறித் தனது வெளியீட்டுரையை இனிதே நிறைவு செய்தார்.

மதிப்பீட்டுரை:-

187ஆவது ஞானச்சடி மலருக்கான மதிப்பீட்டுரையை திருமதி கெளரி சுரேசன் ஆசிரியை அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள்.

அவர் தனது ஆரம்ப உரையில், சந்திதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை ஆற்றும் பணிகளில் ஞானச்சடி வெளியீடானது மிகவும் காத்திரமானது. இவ் வெளியீட்டின்மூலம் பலரது உள்ளக்கிடக்கையை நாம் அறிய முடிகின்றது. அவ்வகையில் இம்மலர்மூலம் பயனடையும் அடியார்கள் அனைவரும் சந்திதி வேலவனுக்கும், சந்திதியான் ஆச்சிரமத்திற்கும் நன்றிக்கூற வேண்டும் என்றதோடு தன்னையும் வருடாவருடம் ஒருமுறையேனும் மலருக்குரிய மதிப்பீடினை செய்வதற்கு ஊக்கமளித்து வருவதையிட்டு உணர்வு பூர்வமாக சபையோருக்கு எடுத்துக் கூறினார்.

தொடர்ந்து கூறுகையில், ஞானச்சடி மலரில் காணப்படும் ஒவ்வொரு விடயமும் ஏதோ ஒரு வகையில், மற்றவர்களுக்கும் பயன்பெறவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அமைந்துள்ளது எனவும், ஆசைகளை அடக்கி வாழ்ந்தால் வாழ்க்கையில் வெற்றிகொள்ள முடியும் என்றும் கூறித் தனது மதிப்பீட்டுரையை இனிதே நிறைவு செய்தார்.

சுப்பிரமணியகவலை

நல்லை ஆதீனத்தை ஸ்தாபித்த முதலாவது குருமஹா
ஸந்திதானம், தனது கதாப்பிரசங்க வல்லமையினாலேயே
தைவத்தையும், தமிழழையும் ஓங்கி வளரச் செய்த மகானாவார்.
அவருடைய பிரசங்கம் நடைபெறாத கோயில்களே இல்லை
என்னும் அளவிற்கு முதலை முருக்கெல்லாம் சென்று கதை
செய்தவர் அவர். இங்கு மட்டுமல்லாமல் தீந்தியா,
மலேசியா, சிங்கப்பூர், லண்டன் முதலான தீடங்களிற்கும்
சென்று கதாப்பிரசங்கம் செய்து தைவத்தை வளர்த்த
பெருமை கீவரைச் சார்ந்ததே. தீசை ஞானத்தோடு
சேர்ந்த தீக்கிரையான குரல்வளம் எல்லோரையும்
இவர்பால் இழுத்து நிறுத்தியது.

நல்லூர் முருகனுக்கு மகோற்சவம் தொடங்கி
விட்டால் ஆதீனத்தில் 25 நாட்களும் மகாபாரதம், கந்த
புராணம், பெரியபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம் என்று
பல்வேறு தலையுக்களில் நள்ளிரவு வரை பிரசங்கம் நிகழும்.
ஆதீன நிர்வாகத்திற்கு அப்பால் திருமுறை வகுப்பு, வீதிப்
பஜனை, சங்கீத வகுப்பு, புராண படனம் எனப் பல்வேறு
யதுஞ்சள் விடயங்களையும் ஆரம்பித்து தளர்வின்றி அவற்
றினை நடைமுறைப்படுத்தி வெற்றிகண்ட பெருந்தகை
நல்லை ஆதீன ஸ்தாபகர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிநாத தேசிக
ஞானசம்பந்த பறமாச்சார்ய சுவாமிகள் ஆவார். எக்காலமும்
அவர் நாமம் நிலைத்திருக்கும்.

கடந்த ஆகஸ்ட் மாதத்தில் நல்லை ஆதீனத்தில் நடை
பெற்று முழந்த 47ஆவது பீடா ரோஹண விழா வேகளையில்
நாம் அன்னாரை நினைவு கூரவேண்டியது தைவ சமயிகள்
ஓவ்வொருவரதும் கடமையாகும்.

முந்தா! நம்பியின்தன் பாதம் பணிந்தோம்

செல்வச்சந் நிதிமுருகனே - அன்பறேத்த
தேழயருள் குமரனே - நல்ல
வல்லவழ வேல் ஏந்தியே - அழயார்
வாட்டந் தீர்க்கும் வல்ல வீரனே.

கல்லினாலும் செம்பினாலும் - உனை
கண்ஞுகொள்ள வந்து கும்பிடோம் - எம்
அல்ல லெல்லாந் தீர்த்திடா கய்யா, அழகின்
ஆறுமுகம் பன்னிரு கதயா.

செல்வா வுனைக் கும்பிடால் போதும் - உன்தன்
சிற்றழயை வணங்கினாற் போதும் - எமத்கு
நல்லவழி காட்டு முருகையா - எங்கள்
நம்பிக்கையின் செல்ல முருகா.

பாலும் யழுமும் படைய லமுதும் - உனக்கு
படைத்திடவே ஆசைப்பட் டோமே
சாலும் வகை திரும்பிப் பாகரயா - சந்நிதி
சண்முகனே முத்துக் குமரனே.

கள்ளர்களை நல்லவர்களாய் - அவர்க்குத்
காட்சிதந்து பாடம் யழப்பிப்பாய் எமக்குத்
தொல்லைதர நீவிடலாமோ - இவரெம்
சொந்தழயா ரென்று காட்டா.

வள்ளலென்று உன்னை நம்பியே - எங்கள்
வாழ்வினிலே எந்த நேரமும் - நல்ல
உள்ளத்திலே கோயில் கட்டியோர் - எந்நானும்
இருத்தி வழிபடு கிடோமே.

(முதுபெரும் புலவர்
வை.க. சிற்றும்பலம்
அவர்கள்)

குடும்பம்

கண்ட முதுபெருட்டிலவர்

16.09.2013 நில்

அக்கவை 100 நில் தடம்

பதிக்கும் முதுபெரும்

புலவர் கலாபுஷணம்

வை.க. சிற்றம்பலம் ஜயா

அவர்கள் எல்லா நலமும்

பெற்று நீண்டி வாழு

சந்நிதி வேற் பெருமானை

வேண்டுதல் செய்கின்றோம்.

சுபம், சாந்தி!

சஞ்சியான் சூச்சரை

பிரைஸ்யர்.

திவாணிமாத சீறப்புப்பிரதி பெறுவோர் விபரம்

A. ஆனந்தகுமார்

(லண்டன்)

Dr. G. பவானி

(மகப்பேற்று நிபுணர், யாழ்ப்பாணம்)

உரிமையாளர்

(மதுரா நகைமாடம், யாழ்ப்பாணம்)

Dr திருமதி பத்மராணி குகானந்தன்

(பல்வைத்திய நிபுணர், அச்சுவேலி)

S.S. றஜீந்திரன்

(நீர்வேலைப்பகுதி, மாநகரசபை, யாழ்ப்பாணம்)

சி. சிவமூர்த்தி

(ஸ்ரீ சிவாஞ்சனா நகைமாளிகை, யாழ்ப்பாணம்)

திருமதி கி. மாலினி

(கலாச்சார உத்தியோகத்தர், கோப்பாய்)

A. நாகரெத்தினம்

(கஜானன் அரைக்கும் ஆலை, நீர்வேலி)

இ. குமாரசாமி J.P.

(ஆசிரியர், பத்தமேனி, அச்சுவேலி)

பொ. குமாரசாமி

(சட்டத்தரணி, நவின்டில்)

Dr. V. சச்சிதானந்தராஜா

(கண்ணா கிளினிக், சித்தங்கேணி)

திருமதி கௌரி சுரேசன்

(ஆசிரியர், ஆவரங்கால்)

செ. கந்தசாமி

(வங்கியாளர், சண்டிலிப்பாய்)

நா. சிவசிதம்பரம்

(கோணாவளைலேன், கொக்குவில்)

நவீந்திரன் மகிழினி

(மீசாலை மேற்கு)

S. அருளையா

(கொழும்பு)

ச. பத்மநாதன்

(தெற்குத் தோப்பு, புத்தூர்)

சி. சிவயோகநாதன்

(விக்னேஸ்வரா வீதி, கரணவாய்)

தே. தேவராஜேந்திரன்

(திகிரி லேன், தும்பளை)

பொ. நாகலிங்கம்

(கெருடாவில் தெற்கு, தொண்டைமானாறு)

இ. நிரத்தனசந்தரம்

(ஹரிக்காடு, வல்வெட்டித்துறை)

முத்து கணேஷ்

(மஞ்சத்தடி, இணுவில்)

K. கஜமுகன்

(இராசவீதி, நீரவேலி)

செ. சிவலிங்கம்

(மலர் வசந்தம், இணுவில்)

N. ஜெயரட்னராசா

(பண்ணாகம், சுழிபுரம்)

சி.து. கலைச்செல்வம்

(பரமானந்தி அம்மன் கோவிலடி, இணுவில்)

S. கிருபாகரன்

(உபதபால்கந்தோர், ஆனைக்கோட்டை)

வ. ரவிச்சந்திரன்

(நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்)

வை.ச. பரஞ்சோதி

(சோதி ஸ்ரோர்ஸ், கோண்டாவில்)

ச. ஸ்ரீவீவேகானந்தராசா

(கன்னாதிட்டி, யாழ்ப்பாணம்)

கிருபாகரன் திவ்வியா

(மந்துவில் மேற்கு)

கிருபாகரன் கீத்திகா

(மந்துவில் மேற்கு)

சீ.சி. கந்தையா (பலாலி)

(ஆவரங்காலி)

மு. முருகதாஸ்

(சிறுப்பிட்டி தெற்கு)

T. தியாகவிங்கம்

(இராமையாச் செட்டியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்)

பு. நித்தியானந்தம்

(சிறுப்பிட்டி தெற்கு)

S. K. பஞ்சாட்சரம் ஆச்சாரியார்

(மானிப்பாய் தெற்கு)

இ. தயாபரன்

(கோண்டாவில்)

S. சாம்பவி

(யாழ்ப்பாணம்)

து. மனோகரன்

(நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்)

அருளையா சுப்பிரமணியம்

(நீர்வேலி மேற்கு)

த. புவனேந்திரன்

(அந்திரானை, ஈவினை)

ஆ. விநாயகமூர்த்தி

(சாளம்பை, கரணவாய் மத்தி)

ச. சிவகுமாரன் G.S.

(அமுதசுரபி, கட்டுடை)

K. நடராசா

(பொறியியலாளர், பத்தமேனி)

சி. நவேரத்தினம்

(ஆனந்தா வீதி, மானிப்பாய்)

S. சரவணபவன்

(தொப்பு, அச்சுவேலி)

உரிமையாளர்

(லக்ஷி தொலைத் தொடர்பகம், அச்சுவேலி)

திருமதி ம. கமலக்கண்ணன்

(கந்தப்பா வளவு, வல்வெட்டி)

சி. சுப்பிரமணியம்

(சமரபாகு, உடுப்பிட்டி)

M.P. தர்மலிங்கம்

(பத்திரிகை முகவர், உடுப்பிட்டி)

சிறி மாதவன்

(கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்)

ந. பொன்னுத்துரை

(தொம்பை வீதி, உடுவில்)

ச. திவாகரன்

(உரும்பராய் மேற்கு)

க. சச்சிதானந்தன்

(சந்தை வீதி, உடுப்பிட்டி)

நா. கதிரமலைநாதன்

(உரும்பராய் கிழக்கு)

நா. மகேந்திரராசா

(பிழேம மகால், வல்வெட்டி)

திருமதி ஜௌகதீஸ்வரன் குழுதாதேவி

(சுண்ணாகம் மேற்கு)

உரிமையாளர்

(ஆதவன் மில், அச்சுவேலி)

வ. சிவலிங்கம்

(குருபரன் தொலைத் தொடர்பு நிலையம், கரணவாய்)

கா. அருளானந்தன்

(அராலிவீதி, சங்காளை)

பத்மநாதன் குணசுந்தரி

(ஆதிகோயிலடி, வல்வெட்டித்துறை)

ஆசைப்பிள்ளை சுப்பிரமணியம்

(அச்சுவேலி)

வே. இராஜேந்திரா

(ஆவரங்கால்)

ஐயத்ரிசனம் - நெறியும் முறையும்

தீரு குமாரசாமி சோமசுந்தரம் அவர்கள்

சிவபெருமானை வழிபடுவதற்கு உரிய முக்கிய இடம், சிவன் எழுந்தருளி இருக்கின்ற திருக்கோயில் ஆகும்.

ஸ்நானங் செய்து, புறத்தூய்மையராய், தோய்த்து உலர்ந்த ஆடை தரித்து, விபூதி இட்டுக்கொண்டு திருக்கோயிலுக்குச் செல்லுதல் வேண்டும். போகும்போது ஒரு தட்டிலே பழம், பாக்கு, வெற்றிலை, தேங்காய், மலர்கள் என்பவற்றை வைத்து எடுத்துச் செல்ல வேண்டும்.

திருக்கோயிலைச் சமீபித்த உடனே, தூல லிங்கமாகிய திருக்கோபுரத்தைத் தரிசித்து, இரண்டு கைகளையும் தலையிலே குவித்து, சிவநாமங்களை உச்சரித்துக்கொண்டு செல்லவேண்டும். கை, கால்களைக் கழுவிய பின்னரே கோபுர வாயிலைக் கடந்து செல்லுதல் முறையாகும்.

திருக்கோயிலுக்கு உள்ளே சென்றவுடன், பலிபீடத்துக்குப் பின்பாக நமஸ்காரம் பண்ணல் வேண்டும்.

சந்திதானம் கிழக்கு நோக்கியோ, மேற்கு நோக்கியோ அமைந்திருக்குமானால், வடக்கே தலை வைத்து வீழ்ந்து வணங்குதல் வேண்டும். தெற்கு அல்லது வடக்கு நோக்கிய சந்திதானத்தில், கிழக்கே தலை வைத்து நமஸ்காரம் பண்ணல் முறையாகும். எக்காரணம் கொண்டும் கிழக்கிலும், வடக்கிலும் கால்நீட்டி நமஸ்காரம் பண்ணல் ஆகாது. பிரகாரங்களில் உள்ள விக்கிரகங்களுக்குக் கால் நீட்டி நமஸ்காரம் பண்ணல் ஆகாது.

ஆண்கள் செய்வது அட்டாங்க நமஸ்காரம் என்படும். அட்டாங்க நமஸ்காரமாவது, தலை, கை இரண்டு, செவி இரண்டு, மோவாய், புயங்கள் இரண்டு என்னும் எட்டு அவயவங்களும் நிலத்திலே பொருந்தும்படி வீழ்ந்து வணங்குதல் ஆகும். ஆண்கள் மேல் சட்டை இட்டுக்கொண்டும், அங்கவள்திரத்தினால் மேலுடலைப் போர்த்துக் கொண்டும், தலையில் தொப்பியோ, தலைப்பாகையோ அனிந்து கொண்டும், காலில் செருப்புதனும் திருக்கோயிலின் உட்பிரகாரத்திற்குள் செல்லக்கூடாது.

பெண்கள் செய்வது பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் ஆகும். பஞ்சாங்க நமஸ்காரமாவது, தலை, கை இரண்டு, முழந்தாள் இரண்டு என்னும் ஜந்து அவயவங்களும் நிலத்திலே பொருந்தும்படி வணங்குதல்.

நமஸ்காரம் மூன்று தரமாயினும், ஐந்து தரமாயினும், ஏழு தரமாயினும் பண்ணல் வேண்டும். ஒரு தரம், இருதரம் பண்ணுதல் குற்றம் ஆகும்.

இலக்கியங்கள் அவற்றின் படைப்பாளிகளை என்றும் வாழ்விக்கின்றன.

வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்தபின், உள்வீதி வலம் வருதல் வேண்டும். இதனைப் பிரதட்சணம் பண்ணுதல் என்பா.

இரண்டு கைகளையும் தலையிலேனும், மார்பிலேனும் குவித்தபடி சிவநாமங்களை மனதிற்குள் உச்சரித்துக்கொண்டு கால்களை மெல்ல வைத்து மெதுவாக வலம் வரவேண்டும். இடது பக்கத்தால் சுற்றிவரக் கூடாது. வேகமாகவோ, ஓடியோ செல்லக் கூடாது. பிரதட்சணம் மூன்று அல்லது ஐந்து தரம் செய்தல் வேண்டும். பிரகாரங்களில் பிரதிட்டை செய்துள்ள விக்கிரகங்களைத் தொடுதல் குற்றமாகும்.

முதலில் விக்னேஸ்வரரைத் தரிசனம் செய்து அதன்பின் மூலமுர்த்தியாகிய சிவலிங்கப் பெருமானையும் உமாதேவியாரையும் தரிசனம் செய்தல் வேண்டும். அப்போது அர்ச்சனையையும் செய்விக்கலாம். விழுதி பிரசாதம் வாங்கித் தரித்துக்கொண்டு அதன்பின் நடராஜர், சோமாஸ்கந்தர், தட்சிணாமூர்த்தி, மற்றும் சுப்பிரமணியர், நவக்கிரக நாயகர்கள், வைரவர் முதலிய பரிவார மூர்த்திகளைத் தரிசனஞ் செய்தல் முறையாகும்.

பின்னையாரைத் தரிசிக்கும்போது, முட்டியாகப் பிடித்த இரண்டு கைகளினாலும் நெற்றியிலே மூன்றுமுறை குட்டி, வலக்காதை இடக்கையினாலும், இடக்காதை வலக்கையினாலும் பிடித்துக்கொண்டு மூன்றுமுறை தாழ்ந்து எழுந்து கும்பிடல் வேண்டும். இதனைத் தோப்புக்கரணம் போடுதல் என்பா.

மற்றைய மூர்த்திகளின் சந்திதானங்களிலே இரண்டு கைகளையும் சிரசில் ஆயினும், மார்பில் ஆயினும் குவித்துக்கொண்டு மனங்கசிந்தனூருகத் தோத்திரங் செய்தும், பஞ்சாட்சர ஜெபம் செய்தும் வணங்குதல் வேண்டும்.

ஆலயத்தினுள் வீண் வார்த்தைகள் பேசக்கூடாது. சத்தமிடுதல் ஆகாது. அமைதி பேண வேண்டும். பிறருக்கு எவ்விதத்திலும் இடையூறு செய்யக்கூடாது.

சவாமிக்கு அபிஷேகம், நிவேதனம் முதலியவை நடக்கும்பொழுது தரிசனம், பிரதட்சணம், நமஸ்காரம் பண்ணல் ஆகாது.

தரிசனம் முடிந்ததும் சண்டேகரர் சந்திதியை அடைந்து கும்பிட்டு, மூன்றுமுறை கைகொட்டி, சிவதரிசன பல்ளைத் தரும் பொருட்டுப் பிரார்த்தித்தல் வேண்டும்.

அதன் பின்னர் சிவசந்திதானத்தை அடைந்து நமஸ்காரம் பண்ணி, அமர்ந்து ஸ் பஞ்சாட்சர ஜெபம் செய்து, எழுந்து வீட்டுக்குப் போதல் வேண்டும்.

திருக்கோயிலுக்கு ஆசாரமில்லாது போதல், ஆசௌராசத்துடன் போதல், மாதவிடாய் காலத்தில் செல்லுதல் ஆகாது. ஆலயத்திற்குள் எச்சில் உமிழ்தல், சுந்தலை விரித்து விடுதல், கால் கழுவாது போதல், விக்கிரகத்தைத் தொடுதல், பூக்களை அதன்மீது எறிதல், குசலம் விசாரித்தல், வீண்வார்த்தை பேசுதல், சவாமிக்கும் பலிபீத்திற்கும் குறுக்கே போதல், தூபியின் நிழலை மிதித்தல், நித்திரை செய்தல், சண்டையிடுதல் என்பன குற்றங்களாகும். அவற்றைத் தவிர்த்துக்கொள்ளல் வேண்டும். ஆலய தரிசனத்தை முறைப்படி செய்து நல்வாழ்வு வாழ்வோமாக.

எந்நிதியும் தருவான் செல்வச்சந்நிதியான்

தீரு பு. கதீரித்தம்பி அவர்கள்

திருமூல நாயனாரால் சிவபூமி என்று அழைக்கப்பட்ட ஸமத்திருநாட்டின் கலியுக வரதனாக அருளாட்சி செய்து கொண்டிருப்பவன் முருகன். இலங்கையின் தென்பகுதி கதீர்காமத்தில் கண்போல் அடியார்களைக் காத்து வருகின்றான்.

அடியார்கள் கதீர்காமக் கந்தனைக் காவடிக் கந்தனென அன்பாக அழைக்கின்றனர். அதுபோல வடபகுதி யாழ்

குடாநாட்டில் முக்கண்கள் போல

முன்று ஆலயங்கள் உள்ளன. தலம்,

தீத்தம், மூந்தி ஆகிய சிறப்புக்

கொண்டு நல்லுர்க்கந்தன் அலங்

காரக் கந்தன் என்னும் நாமத்துடனும்,

மாவிட்டபுரக் கந்தன் தீத்தகக்

கந்தன் என்னும் நாமத்துடனும்,

தொண்டைமானாறு செல்வச் சந்

நிதிக் கந்தன் அன்னக்கந்தனென்

னும் நாமத்துடனும் விளங்குகின்றன. இவற்றுள் தொண்டைமானாறு கந்தன் எத்தலங்களுக்கும் இல்லாத தனிச் சிறப்புப் பெயராகிய “செல்வச்சந்நிதியான்” என்று கூறப்படுவது போற்றுதற்குரியது. சந்நிதியான் சஞ்சலம் தீத்து எந்நிதியும் தருவான் என்பது மக்கள் நம்பிக்கையாகும்.

தேவர்கள் துயர் துடைக்க உதித்த முருகன் அடியார்கள் துயர்களையும் துடைக் கிறான். இதைக் கச்சியப்பச் சிவாச்சாரியார் “அருவமும் உருவமாகி... ஒருதிரு முருகன் வந்தாங்குதித்தனன் உலகம் உய்ய” என சிறப்பித்துக் கூறுகின்றார். அதுமட்டுமன்றி தீயவை புரிந்தவர்கள் முருகன் திருமுன் உற்றால் தூயவராகி மேலை தொல்கதியடைவரென பின்வரும் பாடல்மூலம் “தீயவை புரிந்தாரேனும் குமரவேள் திருமுன் உற்றால..... அடுசமர் இந்நாட் செய்த மாயையின் மகனும்மன்றோ வரம்பிலா அருள் பெற்றுயுந்தான்” என விளக்குகின்றார். இளமையில் கெட்ட நடத்தையில் ஈடுபெட்டுமேன்ற அருணகிரிநாதரையும் ஆட்கொண்டு தன்னைப் பாடவைத்த முருகனை “கந்தர் அநுபூதி”யில் “ஆடும் பரிவேல் அணி சேவல் எனப் பாடும் பணியே பணியாய்..... சாடும் தனியானை சகோதரனே” என அருணகிரிநாதர் வேண்டுகின்றார். அழகன் முருகனை கண்டு தொழ இரண்டு கண்கள் போதாது நாலாயிரம் கண்களை பிரமன் தனக்குப் படைக்கவில்லையே என பின்வரும் பாடல்மூலம் “மாலோன் மருகனை மன்றாடி மைந்தனை.... செங்கோடனைச் சென்று கண்தொழ நாலாயிரங் கண் படைத்தில்லேன யந்த நான்முகனே” என்று அருணகிரிநாதர் கூறியிருப்பது முருகன் எத்தனமையன் என்பதை விளக்குகிறது. கலியுகவரதனாகிய முருகன் தொண்டை மானாறு செல்வச்சந்நிதியில் அருள்ஆட்சி புரிந்து, வரும் அடியார்களின் சஞ்சலங்களை நீக்கி, வேண்டிய வரங்கள் அள்ளி வீசிக்கொண்டிருக்கிறானென்பதை அடியார்கள் அறிவார்கள்.

செல்வச்சங்நிதியான், கடற்கரையானென்றும் போற்றப்படும் முருகன் மாறாத நோடுடைய ஒரு பெண் பேதையின் நோயை நீக்கியருள், அப்பெண் கோவிலைச் சுத்தம் செய்தல், பூசை நேரத்தில் மணியடித்தல் போன்ற கைங்கரியங்களைச் செய்துகொண்டு இன்றும் இருப்பதை அடியார்கள் அறிவார்கள். இதுபோல் எனக்கும் பதினெந்து வயதளவில் மாறாத சன்னிவாதநோய் ஏற்பட்டது. வைத்தியர்கள் கைவிட்ட நிலையில், இரண்டு மாதத்தில் தந்தையை இழந்த பாவியாகிய என்னை, எனது அன்னை கைப்பிடியாய் அழைத்துக்கொண்டு, செல்வச்சங்நிதியான் வாசலில் விட்டார். நான் கண்ணீர் மல்க சந்நிதியானை வேண்டினேன்.

“பூசகர் விழுதி உச்சியில் இட்டு, தீர்த்தம் தந்தார், மனமுருகி முருகனை வேண்டி அருந்தினேன். என்ன அதிசயம் உடம்பில் காந்தம் ஏறியதுபோல் இருந்தது. பிற்பகல் இரண்டு மணியளவில் அன்னையின் உதவியின்றி கடலேரிக்கூடாக ஒரு கிலோமீற்றர் தூரமுடைய எமது ஊரை நடந்து சென்றேன். அன்று தொடக்கம் சந்நிதியானின் அடிமையானேன். அதன்பின் படித்து ஆசிரியனாகி அறுபது வயதுவரை சேவை ஆற்றி என்பத்தொரு வயதுவரை (இன்றுவரை) செல்வச்சங்நிதியானை தவறாது வெள்ளிக்கிழமைதோறும் வழிப்படும் அடியான் ஆகிவிட்டேன். அவன் அருளாலே முக்குக் கண்ணாடி இன்றி வாசிக்கும் திறனையும், தெளிவாகக் கேட்கும் திறனையும், கைப்பத்தப்பமின்றி எழுதும் திறனையும் பெற்று, சந்நிதியான் ஆச்சிரம வெளியீடு ஞானச்சார்டுக்கு கட்டுரை எழுதும் வாய்ப்பையும் பெற்றுள்ளேன். சங்கானை அடியவன் முருகனை வழிப்பட்டு பிள்ளைப்பேறு பெற்று, இன்றும் வெள்ளிக்கிழமைகளில் பிரதட்டை செய்யும் பணியையும் செய்து வருவதை அடியவர்கள் அறிவார்கள். இன்னும் எத்தனை, எத்தனை பேர் செல்வச்சங்நிதியான் அருள் பெற்றார்கள் என்பதை யாம் அறியோம்.

எனவே புதுமையிலும் புதுமையான செல்வச்சங்நிதியான் ஆலயம் வந்து, பாதம்பட பலமுறை வலம் வந்து, சஞ்சலம் நீங்கி (யாம் இருக்கப் பயமேன்) எந்நிதியும் தந்திடுவான் செல்வச்சங்நிதியான் என்ற எண்ணத்துடன் வழிபடுவோம். கடற்கரையான் அருள் எங்கும் பரவ, இன்பம் எங்கும் சூழ எல்லோரும் இன்புற்று வாழ்வார்கள்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்
 அன்னப்பனிக்கும் மற்றும் ஆச்சிரமத்தினால்
 நடாத்தப்படும் செல்கழுதாயப்-பணிகளுக்கும்
 உதவியியவிற்குபவோர்க்கீழே உள்ள முகவரியுடன்
 தொடர்பு கொள்ளவும்.
ஸ்ரீசுபை
க. மோகந்தால்
 சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்,
 தொண்டமானால்,
 T.P.: 021 226 3-06
 021 321 9599   Facebook: sannithiyayan achchiram
 E-mail: sayauth20@hotmail.com

ஸ்ரீசுபை
க. மோகந்தால்
 க. தீ. 7342444
 கிளங்கை வாங்கி,
 புருத்தித்துறை.

(தொடர்ச்சி)

பூவி னாற்றம் போன்றுயார்ந் தெங்கும்
ஓழிவற நிறைந்து மேவிய பெருமை
இன்றெனக் கெளிவந் தருளி
அழிதரு மாக்கை யொழியச் செய்த வொண்பொருள்
இன்றெனக் கெளிவந் திருந்தனன் போற்றி
அளிதரு மாக்கை செய்தோன் போற்றி
ஊற்றிருந் துள்ளாவ் களிப்போன் போற்றி
ஆற்றா வின்ப மலர்ந்தலை செய்யப்
போற்றா வாக்கையைப் பொறுத்தல் புகலேன்

பதவுரை:

பூவில் நாற்றம் போன்று- மலரிடத்துள்ள நறுமணம்போன்று, உயர்ந்து எங்கும் ஓழிவு அற நிறைந்து- ஓங்கி எங்கும் நீக்க இல்லாமல் நிறைந்து, மேவிய பெருமை- ஏவற்றிற்குஞ் சார்பாகப் பொருந்திய பெருந்தன்மையினை, இன்று எனக்கு எனி வந்து அருளி- இப்பொழுது அடியேனுக்கு எளியனாய் வந்து அறிவறுத்தியருளி, அழிதரும் ஆக்கை ஓழியச் செய்த ஒண்பொருள்: அழியந்தன்மையையுடைய இவ்வடம்பைத் தன்தன்மை கெடுமாறு செய்த சிறந்த பொருளாயுள்ளவன், இன்று எனக்கு எனிவந்து இருந்தனன் போற்றி- இந்நாளில் அடியேனிடத்தும் எளிதாக வந்து குருமூர்த்தியாய் எழுந்தருளி இருந்தவனுக்கு வணக்கம்; அளிதரும் ஆக்கை செய்தோன் போற்றி- அனிபினால் உருகுதலைச் செய்யும் உடம்பினை அடியேனுக்கு அருள் செய்தவனுக்கு வணக்கம்; ஊற்று இருந்து உள்ளம் களிப்போன் போற்றி- இன்பாரி ஊற்றாக இருந்து என் உள்ளத்தைக் கவிக்கச் செய்வோனுக்கு வணக்கம். ஆற்றா இன்பம் அலர்ந்து அலைசெய்ய- பெறுதற்கரிய இன்பவெள்ளம் அலர்ந்து பரந்து அலைவீச, போற்றா ஆக்கையை பொறுத்தல் புகலோன்- அதனைப் பேணமாட்டாத இவ்வடம்பைத் தாங்குதலை விரும்பேன்.

பூவினிடத்து மணம்போல இறைவனும் நீக்கமின்றி எங்கும் நிறைந்திருத்தலின் “பூவின் நாற்றம் போன்றுயார்ந்தெங்கும் ஓழிவற நிறைந்து” என்றார். “பூவண்ணம் பூவின் மணம்போல மெய்ப்போத வின்ப மாவண்ணமெய் கொண்டவன்” எனப் பரஞ்சோதி முனிவர்

குறைவாகப் பேசி நிறைய வாசித்தறி.

திருவிளையாடற் புராணத்து (கடவுள் வாழ்த்து 5) வருதலுங் காண்க.

இறைவன் ஒழிவற நிறைந்திருத்தல், “ஷமிவற நிறைந்த வொருவ போற்றி” (போற்றி 215) “ஷமிவற நிறைந்தயோகமே” (பிடித்த1) என அடிகளும், “ஷமிவற நின்றெங்கு மூலப்பிலான் காண்” (தே.229:6) என அப்பரடிகளும் அருளியவற்றானுமறியப்படும்.

இன்றெனக் கெளிவந்தருளி என்றது தன் பெருந்தன்மையால் இப்பொழுது எனக்கு எளிதாக வந்து அருளுபதேசஞ் செய்து என்றவாறு, “ஸ்ரிலாதநீ எளியையாகிவந் தொளிசெய் மானுட மாக நோக்கியும்” (சத 91) “என்பெலா முருக்கி யெளியையா யாண்ட ஸ்சனே” (பிடித்த10) என அடிகள் பிறாண்டு அருளியமையுங் காண்க. இன்று என்றது ஆட்கொண்ட நாளை.

ஆக்கை- யாக்கை என்பதன் மருஉ. யாக்கை - எழுவகைப் பொருளால் கட்டப்பட்டது. ஆக்கை ஒழியச் செய்தல், அதன் தன்மை கெடச் செய்தலன்றி நீங்குமாறு செய்தலாகாது. என்னை? “அளிதரும் ஆக்கை செய்தோன்” (அண்ட 120) எனப் பின்னர் வருதலின்.

அளிதரும் ஆக்கை- அன்பினால் உருகுதலைச் செய்யும் ஆக்கை. “அன்பினாலடியேன் ஆவியோ டாக்கை ஆனந்த மாய்க் கசிந்துருக” (கோயிற் 2) என அடிகள் அருளியமையுங் காண்க. அளிதல்- உருகுதல். “அளிபவர் உள்ளத் தமுதே போற்றி” (போற் 142) என்புழியும் இப்பொருட்டாதல். காண்க. ஒண்பொருள்- ஒள்ளிய பொருள். “ஒதி யென்னுளங்கொண்டவன் ஒண்பொருள்” (தே. 143:3) என அப்பரடிகள் அருளியமையுங் காண்க.

ஊற்றிருந்து- இன்ப நீருற்றாக இருந்து. “ஊற்றான உண்ணா ரமுதேயுடையானே” (சிவபுராண 88) என அடிகள் பிறிதோரிடத்துக் கூறுதலுங் காண்க. களிப்போன் எனத் தன் வினையாற் கூறினும் அது களிப்பிப்போன் எனப் பிறவினைப் பொருளில் வந்தது. “குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே மிரும்” (குறள்) என்புழிப்போல.

ஆற்றா இன்பம்- பெறுதற்காரிய இன்ப வெள்ளாம். அலை செய்ய என்றனால் இன்பம் என்றது இன்ப வெள்ளத்தை உணர்த்தியது. அலர்தல்- பரத்தல். “அலர்ந்த விரிந் ருக்கை யுலகம்” (கலி 114-18-19) என்புழியும் இப்பொருட்டாதல் காண்க. தம் யாக்கையை அளிதரும் யாக்கையாகச் செய்து கொடுத்தும் அந்த யாக்கை பெறுதற்காரிய இன்பவெள்ளம் அலர்ந்து அலைவீச அதனைப் பேணமாட்டாமையால் அதனை விரும்பாமையின் “போற்றா ஆக்கையைப் பொறுத்தல் புகலேல்” என்றார். போற்றுதல்- பேணுதல். “பார்ப்பானைத், தோழிநீ போற்றுதி யென்றி” (கலி 65:8-9) என்புழிப்போல, புகலல் விரும்புதல். “ஒன்னா ரோட்டிய செருப்புகள் மறவர்” (மருஷரக் 726) என்புழியும் இப்பொருட்டாதல் காண்க.

(தொடரும்...)

துஞ்சூல் தினங்கள்

செப்ரம்பர் 02

ஆவணி 17 திங்கள்

திருநீலகண்ட நாயனார்

செப்ரம்பர் 13

ஆவணி 28 வெள்ளி

துங்குவியக்கலை நாயனார்

ஒக்டோபர் 03

புரட்டாதி 17 வியாழன்

அருணந்தி சிவாசிசாரியார்

ஒக்டோபர் 04

புரட்டாதி 18 வெள்ளி

அருணகிரிநாதர்

ஒக்டோபர் 16

புரட்டாதி 30 புதன்

கடையிறங்காமிகள்

மற்பிடையை வென்ற ஆஸ்ம வீரி அப்பரி

தீரு நா. நல்லதம்பி அவர்கள்

ஆயிரத்து இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே வாழ்ந்திருந்தவர் திருநாவுக்கரசர். அவர், நாடாளும் வேந்தரின் மற்படையை வெல்லும் ஆற்றல், அறப்படை ஏந்திய ஆன்ம வீரருக்கு உண்டு என்பதை நிலைநாட்டியவர். ஆக, ஆன்மவீரம் படைவீரத்தினும் வலிமையுள்ளது என்னும் உண்மையைப் பலநூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே அறிந்து கொண்டது தமிழ்நாடு.

அதனால், திருநாவுக்கரசருடைய ஆன்மவீரம், மிகு அண்மையில் வாழ்ந்த பாரதியார் உணர்வில் ஊறியிருந்ததை நாம் அறியக் கூடியதாக இருக்கிறது. இதற்கான சான்றுகளை சுப்பிரமணிய பாரதி யாரின் பாடல்கள்மூலம் காண்போம்.

சைவ மக்களில் ஒருவராக அவதரித்த திருநாவுக்கரசர், பலகலையும் கற்ற அறிவாற்றல் கொண்டவராக விளங்கக் கண்ட அந்நாட்டு மன்னன், தனது மந்திரி சபையில் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டான். நாவுக்கரசரது சாமர்த்தியத்தைக் கண்ட சமண மன்னன், காலப்போக்கில் அவரைத் தனது மதத்துக்கே மாற்றி விட்டிருந்தான். ஆயினும் முன் வினைப் பயணால் நாவுக்கரச நாயனாருக்குச் சூலைநோய் ஏற்பட்டது. தனது தமக்கையாரிடம் சேர்ந்து தமது குலதெய்வமான வீரட்டானேசு வரரைச் சரணடைந்தார்.

இதனை அறிந்த சமண மன்னன், நாவுக்கரசரை அழைத்து வரும்படி தூதுவரை அனுப்பினான். மற்படை வீரரோடு சென்ற தூதுவரைக் கண்டு அஞ்சாத நாவுக்கரசர்,

“நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம்

நரகத்தில் இடர்ப்படோம் நடலையில்லோம்”
என்று வீரப்பதிகம் பாடி நின்றார். மன்னனின் படைக்கு ஆன்ம வீரர் அஞ்சி நடுங்கவில்லை!

இதனை அனுபவித்து உணர்ந்துகொண்ட பாரதியார், அஞ்சா நெஞ்சங் கொண்ட புரட்சிக் கவிஞர், மாயை (உலகியல்) யைப் பழித்துப் பாடும்போது,

“யார்க்கும் குடியல்லேன் யான் என்பது

ஓர்ந்தனன் மாயையே - உங்குன்

போர்க்கு அஞ்சவேனோ? பொடியாக்கு

வேன் உன்னை மாயையே!

எனப் பாடியிருப்பது காண்போமாக.

மற்படைக்கு அஞ்சாத நாவுக்கரசரைக் காவலர் சாந்தப்படுத்தி அழைத்துச் சென்றபோது, அவரைச் சுண்ணாம்பறையில் அடைக்கச் செய்தான் அரசன். ஏழு நாட்களாக “மாசில் வீணையும்...” பதிகம் பாடி இறைவன் இணையடி நீழலில் தளர்வின்றி இருந்தார்

எவரையும் மனம் நோகப் போதே.

நாவுக்கரசர். ஏழு நாட்கள் அன்னம் தண்ணீர் இன்றிச் சோர்வின்றி இருந்த அப்பரின் நிலைகண்டும் கலங்காத மன்னன், அவருக்கு நஞ்சை வஞ்சகமாக ஊட்டும்படி செய்கிறான்; ஆயினும் அது அறப்படை வீரனுக்குத் தெரிந்துவிடுகிறது.

“நஞ்சம் அமுதாக விளையுமே..” என்று பதிகம் பாடி அரசனது ஆணவத்தை அம்பலமாக்குகிறார் நாவுக்கரசர்.

இதனைப் பாரதியார் மனங்கொண்டிருந்த தன்மையினால்,

“பச்சை ஊன் இயைந்தவேற்
படைகள் வந்த போதினும்
அச்சமில்லை அச்சமில்லை
அச்சமென்ப தில்லையே!”

என்று தனது மாயைக்குச் சொல்லிக் காட்டுகிறார்.

இவ்வரலாறுகளையெல்லாம் தனது உலகப் பொதுமறையில் இலக்கணமாக இவ்வாறு பாடியிருக்கிறார் தெய்வப்புலவர்.

பெயக்கண்டும் நஞ்சன்டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர் (குறள் 580)

அமுதம் என்பது பிறவியறுக்கும் பொருள். அதனால் அந்த நஞ்சு உண்ட நாவுக்கரசர், அன்று மாத்திரமன்று, என்றுமே இறவா வரம் பெற்றவராகின்றார். இதனை முன்னரே உணர்ந்து இருந்த பாரதியார்,

“நஞ்சை வாயிலே கொண்டந்து நண்பர் ஊட்டு போதிலும்
அச்சம் இல்லை, அச்சமில்லை, அச்சம் என்பதில்லையே”

என்று பாடி மாயையைப் பழிக்கின்றமையையும் காணலாம்.

நஞ்சுக்கும் சாகாதிருந்த நாயனாரை நசுக்கிக் கொல்லும்படி யானையை ஏவுகிறான் சமண மன்னன். யானை நாவுக்கரசரிடம் வெகுன்டெழுந்து பாய்ந்து போனது.

“அஞ்சுவது யாதோன்றும் இல்லை

அஞ்சுவருவதும் இல்லை” என்று நாவுக்கரசர் நெஞ்சம் இறைவனாடியில் நின்றது. யானை நாவுக்கரசரை வலம் வந்து வணங்கிவிட்டுச் சாந்தமாகத் திரும்பியது.

ஆயினும் படைச்செருக்குடைய பல்லவன் மேலும் மேலும் ஆன்ம வீரரத் துண்புறுத்த முயல்கிறான்.

துச்சமாக எண்ணி நம்மைத்

தூறு செய்த போதிலும்

அச்சமில்லை அச்சமில்லை

அச்சமென்ப தில்லையே

உச்சிமீது வாணிடந்து

வீழுகின்ற போதிலும்

அச்சமில்லை அச்சமில்லை

அச்சமென்ப தில்லையே

என்று பாரதியார் தனது மாயைக்குக் கூறுகின்றார்.

கொடுமைகள் செய்தும் கொல்லமுடியாத ஆன்மவீர் நாவுக்கரசரை கல்லில் கட்டிக் கடலில் போடுமாறு கட்டளையிட்டான் சமண மன்னன்.

துண்பம் எமது கண்களைத் திறக்கும் துணை.

“கற்றுணை பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே”

எனப் பதிகம் பாடிய நாயனாருக்கு மேலும் துன்பம் வராமல் பாதுகாக்க எண்ணிய இறைவன், கல்லைத் தெப்பம் ஆக்கியதோடு கரையிலும் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கக் செய்கிறார்.

இந்த நிலையிலும் மேலும் ஆன்ம வீரது தீர்த்தை உலகறியச் செய்ய (நேர்காணல்) எண்ணிய இறைவன் நாவுக்கரசர் உழவாரப்பணி செய்யும் இடமெல்லாம் அழகு மங்கையரை நடமாடவிட்டும், செங்கற்களைப் பொன்னாகக் காட்டியும் உளமாற்றத்தை அறியப் பார்க்கிறார். ஆயினும் நாவுக்கரசர்,

உரன் என்னும் தோட்டியான் ஒரைந்தும் காப்பான்

வரன் என்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து (குறள் 24)

என்னும் வள்ளுவர் வழியில் நின்று ஐம்புலன்களை அடக்கி வாழ்ந்தார்.

இதனைப் பாரதியார்,

காதல் புரியும் மாதுரார்

கண்கள் வீச் போதிலும்

அச்சமில்லை அச்சமில்லை

அச்சமென்ப தீஸ்வலயே

எனக் காட்டுதல் காண்போமாக.

இவ்வாறு பாரதியார், தமக்கு அச்சமில்லா மற வீரத்தை புகுத்தியவர், உள்ளங் கவர் கள்வனான நாவுக்கரசரே என்பதைத் தாமே தமது பாடல்கள்மூலம் காட்டிநிற்கும் பான்மையை மாணவ உலகத்துக்குக் காட்டினோம். விரிவாகப் படித்துப் பயன்பெறுவாராக.

சுந்திநிதியான் யுதழி மாலை

ஜந்தொழில்கள் புரியும் மகனே
ஐம்புதம் காக்கும் ஞமரா
ஐம்புலனும் தியாவிக்கும்
ஐயா உன் அழகு முகம் காண
ஐம்புலன்கள் அடங்க வேண்டும்
ஐங்கரன் தம்பியே ஞமரா வா
ஐயம் கேட்டு அழுது யுலம்பும் அழயாரை
ஐயமிட்டு காத்திட வா ஞமரா

ஓளி படைத்த கண்ணினாய்
ஓளி ஓலி உருவான அழகனே
ஓருமுகம் காட்டேமையா
ஓன்றான மெய்ப்பொருளே
ஓங்காரப் பொருங்கரைத்த
ஓங்காரப் பொருளே முருகா
ஓளவைக்கருளிய சண்முகனே
ஓளதமாய் எம் பினி தீர்ப்பாய் சுந்திநிதியானோ. -ச. வாக்சன்-

அ/நுண்ணாநு அ/நீய கந்தரநாயக்

(தொடர்ச்சி...)

-வாரியார் சவாமிகள் -

30. செவ்வா னுருவில் திகழ்வே ஸவன் அன் நோவ்வாத தென் உணர்வித்தது தான் அவ்வா றநிவார் அறிகின்ற தலால் எவ்வா நொருவர்க் கிஷைவிப்பதுவே.

பதிவுரை

செவ்வான் உருவில் திகழ்- செம்மையான வானவருவத்துடன் விளங்கும், வேலன்- வேற்பெருமான், அன்று- அந்நாளில், ஒவ்வாதது என- இந் உபதேசத்துக்கு நிகரானது வேற்றான்றுமில்லை என்று சொல்லும்படி, உணர்வித்ததுதான்- உபதேசத் தால் உணர்த்திய சவாநுபூதியை, அவ்வாறு அறிவார் அறிகின்றது அலால் அங்ஙனம் உபதேச முறையில் தமக்குள் உள்ளுணர்வால் உணர்வதல்லாமல், ஒரு வர்க்கு எவ்வாறு இசைவிப்பது- அதனை மற்றொரு வருக்கு வார்த்தைகளால் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? (முடியாது)

பொழிப்புரை

செம்மையான ஞானவாணாகிய தீருரூவுடன் விளங்குகின்ற வேலாயுதக் கடவுள், அந்நாளில் குரு வடிவாய் வந்து, எனக்கு உபதேசித்து உணர்த்திய சமானமில்லாத சவாநுபூதியை அந்த முறையில் உணர வேண்டுமேயன்றி அதனை இத்தன்மைத்து என்று வெறும் வார்த்தைகளால் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? (முடியாது).

வீரிவுரை

செவ்வானுருவில் திகழ்வேலவன்:-

மேற்கடற்கரையில் நின்றால், கதிரவன் கடலில் முழுகுகின்ற பொழுது, வானம் ஒரே செக்கச் செவேல் என்று இருக்கும். கண் கொள்ளாத காட்சியாக விளங்கும் அங்கே பிறைமதி தோன்றும். முருகன் திருவருவம் அந்தச் செவ்வானம்போல் திகழ்கின்றதாம். அந்தப் பிறைமதி போல் வேல் காட்சி தருகின்றது.

இறைவனுக்கு உவமை கூற முடியாது. அவன் உவமனில். அவனுக்கு ஒப்பான ஒரு பொருள் ஏது? இல்லை. அப்பரம்பொருளை நேரில் தரிசித்த அடிகளார், தரிசிக்காத நமக்கு அறிவிக்க என்னுகின்றார், தெரிந்ததைக் கொண்டு தெரிவிக்கின்றார். நாம் கண்ணால் பார்க்கின்ற செவ்வானைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

சிவபெருமான் பகல்போல் திருநீறு பூசிய திருமேனியுடன் வெளே என்று திகழ்கின்றார். உமாதேவியார் பசுமையாகிய மரகத நிறத்துடன் திகழ்கின்றார். இருவருக்கும் இடையே சிவந்த மலைபோல் வேலவன் விளங்குகின்றார்.

ஏலவார்குழல் இறைவிக்கும் எம்பிரான் தனக்கும் பாலனாகிய குமரவேள் நடுவுறும் பான்மை பூசுவது

ஞாலமேலுறும் இரவொடு பகலுக்கும் நடுவொய்க் காட்டுவது

மாலையானதோன் நழிவின்றி வைகுமாறாக்கும்.

நிறவூது கூடும் பூசுவதோடு ஸ்வாவி கூந்தப்பாரானம்.

முருகவேள் செம்மை நிறம் உடையவர் வெறும்செந்திறம். இது வெளிப்பொருள். உட்பொருள் ஒன்று உண்டும் வாய்க்கூடும் முதலூடு பூசுவதும். நம் கண்ணால் செவ்வான் என்பது புறக்கண்ணால் பார்க்கின்ற இந்தப் புத வான் அன்று. அகக்கண்ணால் பார்க்கின்ற ஞானவானாகும். ஞானவான் என்பது, 36 தத்துவப்கட்கும் அப்பாற்பட்டு இரவு பகலின்றிப் பேரோளியாய் விளங்கும் தூவொளியாகும். இதைப் பரவெளி, வெட்டவெளி, ஞானாகாசம், சிற்பர் வியோமம், திருச்சிநிறம்பலம், சிதம்பரம் முதலிய சொற்களால் தமிழ் மறைகள் கூறுகின்றன.

ஏவ்வாறு காண்பான் அறிவுதனக் கெல்லை அவ்வா றருட்செய்வான் ஆதியரன் தானும்

செவ்வானிருப்பு ஒவ்வாத மன்றுள் உமைகாண ஆடுமே செமுஞ்சடர் மாணிக்கும்.

-திருமந்திரம் (130)

அரிய பெரிய தவம் புரிந்த அருணகிரிநாதருக்கு முருகன் அருட்குருஷாகித் தோன்றிய பொழுது, செக்கச் செவேலென்று தூவொளி ஓளிரிகின்ற திருமேனியுடன் காட்சி தந்து பரஞானத்தை வழங்கி, உபதேசத்தால் உணர்த்தி, அவருடன் அந்துவிதமாகக் கலந்து சுவாநுபுதியை வழங்கியருளினார்.

ஞானமே வடிவாகியவன் முருகன். ஆதலால் அப்பெருமான் திருக்கரத்தில் உள்ள வேலைக் குறிக்கின்றார் “திகழ் வேலவன்” என்று.

மணிவாசகப் பெருமானுக்குத் திருப்பெருந்துறையில் இறைவன் குருவடிவாக எழுந்தருளியபோது, அவர் கண்ட காட்சியையும் இப்படியே கூறுகின்றார்.

“மின்னிய தூவொளி மேதக்க செவ்வொளி” -திருமந்திரம் (2686)

“..... உன்னைத் தனிச்சடரே” -திருச்சதுகம் (26)

“செந்தமல்புரை திருமேனியும் காட்டி” -திருவெங்பாவை.

அன்று ஒவ்வாததென உணர்வித்ததுதான்:-

அன்று- தனக்கும் முருகனுக்கும் மட்டும் தெரிந்த நாள் அது.

முருகன் அருணகிரியாருக்கு உபதேசத்தால் உணர்த்தியருளினார். அது உரையற்ற வான் பொருள். வாக்கும் மனமும் இறந்த இடத்தில் நிகழ்வது. நூலறிவும் அற்ற அமைதியில் காண்பது.

“உரையவிழ உணர்வவிழ உளமவிழ உயிரவிழ
உளபடியை உணருமவர் அநுபுதி யானதுவம்”

-சீராத வகுப்பு.

முருகன் குருவாய் வந்து உணர்த்தியருளிய அனுபவத்தைக் கந்தரலங்காரம் 61ஆவது பாடலிலும் கூறுகின்றார்.

வரையற் றவுனர் சிரமற்று வாரிதி வற்றச்செற்ற
புரையற்ற வேலன் போதித்தவா! பஞ்ச பூதமுமற்று
உரையற் றுணர்வதற் றுடலற் றுயிரற் றுபாய மற்றுக்
கரையற் றிருளற் றெனதற் றிருக்குமக் காட்சியதே

உரையற் றுணர்வற் றுயிரபர மற்றுத்
திரையற்ற நீரோல் சிவமாதல் தீத்துக்
கரையற்ற சத்தாதி நான்கும் கடந்த
சொருபத் திருத்தினன் சொல்லிறந் தோமே.

-திருமந்திரம் (1593)

இனிய மாம்பழத்தை ஒருவன் உண்டான். உண்ணாதவன், “பழம் எப்படியிருக்கின்றது” என்று கேட்டான். “இனிப்பாக இருக்கிறது” என்றான். “இனிப்பு எப்படியுள்ளது?” என்றான். அதை எப்படிச் சொல்ல முடியும்? உண்டால்தானே தெரியும். கேவலம் நாவினால் வரும் சுவையுனர்வையே வரையறுத்துக் கூறமுடியாதபோது பொறி புலன்கள் யாவும் கடந்த அனுபவத்தில் விளைகின்ற அநுபுதியின்பத்தை எப்படி உரைக்க முடியும்?

அவ்வாறுவார் அறிகின்றதலால் எவ்வாறொருவர்க் கிசைவிப் பதுவே:-

அனுபவத்தில் விளையும் ஞான இன்பத்தைக் கூற வார்த்தைகளே கிடையா. அவரவர்கள் தத்தம் அனுபவத்திலேயே அதனை உணர்தல் வேண்டும். நெருப்பில் கை வைத்தவனே அதன் வெப்பத்தை உணர்வான். நீரில் கை வைத்துக் கொண்டிருப்பவன் எப்படி உணர முடியும்? அந்த அனுபவம் காண்பான், காட்சி, காட்சிப் போருள் என்ற ஞாதிரு ஞானஞேயம் ஆகிய முப்பாழுங் கடந்த இடத்தில் விளைவது, சொல்லிறந்த பூரணம்.

ஞானாகா ரத்தினொடு ஞேயம் அற்ற

ஞாதுருவம் நமுவாமல் நமுவிநிற்கும்
ஆனாலும் இதன் பெருமை எவர்க்கார் சொல்வார்.

அதுவானால் அதுவாவர் அதுவே சொல்லும்

-
(தானான) தாயுமானவர்.

வெற்றிக்கு திறமையைவிட ஊக்கமே காரணம்.

எங்ஙன் இருந்ததென் றெவ்வண்ணஞ் சொல்லுகேன்
அங்ஙவன் இருந்ததென் ரூந்தீபற
அறிய மறிவுதென் ரூந்தீபற”

-திருவுந்தியார்.

கண்டவர் விண்டிலர் விண்டவர் கண்டிலர் என்பது ஆன்றோர் கூற்று.
முகத்திற் கண்கொண்டு காண்கின்ற முடர்காள்
அகத்திற் கண்கொண்டு காண்பதே ஆனந்தம்
மக்ட்குத் தாய்தன் மணாளனோ டாடிய
சுகத்தைச் சொல்லென்றாற் சொல்லுமா றெங்ஙனே.
-திருமந்திரம்.

காந்த்துரை

முருகவேள் உணர்த்திய ஞான அநுபுதி நிலையை அவரவரே அனுபவித்து
உணரலாமேயன்றி அது உரையால் உரைக்குந் தரமன்று.

(தொடரும்...)

ஈந்திக் கந்தனீ கழ்க்கோர் கவிமாலை - 43

“துயரது அழியநுள் துநுவான்”

அருமறை யவையிழு பரியென வரவத
நதிகதி சரிசெய - வெனவேறி
உதரம் ததிலுதி கமலம் ததிலிரு
பிரமனு மணிசெயு - ரதமேறி
வருமுன வழியுள குறமக ஓவளளி
வெகுஉப சரணையில் - மகிழ்வாயி
வடிவுடை அயிலது ஓளிதர மலவினை
யகலருள் பொழியென - வருகோவே
ஓருமறை யுனதிரு பெருவடி வதுனையை
ஊளமது ஓறிவழி - கூறாயோ?
உனதடி கதியென யழுமென துளமுள
துயரது யழியநுள் - தாராயோ?
திருமறை தரவுன பரிசென கருவறு
திருவரு ஓதைநிதந் - தருவோனே
தினமது முனவளி திருமடம் நிறையசுந்
நிதியதி லயிலுரு - உறைகோணே?

-இராகாசா துக்காசன் -

துடிப்பான எண்ணம் சோக்கதம் பாடாது.

கலியுதக்கீல் அறைநீரியாயி வாழ்...

தீருமதி பரமேஸ்வரி நடராஜா அவர்கள்
 எல்லாம் வல்லவனே எங்கும் நிறைந்தவனே
 சொல்லால் குற்றங்கள் வாராமல்
 எல்லை கடந்து என்முனைப்பு எழாமல்
 வல்லப கணபதியே வந்தெனக் காப்பாய்

கலியுகத்தில் நாம் அமைதியாக வாழுவழி நாம் ஜெபம், பஜனை, அர்ப்பணம், சரணாகதி ஆகிய வழிகளோயாகும். இவற்றை இடைவிடாது நம்பிக்கையோடு செய்வதற்கு பக்தியும் இறைநம்பிக்கையும் முக்கியமாகும். இவற்றை வேதங்கள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன. கீதை சொன்ன கண்ணனும் இதையே சொன்னார். இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர், சாரதாமாதா, விவேகானந்தர், சத்ய சாயிபாபா மற்றும் பல மகாத்மாக்கள், ஞானிகள் எல்லோரும் இதையே கூறியிருக்கின்றனர். கூறியதோடு நிற்காமல் வாழ்ந்தும் காட்டியிருக்கின்றனர்.

நாம் அன்றாடம் கோவிலுக்குச் செல்கின்றோம்; பூசைகள் விழாக்களில் கலந்து கொள்கின்றோம். இவற்றைவிட உலக நன்மை கருதி யாகங்கள் ஹோமங்களையும் செய்கின்றோம். இவைகள் பலனைத் தர உலகில் நன்மைகள் விளைய இவற்றின் மகத்துவத்தை மக்கள் புரிந்துகொள்ள நல்ல சத்சங்கங்கள், சொற்பொழிவுகள், கூட்டுப் பிரார்த்தனைகள் போன்றவற்றையும் கோவில்களில் நிகழ ஒழுங்குகள் செய்தால் நன்றாகும். நல்ல நூல்களை அவற்றின் பொருளுணர்ந்து வாசிக்கும் அறிவினை வளர்க்க வேண்டும். நாம் சங்கீதத்தனம் நற்சிந்தனையைத் தூண்ட வல்லது.

இன்றைய காலகட்டத்தில் இவையெல்லாம் உலகெங்கும் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தாலும் இவற்றின் வலிமையால் அமைதி நிலவாமல் சாந்தியின்மையும், குழப்பமும் விளையக் காரணம் இவற்றில் பூரண நம்பிக்கை இல்லாமையும், நம் நடைமுறை வாழ்வில் இவற்றைக் கடைப்பிடியாமையுமே ஆகும். ஒருபூர்ம் இவ்வாறு நல்ல நிகழ்வுகள் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் போது மறுபுறம் ஊழல், லஞ்சம், தொலை, களவு, மதுப்பிரியர்களின் ஆர்ப்பாட்டம், சிறுவர் சிறுமியர் பாலியல் தூஷ்பிரயோகம் ஆகியவை மக்களை அச்சுறுத்திக்கொண்டே இருக்கின்றன. இதனால் வாழ்க்கை பெரும் போராட்டமாக உள்ளது. பணத்திற்காக, அடம்பர வாழ்விற்காக எதையும் செய்யும் ஃபாவிற்குப் பணப்பேய் மனிதனைப் பிடித்தாட்டுகின்றது.

நல்லவற்றை இவைய சமுதாயம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் சிதைந்துபோய்க் கொண்டிருக்கின்றது. காரணம் நடைமுறை வாழ்க்கை வேறு, சமயப்போதனைகள் வேறாக இருப்பதுதான். வாழ்க்கையின் அர்த்தத்தை மக்கள் புரிந்துகொள்ளாமைதான். “உலகில் ஒழுக்கமான வாழ்க்கை நடைமுறைச் சாத்தியமற்றது” என்ற நம்பிக்கை மக்களிடையே வலுவாகப் பதிந்துள்ளது. சொல்வதற்கும் கேட்பதற்கும் நன்றாயிருக்கின்றது. ஆனால் வாழ்வில் கடைப்பிடிக்க முடியாதுள்ளது என்று நம்புகின்றனர். ஆனால் நல்லது எது, தீயது எது என்று தெரிந்திருந்தும் அதைக் கடைப்பிடிக்க முடியாமைக்குக் காரணம் தன்னம்பிக்கை இல்லாமைதான். பிரச்சனைகளுக்கு முகம் கொடுக்கப் பயப்படுகின்றோம்.

எதிரிகளான துஷ்ட சக்திகள் நம்மை அனுகாதிருக்க எப்போதும் இறைவன் நாமத்தை ஜெபித்துக்கொண்டே நம் கடமைகளைச் செய்ய வேண்டும். இவற்றைப் பணி நேரங்களில் கூட இருப்பவர்களுக்கு இடையூறில்லாமலிருக்க மனத்திற்குள் நமக்கு மட்டுமே கேட்கும் வண்ணம் செபிக்க வேண்டும். ஒவ்வொருவருக்கும் இறைவனின் ஒவ்வொரு ரூபம், நாமம் நம்பிக்கையைத் தரலாம். ஆதலால் அவர்வர் விரும்பிய நாமத்தைச் செபிக்கவும் விரும்பிய ரூபத்தை தியானிக்கவும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகின்றது. கடவுள் ஒருவரே நாம ரூபங்கள் எல்லாமே அந்த ஒரே கடவுளுடையவைதான் என்ற நம்பிக்கை முக்கியம். இந்த நாம ரூபங்கள்தான் கடவுள் நம்பிக்கைக்கு அடித்தளமாகும்.

இவ்வாழ்க்கை முறையைப் பெற்றார் வாழ்வில் கடைப்பிடிப்பதோடு, பிள்ளைகளுக்கு இளமைப்பருவத்திலேயே இந்த நம்பிக்கையை ஊட்டி வளர்க்க வேண்டும். பள்ளிப்படிப்பிற்கு முக்கியத்துவம் தருவதோடு ஒழுக்கத்திற்கும் முக்கியம் அளித்து, கோவில், சத்சங்கம் முதலியவற்றிற்கும் பிள்ளைகளை அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். உடலிற்குச் சத்தான உணவுகளைக் கொடுப்பதோடு உள்ளத்திற்கும் வாழ்க்கைக்கும் சத்தான கடவுள் நம்பிக்கையை ஊட்டும் கதைகளையும் பிள்ளைகள்க்குச் சொல்ல வேண்டும்.

தற்போது நம் சிந்தனைகள் மிகவும் குறுகிப்போய்க்கொண்டே இருக்கின்றது. படிப்பில் போட்டி, வேலை தேடுவதில் போட்டி இவ்வாறு எல்லாவற்றிலும் போட்டியிருக்கலாம். ஆனால் பொறுமை கூடாது. ஆரம்ப வகுப்பிலிருந்தே பாடசாலைப் படிப்புப் போதாதென்று தனியார் கல்வி நிறுவனங்களுக்கும் பிள்ளைகள் அனுப்பப்படுகின்றனர். வாழ்க்கைக்குப் பணம் அவசியம். படித்து வேலைதேடி திருமணம் செய்து குழந்தைகளைப் பெற்று அவர்கள் கேட்பதையெல்லாம் வாங்கிக்கொடுத்து பெரியவீடு, வாகனம் இவற்றோடு வாழவேண்டும். என்பதே வாழ்வின் நோக்கமெனப் பிள்ளைகள் கருதுகின்றனர். இந்த வாழ்க்கையில் யாரும் திருப்பதி அடைந்ததாகவோ அமைதியடைந்ததாகவோ தெரியவில்லை. இன்னும் இன்னும் வேண்டுமென்ற அவாவினால் முறையற்ற வாழ்க்கையில் நெறிதவறிச் சென்று அழிவைத் தேடிக் கொள்கின்றனர்.

ஒழுக்க நெறியைப் பற்றிய அறிவு ஒரு பறமும், அன்றை வாழ்வியல் முறை மறுபக்கமாகவும் பிள்ளைகளிடையே முரண்பாட்டைத் தோற்றுவிக்கின்றது. இந்த முரண்பாட்டைப் பெற்றாரும் ஆசிரியர்களும்தான் போக்க முயலவேண்டும். புத்தகப் படிப்போடு அனுபவ அறிவையும் அவர்களுக்கு ஊட்டி வளர்க்க வேண்டும். இன்னது செய்தால் இன்னது விளையும் என்பதை அவர்கள் அனுபவத்தில் உணர்ந்து கொள்ளச் செய்தல் வேண்டும். நமது பிள்ளைகளுக்காக நமது வருங்காலச் சந்ததியினருக்காக நமது வாழ்வை அர்ப்பணித்து அவர்களைத் திசை திருப்பவேண்டும்.

இதனால் ஏற்படும் கஷ்டங்கள் துன்பங்களைப் பொறுத்துக்கொள்ளும் சக்தியை அந்த எல்லாம் வல்ல இறைவன் ஒவ்வொரு பெற்றோர்க்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் பொறுப்பான பதவிகளில் உள்ளோர்க்கும் நிச்சயம் அளிப்பான். தீயதை விலக்கி நல்லவற்றைச் சிந்தித்து, நல்ல வார்த்தைகளைப் பேசி நற்செய்களைச் செய்து நுஸ்சந்ததிகளை உருவாக்குவோம் என்ற நம்பிக்கையோடு நாம் செய்யும் பணி எதுவாயினும் அது இறை பணியென்ற நம்பிக்கையோடும் பயபக்தியோடும் செய்துவர அமைதியும் சாந்தியும் தானே உண்டாகும்.

“உலகம் திருந்தினால்த்தான் நான் நல்லவனாக வாழ முடியும்” என நினைத்தால் நாம் ஒருபோதும் திருந்த முடியாது. “நான் திருந்தினால் என்னைப் பார்த்து நாலுபேராவது திருந்துவார்கள்” என்ற நம்பிக்கையுடன் அறவாழ்வை ஏற்று வாழ்வதே மனிதனின் மிகப்பெரிய நோன்பாகும்.

ஒவ்வொரு மனிதனும் இதய சுத்தியுடன் சுயபரிசோதனை செய்து தன்னையும் சூழலையும் தூய்மைப்படுத்தி “நல்லுலகம் மலரும், சாந்தமும் அமைதியும் நிலவும்” என்ற வெராக்கியத்துடன் செய்ர்பட எல்லாம் வல்ல இறைவன் உடனிருந்து வழிகாட்டுவாராக.

“மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை

மகேசன் சேவையே மக்கள் சேவை”

இறைவனைப் பூசித்து அவன் புகழ்பாடி அவன் சொன்ன வேத வாக்கின்படி வாழ்தல் மகேசன் சேவை.

இத்தகைய வாழ்வை மக்கள் எல்லோரும் வாழ்ந்து சாந்தியையும் அமைதியையும் பெற்று இன்புற வாழ வழிகாட்டுவது மக்கள் சேவை.

வாழ்க்கை என்பது ஒரு புனித யாத்திரை. அந்த யாத்திரையில் அமைதியாகப் பயணிக்க வழிகாட்டுவார் சத்கரு. இவர் எந்த ரூபத்தில் எந்த நாமத்தில் யார் யாருக்கு உதவ வேண்டுமோ அந்தந்த நாம ரூபத்தில் தோன்றி அவரவர் வாழ்வை நெறிப்படுத்த வேண்டுமென்று சதாசிவமாகத் தோன்றும் தட்சணாமுர்த்தியாகிய சத்கருவைத் தினமும் தியானித்து சாந்தியும் சமாதானமும் சர்வ லோகத்துக்கும் கிட்டப் பிரார்த்திப்போமாக.

எங்கும் நிறைந்த இறைவன்

எல்லார்க்கும் அருள்வான்.

வாழ வைக்குந் தெய்வர்

வாழ வைக்கும் தெய்வம் சந்நிதி

வழவேல் அழகன் குமரன் தானே

வேழ முகத்து விநாயகன் தம்பி

வேண்டும் வரங்கள் தருவான் கானே

சமு மக்கள் கிள்ளல் துடைப்பான்

கிளவேல் சந்நிதி வேலன் தானே

தோழன் ஆக உடனே வந்து

துயர் துடைப்பான் சந்நிதியானே

பெருமானுத்திரவு

முருகன் அஞ்சியற்ற துறைக்குப்பு சிவாலிக்கிளி வூஸாறு

S. மனோரங்கிதம் அவர்கள்

(தொடர்ச்சி...)

பஞ்ச அப்பு இதம்தரு செய்யபொற்
பாதபங் கேருகம் என்
நெஞ்சத் தடத்து அல ராதது என்
னேநெநேந் தாட்கமலத்து
அஞ்சத் துவசம் உயர்ந்தோன் செந்
நாவும் அகழும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிச ஒத்து இருந்தாய்
சகல கலாவல்லியே!

(5)

பதவுரை:-

“பஞ்ச அப்பு”- செம்பஞ்சக் குழம்பு பூசப்பெற்ற; “இதம் தரு”- இன்பமானவையைத் தருகின்ற; செய்ய பொற் பாத பங்கேருகம்- உனது அழகிய திருவடிகளாகிய தாமரை மலர்கள், “என் நெஞ்சத்தடத்து”- என்னுடைய உள்ளமாகிய தடாகத்திலே, “அலராதது என்னே”- மலராமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?, நெடும் தாட் கமலத்து- நீளமான தண்டையுடைய தாமரை மலரை இருக்கையாகக் கொண்டவனும், அஞ்சம் துவசம் உயர்ந்தோன்- அன்னத்தைக் கொடியாக உயர்த்தியவனுமாகிய நான்முகன், செந்நாவும் அகழும்- செம்மையாகிய நாவிலும் உள்ளத்திலும், வெள்ளைத் தவி சொத்திருந்தாய் சகலகலாவல்லியே- வெண்டாமரையாகிய இருக்கை போன்றதில் இருக்கும் சரஸ்வதியே.

குறிப்பு:-

இப்பாடலிலும் தனது நெஞ்சத்தடாகம் சரஸ்வதி இருப்பதற்கு ஏற்றது என்று கூறுகின்றார். முதல் பாடலும் இக்கருத்தை ஒத்ததுதான். எனவே நான் உன்னை வேண்டுவது எனது உள்ளத்திலிருந்து அருள்புரிய வேண்டும் என்பதையே.

பண்ணும் பரதமுங் கல்வியும்

தீஞ்சொற் பனுவலும் யான்

எண்ணும் பொழுது எனிது எய்தநல்

காய் எழு தாமறையும்

விண்ணும் புவியும் புனலும்

கனலும் வெங் காலுமன்பார்

கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய்

சகல கலாவல்லியே!

(6)

பதவுரை:-

“எழுதா மறையும்” வேதங்களும், “விண்ணும் புவியும்.... வெம்காலும்” வானம், பூமி, நீர், நெருப்பு, வெம்மையாகிய காற்று எனப்பட்ட பஞ்ச பூதங்களும், “அன்பா கண்ணும் கருத்தும்” அன்பாகளின் அறிவிலும் உள்ளத்திலும் கலந்திருக்கும் சரஸ்வதியே, “பண்ணும் பரதமும் .....தீம் சொல் பனுவலும்” இசைக்கலையும் நடனக்கலையும் இனிய

சொற்களையடைய எல்லா வகை நூல்களையும், “யான் எண்ணும் பொழுது” நான் பெற்றுக்கொள்ள நினைக்கும்போது, “எனிது எய்த நல்காய்” சுலபமாகப் பெறக்கூடியதாக எனக்கு அருள் புரிவாயாக.

குறிப்பு:-

அவர் மனதில் நிறைந்திருப்பது தான் சந்திக்கவுள்ள நபிகளின் சமயத்து அரசனையாகும். அவரைச் சந்தித்தவுடன் தனது கவிதா சாமர்த்தியத்தாலும் வசீகரிக்கத்தக்க பேச்சு வன்மையாலும் அவரை கவர வேண்டுமென எண்ணினார்.

சரஸ்வதி அன்பின் அறிவிலும் கருத்திலும் கலந்து இருப்பவள். ஆகையால் தனக்கு வேண்டியதை அவர்களின் உள்ளத்திலிருந்து பெற்றுக் கொடுப்பாள் என அடிகளார் எண்ணுகிறார்.

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
பொருந்தும் பயனும் என்பால்
கூட்டும்படி நின் கடைக்கண் நல்
காய் உளங்கொண்டு தொண்டா
தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பால்
அமுதந் தெளிக்கும் வண்ணம்
காட்டும் வெள் ஒதிமிப் பேடே
சகல கலாவல்லியே!

(7)

பதவுரை:-

“தொண்டா தீட்டும் கலைத்தமிழ்” தொண்டாகள் இயற்றும் தமிழ்ச் செய்யுள்களிற்கு, “தீம்பால் அமுதம் தெளிக்கும் வண்ணம்” இனிய பாலும் நீரும் கலந்த நிலையில் இருக்கும் பொழுது இனிய பாலை உண்டு நீரைத் தவிர்ப்பது போல, “உளங்கொண்டு.... வெள் ஒதிமிப் பேடே” எனது உள்ளத்திலிருந்து உனர்த்தப்படும் வன்மையை கொடுக்கக்கூடிய வெள்ளை அன்னம் போன்றவளே, “பாட்டும் பொருளும்... என்பால் கூட்டும்படி” நான் பாடும் பாட்டும் அப்பாட்டின் பொருளும் அப்பொருளின் பயனும் உடனேயே கிடைக்க வேண்டும், “நின் கடைக் கண் நல்காய்” உன் கடைக்கண் பார்வையால் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும்.

குறிப்பு:-

சரஸ்வதியை வெள் ஒதிமிப் பேட்டிற்கு ஒப்பிடுவதன் காரணம் அன்னப்பறவை பால் கலந்த நீரிலிருந்து பாலை மட்டும் உண்பது போல எனது பாடல்களிலுள்ள இனிய சொற்கள் அல்லாதவை விட்டு நல்ல கருத்துள்ள சொற்களையே தொகுக்கக் கூடியதாக அருள் புரிவாயாக. பாலும் நீரும் கலந்த உடனேயே அன்னம் பாலைப் பிரிக்கின்றது அதுபோலப் பாட்டின் பயனும் உடனேயே கிடைக்க வேண்டுமென அடிகளார் விரும்புகிறார்.

சொல்விற் பனமும் அவதான
 முங் கல்வி சொல்லவல்ல
 நல்வித்தை யுந்தந்து அடிமைகொள்
 வாய்நளி னாசனம் சேர்
 செல்விக்கு அரிது என்று ஒருகால
 முஞ்சிதை யாமை நல்கும்
 கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே
 சகல கலாவல்லியே!

(8)

பதவரை:-

“நளின ஆசனம் சேர் செல்விக்கு” செந்தாமரை மலரை ஆசனமாகவள்ள இலக்குமிக்கு, “அரிது என்று” தான் கொடுக்கும் கல்விச் செல்வமானது இலக்குமியின் செல்வம் போல் அல்லாமல் நிலையானதாகவள்ள, “ஒரு காலமும் சிதையாமை நல்கும் செல்வப் பேறே” எந்தக் காலத்திலும் சிதைவறாதபடி நிலையுள்ள செல்வத்தை உடையவளே, “சொற்விற் பனமும்” என்னுடன் வாதிடுவோரை எனது சொற்களால் வெற்றி பெறக்கூடிய ஆற்றலையும், “அவதானமும்” அட்ட அவதானம் சோடச அவதானம் தசரி அவதானம் போன்ற செயற்கரிய செயல்களையும், “கல்வியும் சொல்லவல்ல நல்வித்தையும்” கடினமாகவள்ள கல்வியில் காணப்படும் எந்த வித்தையையும், “தந்து அடிமை கொள்வாய்” உன்னுடைய அடியவனுக்குச் செய்து நல்ல வித்தைகளை தந்து அருள்புரிய வேண்டும்.

குறிப்பு:-

பதினேழாம் நாற்றாண்டில் திருமலை நாயக்கர் வாழ்ந்த காலத்தில் வைணவப் புலவராகிய பிள்ளைப் பெருமாள் அய்யங்கார் திருவரங்கக்கலம்பகம் பாடியுள்ளார். அவரது பாடல்களையும் வேறு வைணவப் பெரியவர்கள் பாடிய பாடல்களிற்கும் தான் விளக்கவரை கொடுத்து வெற்றிபெற வேண்டுமென சரஸ்வதியிடம் வேண்டி நிற்கிறார்.

சொற்கும் பொருட்கும் உயிராம்மெய்ஞ்

நோத்தின் தோற்றும் என்ன
 நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர்
 யார்? நிலம் தோய்ப்புழைக்கை
 நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோடு
 அரசன்னம் நாணநடை
 கற்கும் பதாம்புயத் தாளே
 சகல கலாவல்லியே!

(9)

பதவரை:-

“நிலம் தோய் புழைக்கை” நிலம் வரையும் நீண்ட தும்பிக்கையையுடைய, “நல் குஞ்சரத்தின் பிடியோடு” சிறந்த பெண் யானையும், “அரசு அன்னம்” அரசத் தன்மையும் கொண்ட அன்னப்பறவையும், “நடை கற்கும்” நடக்கின்ற அழகைகற்க விரும்பும் பெண்

அற்ப ஆசை கோடி தவத்தைக் கெடுக்கும்.

யானையினதும் அன்னப்பறவையினதும் நடையை அழகானதென்பார். அப்படிப்பட்ட யானையும் அன்னப்பறவையும் சரஸ்வதியின் நடையை கற்கின்றதற்கு விரும்புகின்றன. “பதாம் புயத்தாளே” செந்தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளையுடையவளே, “சொற்கும் பொருட்கும்” நாங்கள் உபயோகிக்கும் சொற்களிற்கும் அதன் பொருளிற்கும், “உயிர் ஆம்” உயிர் போன்ற “மெய்ஞானத்தின் தோற்றும் என்ன” ஞான சக்தியைப் போன்றவளே, “நின்னை நினைப்பவர் யார்” சாதாரணமாக எங்களிற்குப் பக்ஞானமும் பாசஞானமும் உள்ளன. எனவே எங்களால் உன்னை அறிய முடியுமா? முடியாது என்றபடி

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
மேற்பட்ட மன்னரும் என்
பண்கண்ட வௌற் பணியச்செய்
வாய்ப்படைப் போன் முதலாய்
விண்கண்ட தெய்வம் பல் கோடியுண்
டேனும் விளம்பிலுன் போற்
கண்கண்ட தெய்வம் உளதோ

சகல கலாவல்லியே! (10)

பதவுரை:-

“படைப் போன் முதலா”சிருட்டியைச் செய்யும் பிரமன் முதலாக, “விண்கண்ட தெய்வம் பலகோடி உண்டேனும்” விண்ணுலகத்திலுள்ள தெய்வங்கள் பல கோடி இருந்தாலும், “விளம்பில்” கலை அறிவைப் பெற விரும்பினால் அதற்கு கூறுவதாயின், “உன் போல் கண்கண்ட தெய்வம் உளதோ” உன்னைப் போல் பிரத்தியட்சமாக உடன் பலனைக் கொடுக்கக் கூடிய தெய்வம் வேறு இல்லை, “மண் கண்ட” இப்பூமியை ஆளுதல் செய்யும், “மேற்பட்ட மன்னரும்” அரசர்க்கு அரசர்களாகவுள்ள சக்கரவர்த்தி போன்ற மன்னரும், “என் பண் கண்ட அளவில்” எனது பாடல்களைக் கேட்ட மாத்திரத்தில், “பணியச் செய்யலாம்” என்னிடம் பணிந்து நடக்கத்தக்கதாகச் செய்வாயாக.

குறிப்பு:-

சமயக் குரவர்களைப் போன்று குமரகுரு அடிகளும் பிரசித்தியுள்ளவராக வாழ்ந்துள்ளார். அடிகளாரும் தென் இந்தியாவிலுள்ள பல கோவில்களைத் தரிசித்து அக்கோவில்களில் பலவகைப் பாடல்களையும் பாடியுள்ளார். அவர் சென்ற கோவில்கள் எல்லாவற்றிலும் மறைமுகமாகவும் பிரத்தியட்சமாகவும் இறைவனின் அருளைப் பெற்றுள்ளார்கள். தருமபுர ஆதீனத்திற்குச் சென்ற பொழுது நாலாவது குருஹர்த்தியாக திருஞான தேசிகரைச் சந்தித்தார். அவரின் வேண்டுகோளிற்கு இணங்கி காசிக்குச் சென்று அங்கு பல அறங்களையும் செய்வித்தார்.

காசியிலுள்ள அரசனின் மொழி வேறானதாகையால் சரஸ்வதியிடம் அம்மொழி அறிவைப் பெறும் பொருட்டு வேண்டுதல் செய்தார். அப்பொழுது பாடிய பாடல்கள் தான்

சகலகலாவல்லிமாலை. அடிகளின் விருப்பத்திற்கேற்ப இந்துஸ்தான் மொழியில் அவர் உள்ளத்தில் படியும்படி கலைமகள் அருள் புரிந்தார். குருபா அடிகளார் அரசசபையிலுள்ள கற்றோரின் ஜயங்கள் எல்லாம் விளக்கியதால் சபையிலிருந்த மந்திரிமார் அரசனிடம் செல்வதற்கு அனுமதி பெற்றுக் கொடுத்தனர்.

அடிகளார் தனக்கு அரசனிடம் நல்ல மதிப்பைப் பெற வேண்டி அரசசபைக்கு ஓர் சிங்கத்தின் முதுகுமீது அமர்ந்து சென்றார். அரசன் அடிகளாரின் உயர்ந்த நிலையைக் கண்டு அவரிற்கு வேண்டிய உபசாரங்களைச் செய்து அங்கே ஓர் திருமடத்தையும் அமைத்துக் கொடுத்தார். அடிகளார் அவ்விடத்திலுள்ள கேதாரநாதர் கோவிலையும் சீசெய்து தென்நாட்டுக் கோவில்களிலுள்ள வழிபாட்டு முறையையும் ஏற்படுத்தினார். அடிகளார் இயற்றிய சகலகலாவல்லிமாலை அரங்கேற்றும் நடக்குமிடத்தில் கடைசிப் பாடல் பாடும்போது சபையிலுள்ளோர் எல்லோரும் எழுந்து நிற்பது வழிமை. அன்றும் எல்லோரும் எழுந்து நின்றார்கள். அரசனும் எழுந்து நிற்பது நின்றார். அரசனின் மனதில் தான் வேறு சமயத்தவர் பாடலிற்கு எழுந்து நிற்பது இழுக்கு என நினைத்து இருப்பதற்கு தனது இருப்பிடத்தைப் பார்த்தார். அங்கே இருப்பிடமில்லை. அரசனின் நிலையை அவதானித்த மந்திரி உடனேயே ஓர் ஆசனத்தைக் கொடுக்கச் செய்தார். அரசன் உட்காருவதும் பாடலில் கடைசிச் சொல்லும் ஒரே நேரத்தில் நடந்தேறியது. இந்நிகழ்ச்சியும் அடிகளின் கடைசிப் பாடலின் கருத்திலும் ஒற்றுமை இருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

(முற்றும்)

மனசூச் சுஞ்சும் செய்

செம்பைத் தேய்த்து வெஞ்சேப்பாக்கிவிட்டால் மறுநானும் அழுக்காகத்தானே செய்கிறது. மறுபடி தேய்க்க வேண்டும். இதேபோல் நாம் சித்தத்தையும் விடாமல் அனுஷ்டானத்தால் சுத்தம் செய்து கொண்டு இருக்க வேண்டும்.

பகவான் என்று ஒருவன் சர்வ சாட்சியாகவும், சர்வ சக்தனாகவும் இருந்து கொண்டு நம் காமங்களுக்கு பலன் தருவான் என்ற பய உண்ச்சிதான் யு யுகாந்திரமாக மனிதனைத் தம் மார்க்கத்தில் நிறுவும் ஊன்றுகோலாக இருந்து வந்திருக்கிறது.

தேவர்களுக்கு நம்மைப்போல் மூப்பு, மரணம் இல்லை. அவர்களுக்கு நம்மைவிட சக்தி அதிகம் இருந்தாலும், அவர்கள் நம்மிடமிருந்தே ஆகுதி பெறுமாறு பகவான் வைத்திருக்கிறார். அம்பாளைவிட மங்கள வஸ்து இல்லை. ஸர்வ மங்கல்யே என்று அம்பாளைச் சொல்வார்கள். அவர்களுடன் சேர்ந்திருப்பதாலே பரமேஸ்வரனும் மங்களஸ் வருபியாகிறார். மங்களமே வடிவான அம்பிகை மகா சுமங்கலி; அவளுடைய சௌமாங்கல்யத்திற்கு எப்படிப் பங்கம் உண்டாக முடியும்? இதனால்தான் ஆலகால விஷம் சாப்பிட்டும் கூட பரமேஸ்வரன் சவுக்கியமாகவே இருக்கிறார். ஆசார்யாள் (ஸ்ரீ ஆதி சங்கரர்) சவுந்தர்யலஹரியில் இப்படித்தான் கூறுகிறார்.

நான்கு பேரூக்கு இரண்டுபேரூக்கு அம்மா அப்பாவாகப் பலர் இருக்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் அம்மா அப்பா யார்? பார்வதி பரமேஸ்வரர்தாம் என்பதை உண்மையாகப் புரிந்துகொண்டு விட்டால் நாம் எல்லோரும் அவர்களுடைய குழந்தைகள், சகோதர சகோதரிகள் என்கிற எண்ணம் வந்துவிடும்.

-கோபுரம்-

தமிழினத்திற்கு ஏற்பட்ட சாப்கேழினுள் கிளை சிலை

தீரு சீவ சண்முகவடிவேல் அவர்கள்

“வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ

எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே”

(தொல். சொல்.401)

இதனால் நாம் அறியக் கிடப்பது என்ன? இந்நாள் போல் அந்நாளிலும் வடவெழுத்துக் களை அவ்வவ்வாறே சேர்த்துத் தமிழைக் கெடுக்க முயன்றாரும் சிலருளரென்பதுவே அறியக் கிடப்பதாம்.

தமிழின்கண் வேத ஆகமங்களாகிய மறை நாலும் முறைநாலும் இல்லை என வல்லைக் குழறிமருண்டாரும் பலர். அவர் மருட்சி அத்தனையும் “வெற்பிற்ஞோன்றிய வெங்கதீர் கண்டவப், புற்பனிக்கெழுமாறு” போன்று திருமூலர் தமிழ் மூவாயிரம் திருவருளால் தோன்றியதும் கெட்டொழிந்தன. எனினும் அந்நாலை அடியோடு தோன்ற வொட்டாது திருவாவடுதற்ப பலிபீடத்தின் கண் மறைத்தடக்கினர். அம்மறைப்புப் புதையல் பல நூற்றாண்டுகளுக்குப்பின் தோன்றியருளிய திருஞானசம்பந்தப் பெருமானர் திருவருள் மொழியான் வெளிவருவதாயிற்று. மறை- வேதம். முறை- ஆகமம்.

வேதம் எல்லா மொழிகளிலும் தனித்தனியுண்டு அதுபோல ஆரிய மொழியிலும் உண்டு. நம் அருமைச் செந்தமிழ் மொழியிலும் உண்டு. ஒவ்வொரு மொழியினரும் தத்தம் மொழி மறையினையே போற்றுகின்றனர். அதுபோல் ஆரியரும் போற்றுகின்றனர். ஆனால் நம்மவரில் சிலர் அங்ஙனம் போற்றவில்லை. அதற்கு மாறாக ஆகம மறையே மறையெனவும் தமிழ் மறை வெறும் தோத்திரங்களெனவும் மொழிந்து மடிதற்றுப் போருக்கு முந்துகின்றனர். அந்தோ! இவர்கள் ஏன் தமிழ்களாகப் பிறந்தோம் என்று எண்ணுகின்றனர் போலும். அவ்வாரியர் அமிழ்தினுமினிய தமிழ் மறையினைப் பேசுந் தமிழெனக் கூடக் கொள்ளாமல், கற்காமல், கேட்காமல் காணவும் நாணுகின்றனர். “ஆரியமும் செந்தமிழும் ஆனான் கண்டாய்” என்பதும் இருமொழியும் வெவ்வேறு என்பதனையே இனிதுணர்த்தும் அம்மட்டோ? ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய் என்பதும் அவ்விருவரும் இருவேறினமும் நாடும் மொழியும் வெவ்வேறு உடையவர் என்பதனையே உணர்த்தும். அவ்விருவர்க்கும் முழுமதற் சிவபெருமான் ஒருவனே கடவுள் என்பது அதன்பொருள். அவை ஒன்றெனக் குழப்பித் தொன்றிய வழிக்கும் ஒன்றாச் செயலை உணர்த்தாதெனக. தமிழ் மறைச் சுவையினை அறியாத தற்கொலி மாந்தரைத் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானர் நீத்தகன்று நாமும் நீத்தகல நெறி காட்டினர் என்பது வரும் நம்பியாண்டார் நம்பி திருமொழியானும் உணரலாம்.

19..... நீத்தது

தமிழ்ச்சுவை யேயறிந் தரணடி பரவுந்

தமிழ்ச்சுவை யறியாத் தம்பங் களையே...

(11- பிள்ளையார் திருமும்மணி-4)

இத்துணைச் சிறந்த செந்தமிழ்த் திருமறையினை நாள்வழிபாடு சிறப்பு வழிபாடு முதலியவற்றின்கண் நானும் ஒதி நன்மை எய்தும் பொருட்டுப் பின்னுள்ளோர் தில்லைத் திருமறையோர் பால் ஓப்புவித்துப் பெரு நம்பிக்கை பூண்டிருந்தனர். அந்நம்பிக்கைக்கு முற்று மாறாக அம்மறையோர் அத்தமிழ் மறையை அழித்தொழிக்கக் கரவுள்ளங் கொண்டன். ஒருவர்க்கும் புலனாகாப் பாழுங்குழியில் புதைத்து மறைத்தனர். அரும்பாடுபட்டு அப்ப குலசேகர மன்னன் திருவருள் துணையால் அந்தன நம்பி வழித்தமிழ் மறை இருக்கும் இடம் ஓர்ந்தனன். அந்நம்பியுடன் சென்று வினவினன். அஞ்சாநெஞ்சும் படைத்த அவ்வஞ்சகர் மன்னனையும் மயலாக்கி ஏமாற்றும் பெரும் புனைவொன்று சித்திரிப்பாராயினர். அது வருமாறு.

மூவர் கையடையாளமிட்டுப் பூட்டப்பட்டிருக்கிறது. அம்மூவர் வந்தால் அவ்வறை திறக்குமென்று மொழிந்தனர்.

தமிழ்மறைப் பெருமையுணர்ந்த தமிழ்மன்னன் வேறென் செய்வான்? தேவாரத்தைச் சிறைசெய்த மறையோர் சூழ்ச்சி நிறைவூராது குறைவற்றுச் சிதைந்து தேய்வதாயிற்று. தேவாரங்கள் வெளியெடுத்துத் திருவருளாற் போற்றப்பட்டன.

இஞ்ஞான்று நிகழ்வது போன்று ஆளுடைய பிள்ளையார் காலத்துத் தமிழ் நாட்டுத் திருக்கோவில்களில் வழிபாடனைத்தும் ஆரிய மொழியிலேயே நடந்திருக்குமானால் அவ்வாரிய மொழியில் நடக்கும் ஏனை நாட்டகத்துப் பிள்ளையார் செல்லத் திருவுள்ளங் கொள்ளாமைக்குக் காரணமின்று. எனவே தமிழ் நாட்டில் திருக்கோவில்களில் வழிபாடனைத்தும் தமிழ்மொழியினாலேயே நடந்துள்ளன என்பது தேற்றமாம். ஒரு சில ஆரியர் வருவாரானால் அவர்கள் அவர்தம் ஆரிய மொழியில் வழிபட வாய்ப்பளித்துள்ளன் தமிழகத்தார் என்பதுதான் துணிபு.

அவ்வண்மை திருப்பழனி வழிபாடு அவ்வூத் தமிழ்ப் பண்டாரப் பழங்குடி மக்களால் தமிழிலேயே தொன்றுதொட்டு நடத்தப்பட்டு வந்ததென்பதும், அவ்வழிபாடு ஏறத்தாழ முந்நாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்குழச்சியால் பறிக்கப்பட்டுப் பேர்கொண்ட பார்ப்பார் வகையாள் கைக்கு மாற்றப்பட்டு விட்டதென்பதும் வரலாற்று உண்மை. அவ்வண்மையினை மெய்ப்பிக்கும் அறிகுறியாக இன்றும் அப்பழங்குடி மக்களே திருமழுக்குக்கு நாடொறும் திருமஞ்சனம் கொண்டு வந்து நல்குகின்றனர். இந்நிகழ்ச்சி பேர் கொண்ட பார்ப்பார் வகையாள் வழிபாடு செய்யும் எத்திருக்கோவில்களிலும் இல்லாத நிகழ்ச்சியாகும்.

(தொடரும்...)

வானம். நெருப்பு. நீர். காற்று. மன் என்கின்ற பஞ்ச பூதங்களுக்கு அமைந்த முக்குணங்களும். அந்தகரணங்கள் நான்கும் ஆகிய இவை முதலிய யாவுமாய் தனக்கு ஆதியுமில்லாமல். அந்தமுமில்லாமல். உடலுக்கு உயிராய் உயிருக்கு உணர்ச்சியாய் ஒன்றினும் தோய்வின்றி நிற்பவனே அறிவுமயமான ஆண்டவன்.

ஆண்டவனை வணங்கத் தலை இருக்கிறது. வாழ்த்த வாய் இருக்கிறது. மனமும் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த மனம் கட்டுக்கடங்காமல் திரியும் குரங்கினைப் போன்றது. ஆகவே. இறைவனை எப்போதும் எண்ணிக்கிடக்க இறைவனடியார்களிடம் எக்காலத்திலும் பழகியிருக்க வேண்டும்.

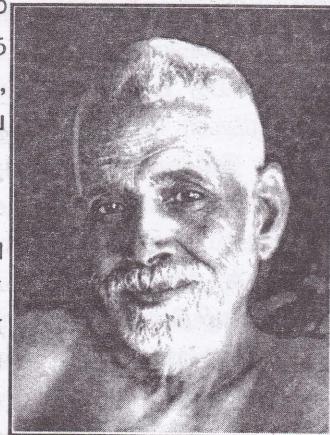
—கோபுரம்—

(தோப்ஸி)

யீராமனு நினைவுவைகள்

9. விமலன் ரமணன்

ஒரு நொண்டிப்புனை ஆச்சரம வாசியாக இருந்தது. இது ஆறுமாதத்திற்கு ஒருமுறை தவறாமல் குட்டிகள் போட்டு எல்லார் எரிச்சலையும் கிளப்பிக்கொண்டிருந்தது. அந்தப் பூனையைப் பகவானுக்குத் தெரியாமல் (!) இருபது மைல்களுக்கப்பாலுள்ள ஒரு கிராமத்தில் கொண்டுபோய் விட்டுவிட்டார்கள். அந்தப் பூனை இல்லை என்பதைக் கவனித்திருந்தாலும் பகவான் அதைப்பற்றி ஒன்றுமே சொல்லவில்லை. ஒருநாள் அது எப்படியோ பகவானிடம் திரும்பிவந்துவிட்டது. “அவர்களுடைய முயற்சியையெல்லாம் முறியிட்டது விட்டாயா? வா, வா” என்று பகவான் அதை ஆதரவாகத் தடவிக் கொடுத்தது. கல்லினுள் தேரைக்கும், கருப்பையுயிர்க்கும் பாயும் அன்பு, நொண்டிப்புனையை அரவணைக்காதோ?

மாத்ருபதேசவர் கோவிலின் எதிரில் உள்ள புது அறையில் பகவான் தங்கியிருந்த நாட்களில் ஒருநாள் கோசாலையிலிருந்து திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தது. பகவானின் குளியலறையின் பக்கத்தில் உள்ள குழாயில் கை கழுவிக் கொண்டிருந்த பக்தரோருவர் பகவானைத் திடீரெனப் பார்த்ததும் தன்னை மறந்து பக்திப் பரவசத்துடன் திரும்பி நின்றார். பகவான் அவரையும் பார்த்து, குழாயையும் ஒரு பார்வை பார்த்தது. (குழாய் சரியாக மூடப்படாமல் இருந்தது.) குழாயினருகில் பகவான், சென்று அதை முடிவிட்டு, அந்த அடியாரிடம் ஒரு பெரிய புன்னகையை வீசிவிட்டுத் திரும்பி நடந்தது.

ஒரு பார்சி அடியார் தன் சிறு வயது பாலனை முதல் தடவையாக பகவானைத் தரிசனம் செய்ய அழைத்து வந்தார். காலையில் அவர்களும் பகவானுடன் போஜன சாலையில் ஆகாரத்திற்கு அமர்ந்தனர். இட்லிகள் பரிமாறப்பட்டன. இட்லியே சாப்பிட்டிராத பையன் முகத்தைச் சுளித்தான். பகவான் அதைக் கவனித்து விட்டது போலும்! மறுநாள் பையன் மனமின்றியே போஜனசாலையில் நுழைந்தான். தன்முன் அமர்ந்த அவனைப் பார்த்து பகவான் இனக்கமாகப் புன்னகை புரிந்தது. பையன் இலையில் மாத்திரம் பளபளவென்று வெண்மையான சர்க்கரையில் மூஞ்கிய “இட்லி கேக்”குகள்! பையன் ஆர்வத்துடன் அதை உண்ண ஆரம்பித்தான். பகவான் சமையலறையில் சொல்லி, அவனுக்காக இட்லியின்மேல் சர்க்கரை தூவப்பட்டு பரிமாறப்பட்டன.

சில வருடங்களுக்குப் பிறகு (1950 ஏப்ரல் முதல் வாரம் இரவு) அதே பையனும் அவன் தகப்பனாருடன் நிர்வாண அறைக்கு வெளியில் இருந்தான். பகவானின் மோசமாகிக் கொண்டுவரும் உடல் நிலையைக் குறித்த கவலையில் எல்லோரும் நள்ளிரவிலும் நிர்வாண

பண்த்தால் முடியாததை மனத்தாற் செய்யலாம்.

அறையின் வாயிலையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். பையன் உட்கார்ந்தபடியே தூங்கி விட்டான். பகவான் அடுத்திருந்த குளியலறைக்குப் போவதற்காக வெளியே வந்தார். அந்தப் பையனின் தகப்பனார், பகவானைத் தரிசிப்பதற்காக அவசரமாகப் பையனை எழுப்ப முயன்றார். இதைக் கவனித்த பகவான் “பையனை எழுப்பாதே” என்பது போல் கையசைத்தது. கடைசி நாட்களிலும் கனிந்த தாயன்டு தாயினும் மிக்க தயாபரனல்லவா?

* * * * *

ஒருவர் பழைய ஹாலில் ஒருநாள் பகவானுக்கு நாறு நமஸ்காரங்கள் சாஷ்டாங்கமாகச் செய்ய ஆரம்பித்தார். சந்திரேநரம் பார்த்துக்கொண்டிருந்துவிட்டு, “இந்த சர்க்கள் வேலையெல்லாம் எதற்கு? மெளனமாயிருந்து பக்தியைக் காண்பிப்பதே நல்லது” என்றது பகவான்.

* * * * *

டாக்டர் கிருஷ்ணமூர்த்தியின் மனைவி சுப்பலத்தி அம்பாள் பகவானின் அருளைப் பெற்ற அதிபாக்கியசாலி என்பதை ஏற்கனவே எழுதியிருக்கிறேன். பின்வரும் இரண்டு மனங்கள் சம்பவங்கள் பகவான் தன் குழந்தைகள்மீது பொழியும் அன்டு, அருள் எத்தகையது என்பதை ஓரளவு விளக்கும். எல்லையற்றதை எல்லைக்குள் தினிக்கும் முயற்சி! சுப்பலத்தி சொன்னது:

என் முன்றாவது பையன் வெங்கட் பிறந்தபோது, கடுமையான தொற்று நோயால் நான் பிழக்கப்பட்டேன். கிராமத்திலிருந்து என்னைத் திருவண்ணாமலைக்குத் தூக்கி வந்தன். அச்சமயம் தேனம்மாள் ஆச்ரமத்தில் சமையலறையில் பகவானுக்கு உதவி செய்து கொண்டிருந்தார். சமையலில் தேர்ந்த அவர் நாட்டு வைத்தியமும் நன்கரிந்தவர். என்னுடைய நாடியை பிடித்துப் பார்த்துவிட்டு, சில நிமிடங்கள் கூட என் உயிர் நில்லாது என்று நிச்சயித்து, “நம் பாக்டர் கிருஷ்ணமூர்த்தியின் மனைவி போய்விட்டாள்” என்று பகவானிடம் தெரிவித்தார். “உனக்கு எப்படித் தெரியும்” என்று பகவான் கேட்க, ‘நான் நாடிபிடித்துப் பார்த்தேன். நிச்சயமாகத் தெரிந்துவிட்டது’ என்றார். அதிர்ச்சியடைந்ததுபோல் தோன்றிய பகவான், கன்னத்தில் கையை வைத்து, வருத்தத்துடன், “ஆ! போய்விட்டாளா?” என்றது.

நான் இறந்துவிட்டதாக உறவினர் அனைவருக்கும் தந்தி அடிக்கப்பட்டது. கிராமத்திலிருந்து அண்ணா வந்து பலத்த குரலில் அழுது கொண்டிருந்தான். என் கணவர் பகவானின் படத்தின்முன் அமர்ந்து என்னைக் காப்பாற்றும்படி மனமுருகி முறையிட்டுக் கொண்டு நான் பிழைத்தால் ஆச்ரமத்தில் அனைவருக்கும் பிகை செய்விப்பதாக வேண்டிக் கொண்டார். துக்கமும், குழப்பமும் நிறைந்த அந்தச் சூழ்நிலையில் நான் திடீரெனக் கண்விழித்து, என்னைச் சுற்றியிருந்த ஆரவாரத்தைப் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்தேன். நிதானமாக, மெதுவாக நான் இதெல்லாம் என்ன என்று கேட்டேன். பிறகுதான் நான் உயிர் பிழைத்ததே அந்புதம் என்று தெரிந்து கொண்டேன். இன்று நான் உயிருடன் இருப்பது பகவானின் பேரருளால் மாத்திரமே. காலனையுதைத்த தாமரைப் பொற்பாதங்களுக்கு எல்லையுமுண்டோ?

இதன்பின் கிராமத்திலிருந்த என் சகோதரன் கழுத்தில் ஒரு பிளவையால் படுத்தபடுக்கையானான். அந்தக் காலத்தில் அதை உயிர்கொல்லி நோயாகக் கருதினார்கள். உள்ளூர் டாக்டர் ஸ்கீமணன் கைவிட்டு விட்டார். என் கணவரைக் கூப்பிட்டனுப்பினார்கள். அவர் டாக்டரானதால் நோயின் கடுமையைத் தெரிந்துகொண்டு நேரே பகவானிடம் போய் “என் மச்சினனுக்கு கழுத்தில் பிளவை கண்டிருக்கிறது. நான் அவனுடன் இருப்பதற்காக கிராமத்திற்குப் போகிறேன். பகவானுடைய அருளாசி வேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்தார். பகவானும் “ஆமாம் ஆமாம், போ!” என்றது. கிராமத்தை அவர் அடைந்தபோது, வியாதி முற்றி பதினாறு நாட்கள் ஆகியிருந்தது. என் சகோதரன் தாங்கவொண்டு வலியால் தூடித்துக் கொண்டிருந்தான். என் கணவர் பகவானைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டு பிளவையைப் பரிசோதிப்பதற்காக அதன்மேல் மெல்லக் கை வைத்ததும் கட்டி உடைந்துவிட்டது. ஸ்கீமணன் முதல் என் கணவர் உட்பட அனைவரும் ஆச்சரியம் அடைந்தனர். பெரிய சம்சாரியான என் சகோதரனைக் காப்பாற்றியது பகவானின் அனுக்கிரகமே என்பது என் கணவருக்கு மாத்திரமே தெரிந்த ரகசியம்!

(தொடரும்...)

செல்வச்சந்தி முருகன்
திருப்பள்ளியழுக்கி
 வல்வை இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர் செ. கவுத்தியலிங்கம்பிள்ளை அவர்கள்
 பச்சிலை யொழுமலர் பரிவொடு கொணர்ந்தார்
 யாலுறு காவடி பல்ப்பல கொணர்ந்தார்
 வச்சிர நவமணி மாதகைள் கொணர்ந்தார்
 மாமணி செறிந்தி மகுடங்கள் கொணர்ந்தார்
 இச்செயா நருவழி முதலை கொணர்ந்தா
 ரெண்ணிய வரம்பெற வீண்டு ரிங்கன்
 நிச்சய முறுதவர் தொழிதரு வளச்சந்
 நிதியரசே பள்ளி யெழுந்தரு ஓயே.

திருஞானசம்பந்தர் அருளால் கிடைக்கப்பெற்ற

திருமந்திரம்

தீரு கே.எஸ். ஆனந்தன் அவர்கள்

திருஞானசம்பந்தர் முருகனுடைய அவதாரம் என ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். எந்த ஒரு நாயன்மார்களுக்கோ அநுபூதிமான்களுக்கோ உமாதேவியின் திருமுலைப்பால் அருந்தும் பாக்கியம் கிடைக்காத நிலையில் தெய்வக்குழந்தையான சம்பந்தரே அம்மையின் அமுதப்பால் உண்டால் அவர் முருகனுடைய அவதாரம் எனக் கூறுகின்றார். அது மட்டுமன்றி ஆண்டுக்கு ஒரு பாடலாகப்பாடிய தமிழ் மூவாயிரம் எனும் கற்பகக் கனியை திருவாவடுதுறை சிவன் கோவிலின் பலிபீடத்தினின் ரூம் வெளிக்கொண்ந்தவர் சம்பந்தர். சிவனுடைய அருளாலே அவருக்கு இக்கைங்கரியம் கிடைத்திருக்கின்றது.

தேவாரத் திருமுறைகள் ராஜாராஜசோழனால் மீட்கப்பெற்றபோது அவற்றில் பல செய்யுள்கள் அடங்கிய சுவடிகள் செல்லித்துப் போயிருந்த தாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆனால் திருமூலர் பரமுத்தியடைந்து ஏறக் குறைய ஆறு நாற்றாண்டுகளுக்குப் பின்பு தெய்வக் குழந்தையான சம்பந்தரினால் எதுவித பழுதுமின்றி மீட்டெடுக்கப்பெற்றமை, சித்தர்கள் சிவனின் பரிபூரண அருளைப் பெற்றதனாலும் சிவனுடைய தெய்வக் குழந்தையான அவதாரக் குழந்தையின் அருளாலும் என்பதில் ஐயம் எதுவும் இல்லை என்றே கூறுவேண்டும்.

திருமூலர் திருமந்திரத்தை அருளிச் செய்வதற்கு முன் பல நூல்களை பாடியுள்ளாராயினும், இதற்கெல்லாம் மூலனுடம்பிற்புகுந்த பின்னர் பாடிய திருமந்திரமே தலையாயதாகக் கருதப்படுகின்றது. ஏற்கனவே அகத்தியர் பன்னிரண்டு காண்டத்தில் இவரது நூல்கள் சில பட்டியலிடப்பட்டிருக்கின்றன. சைவத்திருமுறைகளில் திருமந்திரம் பத்தாம் திருமுறையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதுடன் சேக்கிழர் அடிகள் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராக மேம்படுத்திக் கூறியுள்ளார். இவரைப்பற்றி திருத்தொண்டர் பூராணம், திருவந்தாதி, சதுரகிரி தலபூராணம், போகர் என்ற சித்தரின் நூலிலும் கூறப்பட்டுள்ளன. இவர் ஆக்கியருளிய திருமந்திரத்தில்

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாக தமிழ் செய்யுமாறே”

என்று கூறினார் திருமூலர். சித்தர்கள் என்றால் தத்துவத்தையும், ஆன்மீகத்தையும் ஆயந்து அருவமும் உருவமுமாகித் திரிபவர்கள் என்ற கருத்தாடல்களை எல்லாம் தவறானவை

கண்ணீரில்லாத துக்கம் உள்ளே உதிரம் வடிக்கும்.

என நிருபித்தவர் அவர். “தமிழ் செய்யுமாறே” என்று கூறி மொழி இல்லாமல் எவை மனித வாழ்வை மேம்படுத்தும் என்று உணர்ந்து வாழ்வியல் உண்மையிலைகளையும் சைவசித்தாந்த நெறிமுறைகளையும் எடுத்துக்கூறியதுடன் ஞானம் யோகம் இவற்றுடன் தமிழும் இணைந்தால் தான் சித்தாந்தகளின் தத்துவங்கள் செழுமை பெறும் என்ற சைவ சித்தாந்த தத்துவத்தை திருமந்திரம்மூலம் உலக மக்களுக்கு அறிவுறுத்தியவர்.

தமிழின் பெருமையும் இறைவனின் அருமையும் இரண்டறக் கலந்திருப்பதையும் முக்காலமும் உணர்ந்த அவரால் உணரமுடியாதா?

“பண்டுடன் பழகி பைந்தமி முனர்ந்து

தென்தரை மீது தெளிந்தவர் சித்தரே”

எனச் சித்தாந்தகள் பாராட்டப்படுகிறார்கள்.

தமிழ் மூவாயிரம், மந்திரமாலை என வழங்கிய மூவாயிரம் பாடல்களையும் ஒன்பது தந்திரங்களாக ஆன்றோர் வகைப்படுத்தியதுடன் “திருமந்திரம்” எனவும் நாமம் சூட்டி உலகளாவிய மக்களுக்கு ஓர் கற்பகக் கனியாகத் தந்துள்ளார் திருமூலர். இத் திருமந்திரத்தைக் கற்போர், பாராயணம் செய்தோர், பலராயினும் இதனை ஆக்கியருளிய திருமூலருடைய ரிவிமூலம் பற்றி அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை என்றே கூறவேண்டும்.

சங்கன்னர் என்ற சித்தரின் அவதாரமாக வந்தவர் சுந்தரர். இவர் புரட்டாதிமாத அவிட்ட நட்சத்திரத்தில் பிறந்தவர் என்றும் பொதிகையில் அகத்தியர் தமிழ்ச் சங்கத்தில் உலக வாழ்வியல் நூல்களையும் இலக்கண இலக்கியங்களையும் கற்றார் எனவும் அதன் பின்பு கயிலைக்குச் சென்று சில காலம் தவவாழ்வை மேற்கொண்ட பின்பு சிவனிடம் கொண்ட பக்தியினால் அவர் அருள்பெற்று நந்தீஸரிடம் கொண்ட பக்தியினால் அவர் அருள் பெற்று மாணவராகச் சேர்ந்தார். இவருடன் சனகர், சனந்தனர், சனக்குமரர், பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர், சிவயோகமாழனிவர் ஆகியோருடன் நந்தியின் மாணாக்கராயிருந்து ஞான நூல்களான அருமறைகள், ஆகமங்கள் என்பவற்றைக் கற்றுக்கொண்டார். நந்தி தேவரின் திருவருளால் நாதன் என்னும் பட்டம் பெற்று சுந்தரநாதன் எனும் திருநாமம் பூண்டு பதஞ்சலியிடனும் வியாக்கிரபாதருடனும் பல சிவத்தலங்களையும் தரிசித்து தில்லைக்கு வந்தார். தில்லைப் பதியில் சிவனுடைய திருநடனம் கண்டார். அவருடன் பதஞ்சலியும் வியாக்கிரபாதரும் சேர்ந்தே சிவனுடைய திருக்கூத்தைக் கண்டுகளித்தவர்களாவார். தில்லையில் சிலகாலம் தங்கியிருந்து சில நூல்கள் எழுதியதாக ஆய்வாளர்கள் சிலர் தெரிவிக்கின்றனர்.

தில்லையிலிருந்து பொதிகைமலை சென்று அகத்தியரை மீண்டும் காணவேண்டும் என்ற விருப்பம் மனதில் தோன்றியதும் பதஞ்சலியையும், வியாக்கிரபாதரையும் தில்லையில் தங்கச் செய்து தென்திசைநோக்கி புறப்பட்டார். வரும் வழிகளில் உள்ள சிவ ஆலயங்களைத் தரிசித்து இன்புற்றதுடன் ஆங்காங்கேயிருந்த சித்தாந்தகளையும் சந்தித்து அளவளாவி மகிழ்ந்தனர். ஈற்றில் திருவாவடுதறையில் உள்ள சிவ ஆலயத்திலிருந்து சுசனை வழிபட்டு அங்கிருந்து நீங்கமனமின்றி சிலகாலம் தங்கியிருந்தனர். அங்கிருந்து புறப்பட்டு காவேரிக் கரையோரமாகச் சென்ற சமயம் ஒரு சோலையினருகில் பசுக்கூட்டம் கூடி நின்று கதறுவதைக் கண்ணுற்று அங்கே சென்று பார்த்தார். பசுக்கூட்டத்தின் நடுவே ஒருவன் விழுந்து கிடப்பதைக் கண்டார். சாத்தனுாரில் உள்ள பசுக்களை மேய்க்கும் ஒருவனே என அறிந்து அவன்பால்

கடுமையான உழைப்பைத் தவிர வெற்றிக்கு வேறு வழி இல்லை.

மந்தைகள் கொண்டுள்ள பாசப்பினைப்பை உணர்ந்து அப்பக்கூட்டத்திற்கு ஆறுதலளிக்க விரும்பினார். அவர் உயிரெப்பற்று எழுந்தாலன்றி அவற்றின் துயரம் நீங்காது என உணர்ந்து தனது உடலை ஓர் மறைவிடத்தில் கிடத்திவிட்டு தாம் பயின்றுணர்ந்த பரகாயப் பிரவேசம் அல்லது கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்தல் எனும் பவன வழியினாலே மூலன் உடம்பினுள் புகுந்து அவனுடலை எழச் செய்தார். அவன் எழுந்ததும் பகக்கள் அவனை முகர்ந்து நக்கி மகிழ்ச்சியிடுன் மேயத் தொடங்கின. மாலையானதும் சாத்தனூர் நோக்கிச் சென்ற பகக்களைப் பின்தொடர்ந்து சென்று அவ்வூர் பெரியவர்களை அழைத்து நடந்தவற்றைக் கூறியதுடன் மூலன் மனைவிக்கும் ஆறுதல் கூறிவிட்டு தன்னுடல் இருந்த இடத்தைத் தேடிச் சென்று பார்த்தார். சிவயோகியாருடைய உடல் காணாமற்போயிருந்தது. இறைவனுடைய திருவருளே தான் இப்படி எல்லாம் நடக்கின்றன என உணர்ந்தவர் மூலனுடம்புடன் தான் உலகமக்களுக்குரிய விடயங்களை விளங்கவைக்க வேண்டும் போலும் என எண்ணி அவ்வுடம்பினால் ஆவது ஒன்றுமில்லை என உணர்ப்பெற்றவராய் திருவாவடுதுறை ஈசனை வழிபட்டு வந்தார். அங்கே தன்னை தங்க வைக்க ஈசன் திருவுளம் கொண்டுள்ளார் என்ற மெய்யுணர்வு வரப்பெற்று திருவாவடுதுறை மேலை வீதியில் உள்ள ஓர் அரசமரத்தின்கீழ் ஆசனம் அழைத்து மூலனுடம்புடன் தவத்தில் மூழ்கியவர் ஆண்டுக்கொரு பாடலாக மூவாயிரம் பாடல்களைப் பாடியருளினார். அதுவே தமிழ் மூவாயிரம் என்ற “திருமந்திரம்” ஆகும்.

திருவாவடுதுறையில் அவரிடம் ஏழ சீடர்கள் உபதேசம் பெற்றனர். அவர்களுள் காலங்கிநாதர், கஞ்சமலையார் முக்கியமானவர்கள். அவருடைய கால நிகழ்வுகளில் நடைபெற்ற விடயங்கள் யாவும் அகச்சான்றுகளாக விளங்குவதைக் காணலாம்.

“நந்தியருளாலே மூலனை நாடிப்பின்

நந்தியருளாலே சதாசிவன் ஆயினேன்;

நந்தியருளால் மெய்ஞானத்துள் நன்னினேன்

நந்தியருளாலே நான்இருந் தேனே.”

என்று கூறும் திருமூலர் அவனருளாலே இரண்டாம் தடவை தென்நாடு சென்றதும் மூலனுடலில் புக நேர்ந்ததும் மூவாயிரம் செய்யுட்களை பாடநேர்ந்ததும் அவற்றை ஒன்பது தந்திரங்களாகப் பாடி தமிழ் மூவாயிரம் என்ற நாமம் சூட்டியதும் என பெருமித்ததுடன் கூறி அருளியுள்ளார்.

சதுரகிரி ஓர் அபூர்வ மலைப்பிரதேசம். இங்கே சித்தர்கள் அருவமாகவும் உருவ மாகவும் உலா வருவார்கள். சிவனை முழுமதற் கடவுளாக போற்றி வழிபடுவர்கள் சித்தர்கள். இதனாலன்றோ “சித்தன் போக்கு சிவன் போக்கு” எனவும் முன்னோர் கூறிவைத்துள்ளனர். நான்கு வேதங்களும் ஓர் உருவமாக அழைந்ததே சதுரகிரி. இதன் விசேட தன்மை பற்றி நந்தீஸ்வரர் சிவயோகியாருக்கு (திருமூலருக்கு) கூறியருளியதாகவும் அங்கே அவர் உலாவியதாகவும் காலங்கிநாதர் என்ற சீடர் கூறியுள்ளார்.

திருமூலர் தமிழ் மூவாயிரத்தை நிறைவு செய்து தன் மாணாக்கர் ஏழபேருக்கும் அவற்றைக் கூறியருளியதுடன் மடங்களை நிறுவி அவற்றின் மூலம் பதி, பசு, பாசம் இலக்கணங்களைப் புகட்டுமேப்படிசெய்து தான் பரமுத்தி அடையும் முன்னர் தமிழ்மூவாயிரம் பாடல்களைக் கொண்ட சுவடிகளைத் திருவாவடுதுறை ஈசன் ஆலயத்தின் முன்னாலுள்ள

பக்குவமாய்ப் பேசும் தன்மை பல நன்மைகளை உண்டாக்கும்.

பலிடீத்தின் கீழ் புதைத்ததாகவும் அதனை தெய்வீக்க குழந்தையான சம்பந்தர் ஏறக்குறைய ஆறு நூற்றாண்டுகளுக்குப்பின் சிவனுடைய ஆக்ஞாயின் பால் வெளிக்கொணர நேர்ந்தது என்றும் ஆய்வாளர்கள் கூறிய நிலையில் இது கர்ணபரம்பரையாய் வந்த செய்தி எனவும் கூறுகின்றனர்.

“மந்திரம் பெற்ற வழிமுறை மாலாங்கன்
இந்திரன் சோமன் பிரமன் உருத்திரன்
கந்துருக் காலாங்கி கஞ்சமலையனோடு
இந்த எழுவரும் என் வழியாமே”

என்ற தமிழ் மூவாயிரம் (திருமந்திரம்) செய்யுளால் அறிய முடிகின்றது.

சிவயோகியாராயும் திருமூலராயும் இவர் வாழ்ந்த காலம் ஏறக்குறைய எண்ணாயிரம் ஆண்டுகளிருக்கலாம் என ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். இவர் கயிலைக்கு முதற் தடவையும் இரண்டாம் தடவையும் சென்றதற்கும் இடைப்பட்ட காலம் ஏறக்குறைய மூவாயிரம் ஆண்டுகளிருக்கலாம் எனவும், ஏறக்குறைய ஐயாயிரத்து தொள்ளாயிரம் ஆண்டுகாலம் திருவாவடுதுறையில் நற்போதியின் கீழ் இருந்தார் என்பதிலும் ஐயமில்லை எனவும் ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். இவர் பரமுத்தி அடைந்து கி.மு இருபத்தைந்து ஆண்டுகளின் பின்பு திருக்குறள் தந்த திருவள்ளுவர் தோன்றினார் என்பதும் அறியக்கிடக்கின்றது.

இராமாயணகாலம் தான் திருமூலர் காலம் என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர். இதற்குப் பல்வேறு சான்றுகளை புராணங்களிலும் வரலாறுகளிலும் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. தசரத ராமரின் குலகுருவான வசிட்டரின் தங்கையை வியாக்கிரபாதர் மணந்தார் என்பது திருமூலர் இராமாயண காலத்தில் இருந்தள்ளமைக்குச் சான்றாகும். கி.மு ஆறாயிரம் ஆண்டில் தசரதர், இராமர், இராவணன், பஞ்சவடி, அகத்தியர், கெளதமர், கெளசிகர், வாலி, சுக்கிரீவன், பாண்டிய வம்சாவழி வரலாற்றில் வரும் அனந்தகுண்பாண்டியன் என்போர் சமகாலத்தில் திருமூலர் வாழ்ந்தபோதிருந்தவர்களாவர். திருமூலர்போல இவர்களும் பலநாறு ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவர்கள். சித்தர்கள் பலநாறு ஆண்டு காலம் வாழும் தன்மை படைத்தவர்கள். சித்தத்தை சிவனிடம் வைத்து சித்திபெற்றவர்கள்தான் சித்தர்கள். இவர்கள் கண்ட முடிவே சித்தாந்தமாகும்.

1. இருந்தேன் இக்காயத்தே எண்ணலிகோடி

இருந்தேன் இராப்பகல் அற்ற விடத்தே

இருந்தேன் இமயவர் ஏத்தும் பதத்தே

இருந்தேன் என்நந்தி இணையடிக் கீழே

2. செப்பும் சிவாகமம் என்னுமப் பேர் பெற்றும்

அப்படி நல்கும் அருள்நந்தி தாள் பெற்றுத்

தப்பிலா மன்றில் தனித்கூத்துக் கண்ட பின்

ஓப்பில் எழுகோடி யுகமிருந்தேனே.

திருமந்திரம் செய்யுள்களின் மூலம் அவர் பலநாறு ஆண்டுகள் வாழ்ந்ததற்கு சான்றாக விளங்குவதைக் காணலாம்.

போலி கொரவத்தால் ஒருவனும் பெரிய மனிதனாகிவிட முடியாது.

இப்பிரபஞ்சத்தில் திருமூலரின் வரலாறு முழுமுதற் கடவுளாக விளங்கும் அவன் (சிவன்) அன்றி ஓர் அனுவும் அசைய முடியாது என்பதற்கு சான்றாக விளங்குகின்றது.

“அன்பு சிவம் இரண்டென்பார் அறிவிலார்

அன்பே சிவமாவது யாரும் அறிகிலார்

அன்பே சிவமாவது யாரும் அறிந்த பின்

அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருப்பாரே”

சித்தர்கள் சிவன்பால் வைத்த மாசுமறுவற்ற அன்பே அவர்களை அருவமாகவும் உருவமாகவும் வாழ வைத்து என்னற்ற காலம் வாழ்ந்து மனுக குலத்திற்கு நன்றே செய்துள்ளார்கள். சிவாகமத்தின் தத்துவமே இதுதான். இதனை விஞ்ஞானம் கண்டறிய முடியுமோ? முடியாதோ? மெய்ஞானியான திருமூலர் அருளிய கற்பகக் கணியாம் இத்திரு மந்திரம் கற்றோரும் மற்றோரும் படித்தின்பூறுவதன் மூலம் வாழ்வில் மேன்மை அடையலாம் என அனுபவித்தவர்கள் கூறும் இரகசியமாகும். திருமந்திரம் மக்களை நல்வழிப்படுத்துவது மட்டுமன்றி நல்வாழ்வு அருள்வதுமாகும் என ஆன்றோர் கூறுகின்றனர்.

திருவாவடுதூறையிலிருந்தே திருமந்திரம் வரவேண்டும் என்பது இறைவனுடைய திருவுள்ளாம் போலும். நற்குடிகள் வாழ்ந்த சாத்தனூரில் மூலன் எனும் ஆழிரை மேய்ப்பவனின் குரம்பையிலிருந்து தான் திருமந்திரத்தை அருளி மக்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்பது இறைவனது விருப்பமாயிருந்ததாலேயே சிவயோகியின் உடலை மறையச் செய்து திருவிளையாடலைப் புரிந்த சிவன், “திருமந்திரம்” நிறைவு பெற்றதும் அப்பணி முடிந்த நிலையில் திருமூலனை பரமுத்தி நிலையடையச் செய்துள்ளார். பாண்டிய மன்னனின் ஆணைப்படி கருவூர் திருமூலர் சமாதியை மூலவராகக் கொண்டே சிதம்பரத்தில் கோயில் கட்டினார் எனக் கூறுகின்றார். இதற்குச் சான்றாக போகா எனும் சித்தர் திருமூலர் மேலைச் சிதம்பரத்தில் சமாதிநிலை எய்தியதாகக் கூறியுள்ளார்.

மூலனுடைய உடல் சமாதிநிலையடைந்ததும் அவ்வடலை நீத்த சிவயோகியார் கயிலை சென்று சிவனுடன் ஜூக்கியமானார் என்று ஒரு சாரார் கூறுவார். திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியில்,

“குடிமன்னு சாந்தனூர்க் கோக்குல மேய்ப்போன் குரம்பைக்கு

முடிமன்னு கூறை பிறையான் தன்னை முழுமதிழின்

படிமன்னு வேதத்தின் சொற்படியே பரவிட்டென்னுச்சி

அடிமன் வைத்த பிரான் மூலனாகிய அங்கணனே” எனக் கூறப்பட்டிருப்பதும்,

“நந்தியருளாலே மூலனை நாடிப்பின்

நந்தியருளாலே சதாசிவனாயினேன்”

என்ற திருமந்திரத்தாலும் இறைவனே சிவயோகி உருவில் வந்திருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்றுகின்றதல்லவா? இறைவனுடைய திருவிளையாடல்கள் எப்படி? எங்கே? நடைபெறும் என்று யார் அறிவார்? முக்காலமும் உணர்ந்தவர்கள் சித்தர்கள். தனக்குப் பின்பு நடக்கப்போவதையும் திருமந்திரத்தில் திருமூலர் கூறியிருப்பதையும் காணமுடிகின்றமை தான் அறிந்த இரகசியங்களை உண்மைகளை உலகத்தவர்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கம் கொண்டே சிவயோகியார் மூலம் மூலனை அடையச் செய்து

உழைக்காமல் இருப்பது மரணத்திற்கு ஒப்பானது.

தைவ ஆகமத் தத்துவங்களை திருமந்திரம்மூலம் உலகறிய வைத்த அருளாளனாகிய சிவனுடைய திருவிளையாடல்களை யார் அறிய முடியும்.

“நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்
வான் பற்றி நின்ற மறைப் பொருள் சொல்லிடின்
ஊன்பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரம்
தான் பற்றப் பற்றத் தலைப்படும்தானே”

-திருமந்திரம்.

“நான்களில் சிறந்தவை”

தானங்களில் சிறந்தது அன்னதானம்
தவறாமல் கிறைவனைச் சிந்தித்திருப்போர்க்கு,
தானங்களில் சிறந்தது கல்வித் தானம்
தவறாமல் கல்வியை விற்பனை செய்யாதோர்க்கு,
தானங்களில் சிறந்தது கிரத்தானம்
தவறாமல் எளிமையாக வாழ்வெர்க்கு,
தானங்களில் சிறந்தது “கோ” தானம்
தவறாமல் பசுவை வணங்குவோர்க்கு,
தானங்களில் சிறந்தது புத்திரதானம்
தவறாமல் குழந்தைவரம் கேட்பவர்க்கு,
தானங்களில் சிறந்தது யூமி தானம்
தவறாமல் வீரு, நிலம் கிரப்போர்க்கு,
தானங்களில் சிறந்தது பெண்தானம்
தவறாமல் கைநீட்டி வாங்காதுவர்க்கு,
தானங்களில் சிறந்தது நிதானம்
தவறாமல் அலுக்காது பேசுபவர்களுக்கு!

-கே.எஸ். சிவஞானாஜா -

இருந்திருக்கின்தேத்தின்

தீரு கே.வி. குணசேகரம் அவர்கள்

10. கைவிட்டுப் போகும்

“கைவிட்டு நாடிக் கருத்து அழிந்து அச்சுறை
நெய்யட்டுச் சோறுண்ணும் ஜவரும் போயினார்
மையிட்ட கண்ணாரும் மாடும் இருக்கவே
மெய்விட்டுப் போக விடை கொள்ளுமாரே”

மைதீடிய அழகிய புருவங்களையுடைய மனைவியும் மக்கள் முதலிய செல்வங்களும் தங்கியிருக்க ஆவி உடலைவிட்டுச் செல்லும். வாத, பித்த, சிலேட்டுமே என்னும் மூன்று நாடிகளும் உடலைக் கைவிடும். அப்பொழுது உயிர் ஊசலாடும். பின் படிப்படியாக உடல் அடங்க அது வெளியேறும். இவ்வேளையில் சுத்தமான பசு நெய்யை உண்பதன் மூலம் உடல் நிலைபெறும் என நினைத்துத் தினமும் பசு நெய்யுடன் விலாப் புடைக்க உண்டு பெருத்த ஜம்புலன்களும் அடங்கிப் பழுதடையும். ஜம்புதங்களை ஜங்காற்றென்றும் சொல்வார். அவையாவன. உயிர்க்காற்று, மலக்காற்று, தொழிற்காற்று, ஒளிக்காற்று, நிரவுகாற்று, என்பன. இவற்றைப் பிராணன், அபாணன், விபாணன், உதாணன், சமாணன் எனவும் கூறுவார்.

நல்லை நகரில் சிவபாலன் என்றோரு தனவந்தன் இருந்தான். அவனிடம் நெல் வயல்கள், தென்னாந் தோப்புகள், வாழைத் தோப்புகள், கரும்புத் தோட்டங்கள் என்பன இருந்தன. அதிலிருந்து வரும் வருமானம் நூறு குடும்பங்கள் எந்த வேலையும் செய்யாது இருந்துண்ணப் போதுமானதாகும். இதைவிட ஆயிரக்கணக்கான பசுக்களும் ஆடுகளும் ஏருமைகளும் நின்றன.

சிவபாலனின் மனைவி அழகானவள். அவளது கண்கள் மிகவும் அழகானவை; கவர்ச்சியானவை; வளைந்துள்ள புருவங்களுக்கு அவள் மை தீட்டுவாள். அதன் அழகு சிவபாலனைத் திகைக்க வைக்கும். அதனால் சிவபாலன் அவளைத் தினமும் மையிடும்படி கூறுவான். அவள் கண்களுக்கு மையிட்ட பின் அவளையே பார்த்துக் கொண்டிருப்பான்.

சிவபாலனின் வீட்டுக்கு ஒருநாள் வந்த சுவாமியார் ஒருவர் அவனின் அன்பான உபசரிப்பைக் கண்டு மகிழ்ந்து, அவன் நெடுங்காலம் வாழும் வழிவகைகளைக் கூறிச்சென்றார். உணவு விடயத்தில் மிகவும் கவனமாக இருக்கும்படியும் தினமும் சுத்தமான பசு நெய் கலந்த சோறுண்டால் மரணம் நெருங்காதென்றும் கூறிச் சென்றார். அவர் சென்ற பின் சிவபாலன் தினமும் சுத்தமான பசு நெய்யுடன் உணவு உண்டு வந்தான்.

அவனிடம் ஏராளமான பசுக்கள் இருந்தமையால் வேலையாட்கள் மிகவும் அவதானத்துடன் தினமும் பசு நெய்யை எடுத்துச் சிவபாலனுக்குக் கொடுத்தனார். பசு நெய்யுடன் சோறு உண்ணத்தொடங்கிய பின் சிவபாலனின் உடலில் மாறுதல்கள் தெரிய ஆரம்பித்தன. அவனது உடல் பொன்னைப் போலப் பள்ளத்தது; அழகானது; கவர்ச்சியானது;

நாட்டின் நன்மை கருதி வாழ்வதுதான் நாட்டுப்பற்று.

தெரியம் அதிகரித்தது; உற்சாகம் புரண்டது. வீட்டாரும், ஊராரும் அவனின் உடலில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தைக் கண்டு வியந்து தாழும் பசுநெய் சாப்பிடத் தொடங்கினார்.

தனது உடலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைக் காணச் சிவபாலனுக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. அதனால் தனக்கு ஆலோசனை சொன்ன சவாமியாரைக் காண விரும்பினான். ஆனால் அதன் பின் அவர் வரவில்லை. திடீரென்று சிவபாலனுக்கு தலை சுற்றியது. உடல் தள்ளாடியது. அவனால் எழுந்து நடமாடமுடியவில்லை. அதனால் அவன் படுத்த படுக்கையானான். பல வைத்தியர்கள் வந்து பார்த்து அவனது உடலைப் பரிசோதனை செய்து மருந்து கொடுத்தனர். இருப்பினும் அவனது நோய் அதிகரித்ததே தவிரக் குறையவில்லை. அவனது உடல் மரக்கட்டை போலக் கிடந்தது. வைத்தியர் வந்து நாடி பிடித்துப் பார்த்தார். வாதநாடியும் பித்தநாடியும் மெல்ல மெல்ல அடங்கிக் கொண்டிருந்தன. சிலேட்டுமேநாடி மட்டும் மெல்லத் துடித்துக்கொண்டிருந்தது. அதுவும் இன்னும் சில மணிநேரத்துள் அடங்கிவிடும் என்று வைத்தியருக்குத் தெரிந்தது. முன்று நாடிகளும் அடங்கி அழிந்தால் ஜம்புலன்களும் அழிந்து நாற்றும் வீச்த தொடங்கிவிடும் என உணர்ந்த வைத்தியர் தூரத்தில் உள்ள உறவினருக்கும் நண்பர்களுக்கும் அறிவியுங்கள் என்றார். “சிவபாலனை இனிக் காப்பாற்ற முடியாது” என்றார்.

அவனது மனைவி பெருங்குரலெடுத்துக் கத்தினாள். “ஜேயோ பாடுபட்டுத் தேடிய சொத்துக்களையும் மனைவி மக்களையும் பெற்றோரையும் உற்றார் உறவினர்களையும் விட்டுவிட்டுத் தனியே போக உனக்கெப்படி மனம் வந்தது. பசு நெய்யடன் சோறுண்டால் நெடுங்காலம் நோய் நொடியின்றி வாழலாம் என்று ஒரு சவாமியார் கூறினாரே! அது பொய்யாகவிட்டதே. சிவனே எனது மகனின் உயிரைத் திருப்பித் தா” என்று கதறினார் சிவபாலனின் தந்தை.

“எல்லாம் கர்ம வினை. விதிப்படித்தான் யாவும் நடக்கும். அதைப் புரியாதவர்கள் சாவாமைக்கு மருந்து கூறுவார்கள். அதை நம்புபவர்கள் ஏமாறவேண்டியதுதான்” என்று யாரோ சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்.

(தொடரும்...)

நீர் அருந்தும் முறை.

சாப்பிடும்பொழுது குடிக்கும் தண்ணீரை வலது புறத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இடது புறத்தில் வைத்த தண்ணீர், சாப்பிடும் காலம் தவிர மற்றைய காலங்களில் இடது கையால் அருந்தும் நீர், நின்றுகொண்டு குடிக்கும் நீர், பிறர் குடித்து எஞ்சிய நீர் ஆகியவற்றைக் குடிப்பது கள் குடிப்பதற்குச் சமமான பாவத்தைத் தரக்கூடியதாகும்.

புனிதமான நீர்நிலைகளைக் காணும்போது முதலில் அதிலிருந்து கொஞ்சம் தண்ணீரை எடுத்து தலையில் தெளித்துக்கொண்ட பிறகே அதில் கால்களை வைக்கவேண்டும். புண்ணிய தீர்த்தத்தில் முதலில் கால்களை வைத்த பீமன் மிகுந்த துயரமடைந்தான்.

-கோபுர தரிசனம் -

வேசநி தமிழ் எஸ்லை சிறப்பு தட்டே

செல்வி பா. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள்

ஜம்பொறிகளில் ஒன்று வாய். வாய் எனும்போது நாக்கு அதனுள் அடங்கும். நாக்காகிய கருவி இருவேறு தொழில்களைச் செய்கிறது. ஒன்று சுவையை உணரும். அடுத்து கதைக்கவும், பேசவும், பாடவும் கருவியாக உள்ளதுவும் நாவே. மனிதனுடைய எண்ணங்கள், சிந்தனைகளை வெளிக்கொண்ர உதவுவதும் நாவே.

வாய் பேசாதவன் ஊமை. அவனால் தன் மனக் கருத்துக்களைச் சொல்ல முடிவதில்லை. நல்ல எண்ணங்களும் தீய எண்ணங்களும் மனதிலேயே உண்டாகும். எண்ணங்களைப் பொறுத்து நா நல்லதையும் பேசும்; அல்லாதவையையும் பேசும். அதனாற்றான் வள்ளுவர் “நா காக்க” என்றார். “நா அடக்கம் நல்லடக்கம்” எனக் கருதியே நாவை உள்ளடக்கி வாயை இறைவன் படைத்தான்.

நாவை எதற்காக இறைவன் தந்தான்? “என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாரே”. பணி உடம்பாலும் செய்யலாம். நாவினாலும் செய்யலாம். இறைவனைப் பாடுவது; புகழ்வது; வாழ்த்துவது நாவினது நற்பணி. “பாடும் பணியே பணியாய் அருள்வாய்” என அருணகிரியார் முருகனை வேண்டுகின்றார்.

நாம் சாதாரண மக்கள்தாமே. நாம் எதை நினைக்கிறோம்? எமது சிந்தனை நோக்கங்களைல்லாம் அன்றாட வாழ்க்கை, பொருள் தேடுவது எதிர்காலம் பற்றியதே. அதனால் கடவுள் சிந்தனை குறைவு. நினைக்க நேரமும் இல்லை. பயனற்ற சொற்கள் வீண் வம்புகள் அரட்டைப் பேச்கள் பேசிப் பொழுதைப் போக்குகிறோம்!

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மட்செஞ்சுகம்

தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த தலைவன் யார்? எங்கேயிருக்கிறான்? எப்படிப் பட்டவன்? அவனைக் கண்டோமா? அவன் பெருமைகளைப் பேசுகிறோமா? அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்கள் புரிந்து தன்னை உலகிற்கு உணர்த்தியவர் யார்? இவைகள் பற்றி நாம் சிந்திப்பதுமில்லை; சிந்திக்க நேரமுமில்லை.

இறைவனிடமிருந்து தோன்றிய பிரம விஷ்ணுவாலும் காண முடியாத இறைவனை நேரில் கண்டவர், தன்னுள்ளே கண்டவர், மாணிட வடிவில் கண்டவர், சோதியட் சோதியானவர் என நால்வர். அவர்களுள் ஞானக்குழந்தையான சம்பந்தர் ஞானப்பாலுண்டு தோடுடைய செவி, சடாமுடியில் தூவெண்மதி, சுடலைப் பொடி பூசிய மேனியில் வெண்ணாலுடன் வெள்ளை ஏருதேறி உமையம்மையோடு தோன்றிய காட்சி கண்டவர். சுந்தரரை கிழவேந்தியர் வடிவில் வந்து, “மனக்கோலம் வேண்டாம் “நீ எனது அடிமை” இப்போதே வா என்னிடம் அடிமை செய்ய” எனக் கூட்டிப்போய் திருவெண்ணெய் நல்லார்க் கோயிலுள் மறைந்தவர். மணிவாசகரைக் குருவடிவில் வந்து (கோகழியில் சிவஞானபோதப் பொருளை விளக்கி) பொய் களைந்து மெய்யுணர்த்தி வா எனச் சொல்லி மறைந்தவர் அப்பர். இறைவனை நேரில் காணும் ஆவல் கொண்டு கைலையை நோக்கி நடந்தும் தவழ்ந்தும் உருண்டும் போகையில் இறைவன் மாற்றுருக் கொண்டு வந்து, “கைலையைக் காண்பது முடியாத காரியம் திரும்பிப்போ” என்று சொல்லவும், “ஆனால் நாயகன் சேவடி கண்டாலன்றி

மானும் இவ்வுடல் கொண்டு மீளேன்” என்ற உறுதியோடு மேலும் சென்று, அருகிருந்த தடாகத்தில் மூழ்கி திருவையாற்றிலே கைலைக் காட்சியைக் கண்டவர்.

இந்நால்வரும் இறைவனோடு உரையாடி உறவாடி தாம் கண்ட அநுபவங்களையும் இறைவனுடைய பெருமையையும் அருட்செயலினையும் பாடிப் பயன் அடையத் தந்துள்ளார்கள். நாயன்மார் நால்வருள் ஞானசம்பந்தர் ஞானத்தின் திருவருவும், பூம்பாவைக்கு உயிர் கொடுத்தவர். சுந்தரர் இறைவனோடு நட்புரிமை கொண்டு வேண்டுவன பெற்றவர். இறைவன் அனுப்பிய வெள்ளையானை மீதேறி கைலை சென்றவர். ஞானத்தைத் தேடியவர் வாசகர். மானிட வடிவில் ஞானாசாரியராக வந்து ஆட்கொண்ட இறைவனைக் காணாது உருகியவர். இறைவன் தன்னைப் பாடும்படி சொல்ல திருவாசகம், திருக்கோவை பாட பொன்னம்பலவனே எழுதிய பெருமையைடையவர். இறுதியில் “கோவையின் பொருள் இவனே” எனக் கூறி தில்லையுள் தோன்றிய சோதியுள் சோதியானார். துன்பமுற்றவர்; நீண்ட நாள் வாழ்ந்தவர். பல தலங்கள் சென்று உழவாரத்தொண்டு செய்தவர்; நாடெங்கும் திருக்கோயில் கள் இருக்கவேண்டும்; மக்கள் வாய் திருநாமம் ஜந்தெழுத்தும் உச்சரிக்க வேண்டும்; திருவெண்ணீறு அணிய வேண்டும்; தினமும் கோயிலுக்குச் செல்ல வேண்டும். கோவையில் பல தொண்டுகள் செய்ய வேண்டும் எனப் பாடல்கள் மூலம் வலியுறுத்தியவர் அப்பர் சுவாமிகள். அவரது வாழ்க்கை நம் உள்ளத்தை உருக்கும் தன்மையானவை.

வாழ்நாளில் இறைவனைப் பற்றி அவனருட்செயல்கள் பற்றி அருளாளர் நால்வரும் சொல்லியவற்றைப் பேசவில்லையாயின் அந்நாட்கள் பிறவாத நாளே என அப்பர் சுவாமிகள் பாடிய பாடலை நாமும் பாடுவோம்.

அரியானை அந்தனர்தம் சிந்தை யானை

அருமறையின் அகத்தானை அனுவை யார்க்கும்
தெரியாத தத்துவனை தேனைப் பாலைத்

திகமொளியைத் தேவர்கள்தங் கோனை மற்றைக்
கரியானை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக்

கனைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற

பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புலியை ராணைப்

பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

சந்திரவேலா

இருக்க எனக்கு ஒரு இடம் காட்டி

படிக்க உன் திருப்புகழ் வழிகாட்டி

இறுக்கி, உனதிரு தாள் பற்ற

எமக்கும் நின்றருள் புரிவோனே

பகைக்க எதுவரினும் காக்கும் கைவேல்

நினைத்துத் தினம் உருசிப் பாடிடுவேன்
நாள்தோறும் எமைக்காத்து அருளிடுவாய்

நலந்தரும் செல்வச் சந்திதிவேலா

சின்னப்ப நன்பாலசிங்க

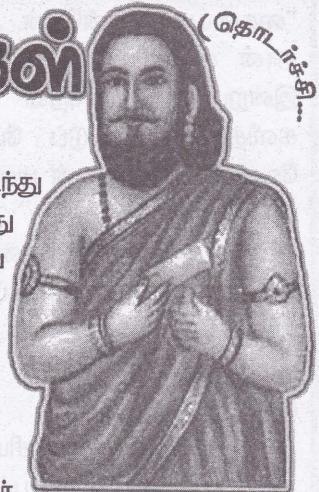
பண்பு அமைவது ஒருவருடைய இளமையில்.

“காவிரியெல்” ஸடல்வன்

பருந்து எடுத்துப் போகிறது:

காஞ்சிபுரத்திலே வரதராசப் பெருமாளின் கருடோத்சவம் நடந்து கொண்டிருந்தது. கருட வாகனத்தே பெருமானும் நக்ஙவலம் வந்து கொண்டிருந்தார். அப்போது பெருமாளைப்பற்றி நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடியது இது.

பெருமானு நல்ல பெருமாள் அவர்தம்
திருநானும் நல்ல திருநாள் - பெருமாள்
இருந்திட்திற் சும்மா இராமையினா லையோ
பருந்தெடுத்துப் போகிறதே பார்.

“இந்தப் பெருமானும் ஒரு நல்ல பெருமாள்! அவர் திருநானும் ஒரு நல்ல திருநாள்! அந்தப் பெருமாள் இருந்த இடத்திலே சும்மா இராமையினால், ஜேயோ! அவரைப் பருந்து எடுத்துக்கொண்டு போகிறதே?” அதனைப் பார். மேற்போக்காகப் படித்தால், பெருமாளையும், அவர் திருநாளையும் புலவர் நிந்திப்பதாகவே தோன்றும். ஆனால் பொருள் பின்வருமாறு கொள்க.

பெருமானும் நல்ல பெருமாள்- வரதராசப் பெருமானும் அடியார்க்கு நலந்தருகின்ற பெருமை உடையவரே, அவர்தம் திருநானும் நல்ல திருநாள்- அவரைக் குறித்துக் கொண்டாடப்பெறும் திருநானும் நன்மை தருவதான் ஒரு திருநாளே, (அன்பாக்குத் தாமே அவரவர் இருக்கும் இடம் சென்று அருள் பொழியும் கருணைப் பெருக்கினாலே) பெருமாள் இருந்திட்திற் சும்மா இராமையினால்- பெருமாள் தாம் இருந்த இடத்திலேயே வாளா இருந்துவிடாமையினாலே, பருந்து எடுத்துப் போகிறதே பார்- கருடன் சுமந்து கொண்டு திருவீதி வழியாகச் செல்லுகின்றதே; அதனைக் கண்டு போற்றுவாயாக; ஜேயோ! அங்ஙனம் போற்றி உய்திபெற நீ முயல்வாய் ஆயின், ஜேயோ! (நின் நிலை இரங்கற்பாலதே) என்பது கருத்து.

கனவிலே வந்தான்:

ஒரு பெண் கச்சி ஏகம்பநாதரின்மேற் காதல் கொண்டாளாம்; அவரைக் கனவிலேயும் கண்டாளாம்; தன் தோழியிடம் தன் கனவுக் காட்சியைக் கூறி, “அவனைக் கண்ணரோ பெண்களே” என்றும் கேட்கிறாளாம்! இப்படி ஒரு சிறிய கனவுக் காட்சியைக் கற்பணையிலே பின்னிக்கொண்டு அவள் ஏக்கத்தைப் புலப்படுத்துவதுபோல ஏகாம்பர நாதனைப் போற்றுகிறார்.

நேற்றிராவந் தொருவன் நித்திரையிற் கைப்பிடித்தான்

வேற்றுரான் என்று விடாயென்றேன் - ஆற்றியே

கஞ்சிகுடி யென்றான் களித்தின்று போவென்றேன்

வஞ்சியரே சென்றான் மறைந்து.

வஞ்சியரே- வஞ்சிக்கொடி போன்ற பெண்களே! நேற்றிரா வந்து ஒருவன் நித்திரையில் கைப்பிடித்தான்- நேற்றிரவு ஒருவன் வந்து என் உறக்கத்திலே என் கையைப் பற்றினான். வேற்றுரான் என்று விடாய் என்றேன்- அவனை, அயலூர்க்காரன் என்று முதலிலே நினைத்துக்

“கையென்டு” என்றேன். ஆற்றியே கஞ்சி குடி என்றான்- என் சினத்தைத் தணித்தவனாகத், தான் காஞ்சியிலே குடியிருப்பவன் என்று அவன் உரிமையுடனே சொன்னான். களித்து இன்று போ என்றேன்- அவன் என் காதலனே என்று அறிந்ததும் இன்று என்னுடன் களித்திருந்துவிட்டுப் போவாயாக என்று வேண்டினேன். மறைந்து சென்றான்- அந்த வேளையிலே அவன் மறைந்து போய்விட்டான். அவனை நீங்கள் யாராவது பார்த்தீர்களோ? என்பது குறிப்பு.

“அவன் கஞ்சியை ஆற்றிக்குடி என்று என்னை ஏனைம் செய்தான்; நான் களி இருக்கிறது, தின்றுவிட்டுப்போ என்று சொன்னேன்” எனத் தன்னை மறைத்துச் சொல்லினாள் என்க.

கருங் குயிலே...

கவிஞர், காஞ்சியிலே காமாட்சி அம்மையைத் தரிசனம் செய்து கொண்டிருந்தார். அப்போது, அம்மையைக் “கருங்குயில்” என்று குறிப்பிட்டு, அதற்கேற்பச் சொற்களையும் நளினமாக அமைத்துப் பாடுகின்றார்.

மாக்கைக் கிரங்கும் குருகும் வளர்ச்சர் வாகப்புள்ளும்
தாக்கச் சரபங் குழைந்த தெவ்வாறு சகதலத்தை
ஆக்கிப் பெருக்கித் திருவறச் சாலையில் அன்னமிட்டுக்
காக்கைக் கொருகொக்கின் கீழே இருக்குங் கருங்குயிலே.

நின் பெருமை பொருந்திய கைகளிலேயிருந்து ஓலிக்கும் வளைகளும், வருகின்ற சக்கரவாகப் பறவையினைப் போன்றதாக விளங்கும் தனபாரங்களும், அழுத்தமாகப் பொருந்தித் தாக்கிவிடச் சிங்கத்தைத் தாக்கியளிக்கும் சிம்புள் எனும் வடிவை மேற்கொண்ட சிவபெருமானின் வலிய திருமேனியும் குழைந்து போயினதே! அதுதான் எப்படியோ? உலகத்தைப் படைத்து வளம் பெருக்கி அழகான அறச்சாலையிலே அனைவருக்கும் உணவும் அளித்து, உயிர்களைக் காக்கும்படியாக, ஒப்பற்ற மாமரத்தின் கீழே அமர்ந்து தவமிருக்கும், கருமை நிறமும், குயிலினும் இனிய குரலும் உடையவளான அம்மையே! அதனை எனக்குச் சொல்லுவாயாக.

அம்மையின் தழுவக் குழைந்த திருவிளையாடலை நினைத்தும், உலகிற்கு ஆதியாக விளங்கும் அவள் கருணைப் பெருக்கினை வியந்தும், காளமேகம் இப்படிப் பாடுகிறார்.

எனி இழுத்துப் போகிறது!

காஞ்சிபுரத்திலே, விநாயகப்பெருமானுக்கு உற்சவம் நடந்துகொண்டிருந்தது. பெருமான் பெருச்சாளி வாகனத்தில் அமர்ந்து செல்கிறார். “பாவம்! இப்படி இந்தப் பிள்ளையை எலி இழுத்துப் போகிறதே? சிவனுடைய மழு எங்கே? திருமாலின் சக்கரம் எங்கே? பிரம்மனின் தண்டம் எங்கே? இதனைத் தடுக்காமல் இருப்பதனால் அவர்களிடமிருந்து அவை யாவும் பறிபோய்விட்டனவோ?” என்று அங்கலாய்க்கிறார் கவிஞர்.

மூப்பான் மழுவும் முராரிதிருச் சக்கரமும்
பாப்பான் கழையும் பறிபோச்சோ - மாப்பார்

வலமிகுந்த மும்மத்தது வாரணத்தை யையோ

எலியிழுத்துப் போகின்ற தென்.

வலிமையின் ரகசியம் நம்பிக்கை.

மா பார் வலிமிகுந்த மும்மதத்து வாரணத்தை- பெரிய பருமனான வலிமிகுந்த மும்மதமும் பொருந்திய யானை முகக் கடவுளை, எலி இழுத்துப் போகின்றது என்பேரெலியாகிய பெருச்சாளி இப்படித் தெருவுடே இழுத்துச் செல்லுகின்றதே, இது என்ன அநியாயம்?

மூப்பான் மழுவும்- ஆதி முதல்வனான சிவப்பிரானின் மழுவாயுதமும், முராரி திருச்சக்கரமும்- முரன் என்பானைக் கொன்று முராரி எனப் புகழ்பெற்ற திருமாலின் சிறந்த சக்கரப்படையும், பாப்பான் கதையும்- பிரம்மனின் கதாயுதமும், பறிபோச்சோ-அந்த எலியை அடித்துப் பிள்ளையைக் காப்பதற்கு வழியில்லாமல், அவர்களிடமிருந்து பறிபோய்விட்டதோ!

“யானையை எலி இழுத்துப் போகிற அதிசயத்தைப் பார்த்தீர்களோ” என்று வியப்பதும் ஆம்.

ஆடாரோ அவர்!

திருவாரூரிலே தியாகராசப் பெருமானின் திருநடனத்தைத் தரிசித்துக் கொண்டிருந்தார் கவிஞர். எவ்வளவு அரிய நடனம்! பெருமான் எவ்வாறு ஆடுகின்றார்! என்று போற்றினார் ஒருவர். அப்போது, “என்யோ அவர் ஆடமாட்டார்?” என்று பாடிய நிந்தாஸ்துதி இது.

ஆடாரோ பின்னையை ரன்பரெல்லாம் பார்த்திருக்க

நீடாருர் வீதியிலே நின்றுதான் - தோடாரும்

மெய்க்கே பரிமளங்கள் வீசும் தியாகேசர்

கைக்கே பணமிருந்தக் கால்

“கையிலே பணமிருந்த தெண்ணால் அவன் ஏனையா வீதியில் ஆட்டம் போடமாட்டான்?” என்று எக்காளமாகக் கேட்கிறார் கவிஞர்.

தோடு ஆரும் மெய்க்கே பரிமளங்கள் வீசும் தியாகேசர்- காதுகளிலே பொருந்தியிருக்கும் தோடுகளும், உடலிட்டதே கமழ்கின்ற வாசனைப் பொருள்களின் மணமும் உடையவா இத் தியாகேசர்; அவர் கைக்கே பணம் இருந்தக்கால்- கையினிடத்தே பணம் இருந்ததென்றால் (பணம்- பாம்பும் ஆம்); அவர் அன்பரெல்லாம் பார்த்திருக்க-அவர் தம் அடியவர்கள் அனைவரும் கண்டு இன்புற்றிருக்க; ஆருர் வீதியிலே நின்று ஆடாரோ- திருவாரூர் தெருவிலே நின்று இப்படி ஆடமாட்டாரோ?

“கையிலே பணமிருந்தால் ஆடாத ஆட்டமெல்லாம் ஆடுவான்” என்ற உலகியற் கருத்தை வைத்து இப்படிக் கூறுகிறார். பணம்- பாம்புப் படமும், பணமும் ஆகும்.

வாயிற்படி ஆனாரிலையே!

திருவாரூர் தியாகேசப் பெருமான் சுந்தரமூர்த்தி சவாயிகளுக்காகப் பரவையாரிடத்தே தூது நடந்து சென்றனர். அந்தத் திருவருளைப் போற்ற நினைக்கிறார் கவிஞர். “அடிமுடி தேடியும் காணாத மாலும் அயனும் அந்தப் பரவை வீட்டு வாயிற்படிகளாக உருக்கொண்டு கிடந்திருந்தால், அவற்றைக் கண்டிருக்கலாம் அல்லவோ?” என்று அவர்களை நினைத்து இரங்குவது போலப் பாடுகிறார்.

ஆனா ரிலையே அயனும் திருமாலும்
கானா ரடிமுடிமுன் காண்பதற்கு - மேனாள்
இரவுதிரு வாருரி லெந்தைப்பிரான் சென்ற
பரவைதிரு வாயில் படி.

“பிரமனும் திருமாலும், முன்னாளிலே சிவபெருமானது அடியையும், முடியையும் காண்பதற்கு முடியாமற் போனார்களே! திருவாரூரிலே, ஓர் இரவிலே, எம் தந்தையாகிய சிவபெருமான் தூதாக நடந்து சென்றபோது, பரவை நாச்சியாரின் வீட்டு வாயிற் படிகளாக அவர்கள் ஆனார்கள் இல்லையே! அங்ஙனம் ஆகியிருந்தால் அவர்கள் அடியையும் முடியையும் கண்டிருப்பார்களே” என்பது குறிப்பு.

(தொடரும்...

கார்த்திகைக் குமரா! தீபங்கள் ஏற்றுக்கண்ணாம்

சங்கரன் புதல்வா சக்தி வடிவேலா
ஜங்கரம்கு இளையோய் ஆறுமுக்கவாமி!
தேவமகன் பாகா தெய்வமே முருகா
தேடியே பாடுகின்றோம் மயில் மீதில் வா வா

குறிஞ்சி நிலத்துக் குமரவேளே
குன்றுகள் தோறும் குடியிருக்கும் குகனே,
பொய்கையின் பாலர் வள்ளி மணாளா
பன்னிருக்கை வள்ளலே வரந்தர வா வா

மூவடித் தொந்த மாயவன் மருகா
சேவடி பணிந்தோம் சரவணபவனே
புன்னகை புரியும் கருணைக் கடலே
வண்ணமயில் வாகா காக்கிட வா வா

அம்பின் தீவிரமாக குயிச்சுவது
 கலியுக வேந்தே கார்த்திகைக் குமரா
 வலிகளை நீக்குகின்ற வேலாயுதனே
 திகைகள் எங்கனும் தீபெங்கள் ஏற்றுகின்றோம்
 தெய்வமே மரங்கா அரூவிட வா வா

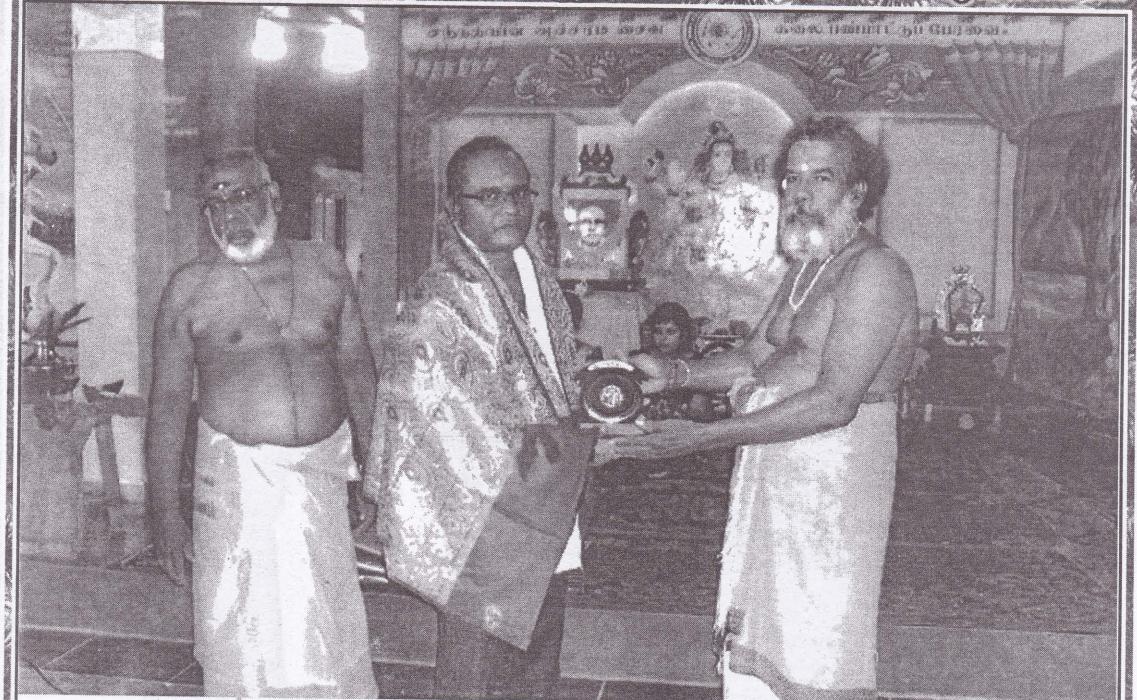
ମୁଦ୍ରାକାର ଅବଶୀଳନ ପାଇଁ ଲାଗୁ ହେଲା ଏକ କାମା

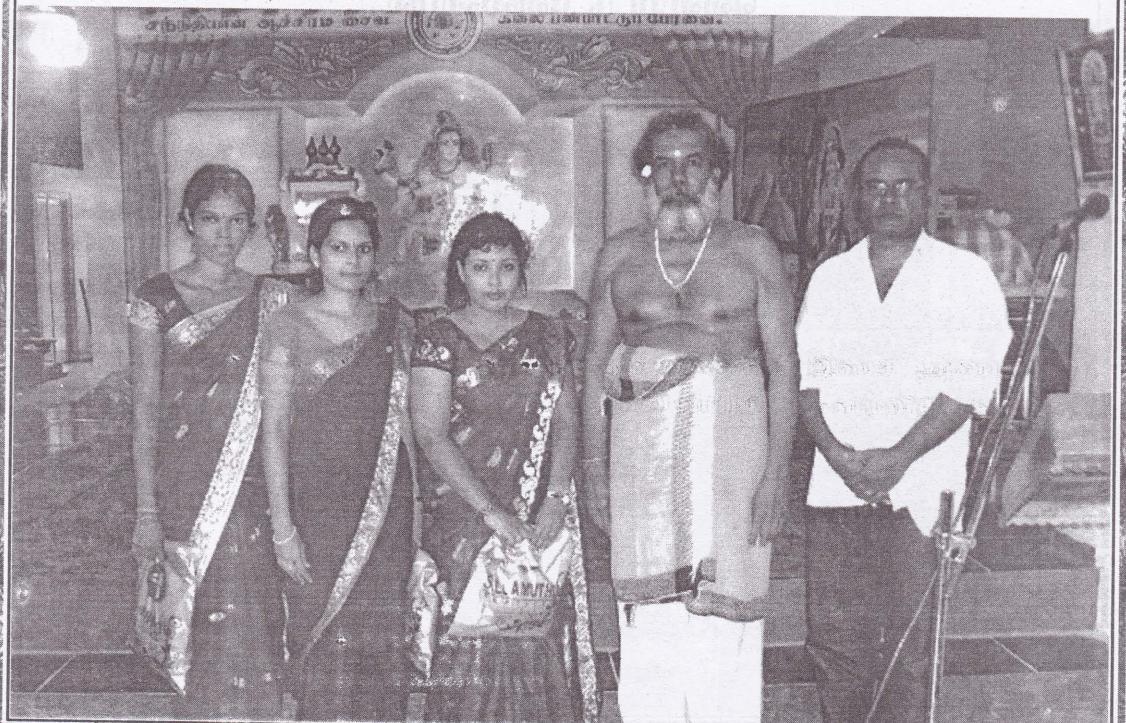
மயில்வாகனம் சுவாமிகள் நினைவாக சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தால்
வெளியிடப்பட்ட “அருணாசல அட்விரண்மாலை” இறுவெட்டு
வெளியிட்டு வேலையில்...

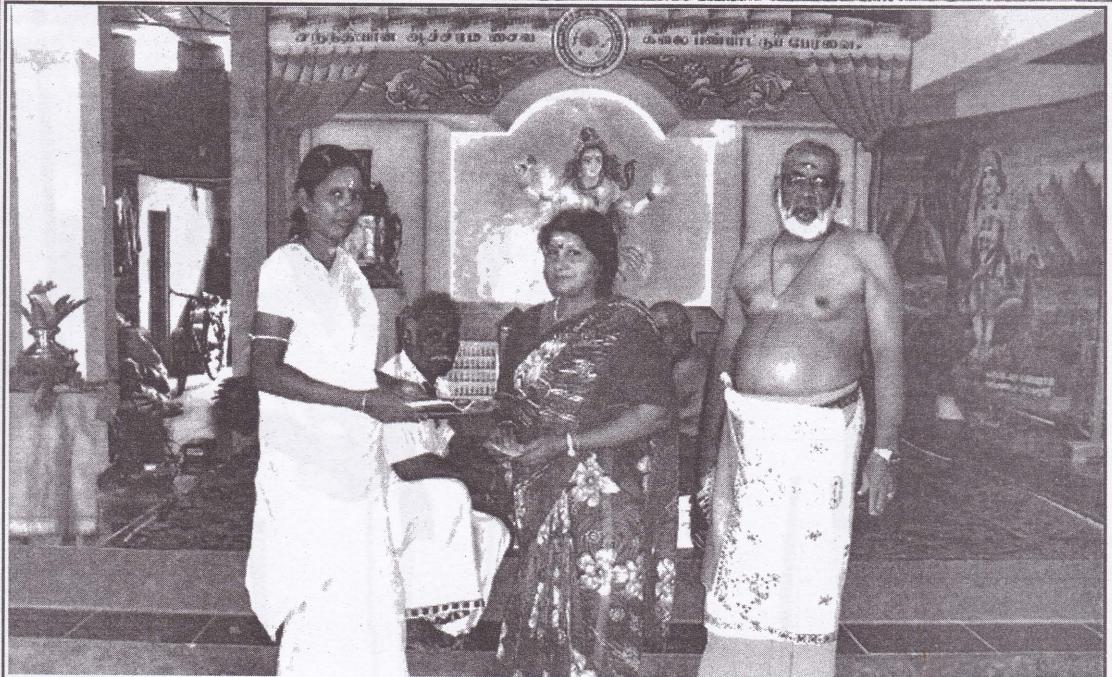
ஆராயாது எதையும் செய்யாதே.

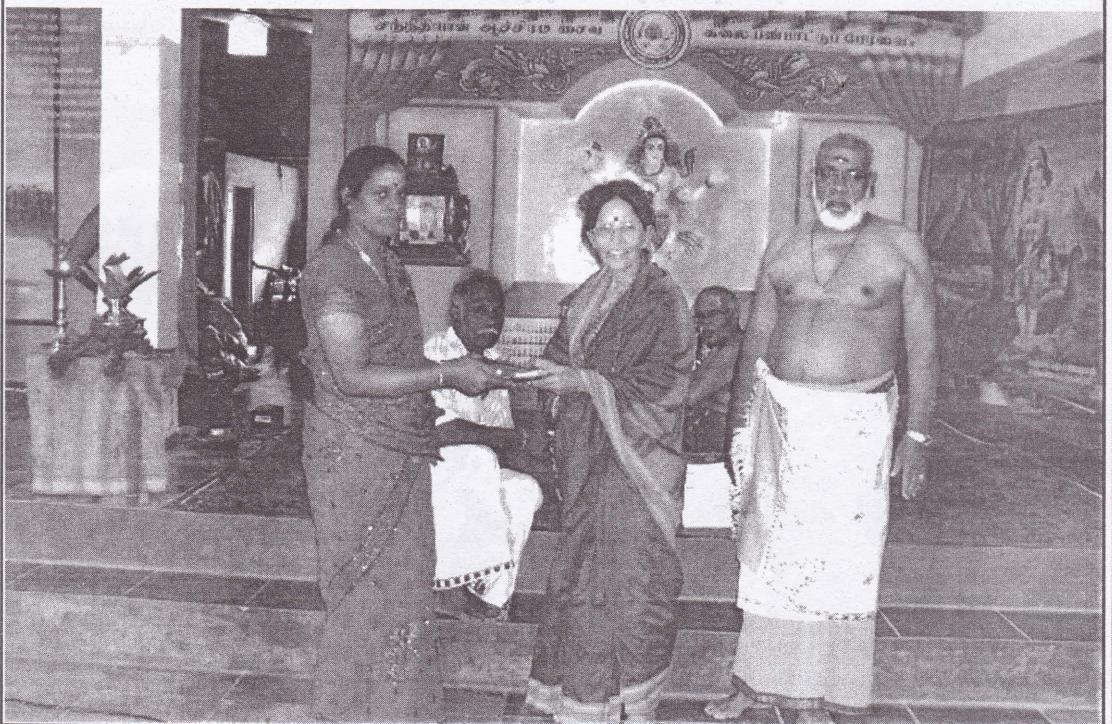
அருணாசல அட்டவரண்மானை இறுவெட்டுக்கு இசை அமைத்த
முரளியும், பின்னணி பாடிய மாணவிகளையும் கொரவித்தபோது...

இன்பு துண்பந்தை இன்பமாக்குகிறது.

**ஆடிமாத நூனச்சுடர் வெளியிட்டின்போது
சீறப்புப்பிரதீகள் வழங்கல்**

வாழ்க்கையில் தன்னம்பிக்கையே அவசியம்.

அழிமாத ஞானச்சட்ட வெளியீட்டின்போது
சிறப்புப்பிரதி பெற்றவர்களில் சீலர்.

பணிவு மனிதனின் வாழ்வை உயர்த்தும்.

கலியுகத்தின் கதாநாயகன் கந்தன்

செல்வன் ச. தீருச்செந்தூரன் அவர்கள்

பழம்பெரும் சனாதன தர்மமான எமது இந்து சமயத்தில் உள்ள பிரிவுகளில் கௌமார மதம் சிற்பு வாய்ந்தது. காரணம் அது கஷ்டத்தில் காக்கும் கலியுகத்தின் கதாநாயகனான அழகுத் தெய்வம் முருகனைத் தலைவனாகக் கொண்டது. நாம் வாழும் யுகமான கலியுகத்திலே களவு, வழிப்பறி, கொலை, கொள்ளை, பாலியல் வன்புணர்வு போன்ற விடயங்களுக்கு பஞ்சம் என்பதே இல்லை. இவ்வாறு பலவற்றாலும் கஷ்டப்படுகின்ற மக்களுக்கு அருள் கொடுக்கும் கதாநாயகனே கந்தக்கடவுளாவர்.

இன்னல்படும் மக்கள் முருகா என்ற மூன் நெழுத்து மந்திரத்தை உச்சரித்த மாத்திரத்திலேயே ஓடிவருபவன் கந்தக்கடவுள். அவனின் அருளை அனுபவபூர்வமாக உணர்ந்தவர்கள் பலபேர். அவர்களுக்கெல்லாம்

“யாமிருக்கப் பயமேன்” என்று ஆறுதல் கூறுபவன் முருகன். அத்தோடு கடன்சுமை, எதிர்பார்க்கும் வேலை, நடக்காத திருமணம், குடும்பத்தில் நிம்மதியின்மை, என்பவற்றால் அவதிப்பட்டு அல்லலுறும் மக்களுக்கு நினைத்த மாத்திரத்திலேயே அருள்பாலிப்பவன் முருகன். இவ்வாறு அருளும் முருகனை

“கந்தனை என்றாலும்
கற்சிலை என்றாலும்
கந்தனே உனை மறவேன்”

என்று அனுதினமும் நினைப்போரை கந்தக்கடவுள் தந்தையாக இருந்து கைவிடாது காப்பான். அவ்வகையில் யாழிப்பான் மக்களின் கதாநாயகனான கந்தக்கடவுள் மூன்று இடங்களிலே அன்னதானக் கந்தனாகவும், அழகுக் கந்தனாகவும், அபிஷேகக் கந்தனாகவும் இருந்து அருள்பாலித்து வருகின்றான் என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை.

ஒவ்வொரு யுகத்திலும் இறைவனை அடைய ஒவ்வொரு வழி சொல்லப்படுகிறது. அவ்வகையில் கலியுகத்தை எடுத்து நோக்கினால், இறைவனின் திருநாமத்தை உச்சரிப்பதனாலேயே இறைவனைச் சேர்முடியும், ஸங்செயல்கள் மலிந்த கலியுகத்திலே மனிதன் தனது நற்குணத்தை தொலைத்து, தனது நற்பண்புகளை தொலைத்து பணத்திற் காகக் கொலை செய்யக்கூடத் துணிந்துவிடும் கேடுகேட்ட வாழ்வே மனிதனின் இன்றைய வாழ்வாகும்.

மனிதன் இன்று நிம்மதியிழந்தவனாகவே காணப்படுகிறான். ஒருவன் பணமின்றி வறியவன் ஆகிறான். மற்றையவன் பணம் இருந்தும் குடும்பத்தில் சந்தோசம் இன்றிக் காணப்படுகிறான். எனவே பணம் இருந்தும் இல்லாமலும் நிம்மதி இன்றி வாழும் யுகத்திலே கலியுகத்தின் கதாநாயகன் முருகனின் திருநாமங்களை உச்சரித்து இந்த லோகத்திலும் பரலோகத்திலும், சீரான வாழ்வு வாழ்வோமாக. குத்தங்காவும், குந்தங்காவும்

கானமயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி

“கானமயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி

தானும் அதுவாகப் பாவித்துத் - தானுமதன்

பொல்லாச் சிறகை விரித்து ஆடினால் போலுமே

கல்லாதான் கற்ற கவி”

ஒருவன் கல்வியைச் சீராகவும் சிறப்பாகவும் முறையாகவும் கற்றிடாமல், கற்றவரைப் போன்று பாசாங்கு செய்வது.

தோகையை விரித்து ஆடும் மயிலைப் பார்த்து தானும் தன்னுடைய சிறகை விரித்து மயில் என்ற நினைப்பில் ஆடிய வான்கோழியைப் போன்றதாகும்!

கல்வி அக்காலத்தில் பெரும்பாலும் வசதிபடைத்தவர்களுடைய சொத்தாக இருந்தது. அதனால் ஏழை எனியவர்களுக்கு அது எட்டாக்கனியானது.

ஒருசிலர் குருகுலக் கல்வியாய் பயின்றனர். அவர்கள் குருகுலத்திலேயே தங்கி சேவை செய்வதும் நூல்களைக் கற்பதும் வில்லித்தை, போர்ப்பயிற்சி, குதிரை ஏற்றம், யானையேற்றம் போன்ற பலவிதமான வித்தைகளையும் கற்றனர்.

சிலர் பாட்டு, கூத்து, பரதம், இசைநிகழ்ச்சி, ஆட்டம், பாட்டம், கொண்டாட்டம், பொய்க்கால் குதிரை ஆட்டம், கரகாட்டம், சிலம்பாட்டம், ஓயிலாட்டம், மயிலாட்டம் போன்றவற்றையும் அக்காலத்தில் நன்கு கற்றனர். சிலர் பிழைப்புக்காக செய்தனர். அதையே ஒளவையார் கூறுகிறார் - எதையும் சான்றோர் சபையில் வைத்து அரங்கேற்றப்படும்போது ஒரு சிலருடைய படைப்புக்களிலிருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி எழுதிய பாடலாகும். படிப்போ, கைத்தொழிலோ ஒருவன் முறையாகக் கற்றுத் தேர்ந்து செயற்பட்டால் அந்தச் செயல் மேலோங்கி விடும்.

அல்லாமல் காலத்தின் கோலம் மற்றும் குழந்தை காரணமாக அரைகுறையாகக் கற்றுச் செயற்படத் துவங்கினால் இப்படி ஆகும் எனக் கூறி இருப்பதும் உண்மையே.

மதுரையம்பதியிலே திருவிளையாடற் புராணத்தில் உள்ள ஒரு கதையைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

வெற்றியின் திறவுகோல் திறமையே.

தருமி என்ற ஒரு புலவன் வாழ்ந்து வந்தான். அவனுக்குப் பொற்காசு பெற்றிட வேண்டும் என்ற வேட்கை வெகுநாளாய் இருந்து வந்தது.

மதுரையை ஆண்ட மன்னன் ஒருமுறை தன்னுடைய மனைவியோடு ஆனந்தமாய் இருந்தபோது அவனுடைய கூந்தலில் நறுமணம் வீசியது.

உடனே அவையைக் கூட்டி “கூந்தலுக்கு இயற்கையாக மனம் உண்டா? அல்லது செயற்கையால் மட்டுமே உருவாகுமா?” என்று ஒரு வினாவை எழுப்பினான்.

அதற்கு விடை தருவோருக்கு ஆயிரம் பொற்காசகளைப் பரிசாகத் தருவதாகப் பறை சாற்றினான்.

அனைவரும் சபைக்குச் செல்லத் தொடங்கி விட்டனர். பேராசை கொண்ட தருமியோ சொக்கநாதப் பெருமானுடைய ஆலயத்தில் அழுதும் தொழுதும் அங்கலாய்த்தபடி புலம்பிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்ட கருணையே வடிவான சொக்கேசர் ஒரு புலவன் போல் வேடமிட்டு திருவிளையாடலைத் துவக்கினார். புலவராக வந்த சொக்கநாதப் பெருமான் ஒரு பாட்டை ஒலையில் எழுதி தருமியாகிய புலவனிடம் தந்தார்.

அதை அவன் கொண்டு சென்றான். அவையின் முன்பு பாடத் தொடங்கினான். “கொங்குதோர் வாழ்க்கை” என்று தொடங்கும் பாடல்மூலம் அரசனுடைய சந்தேகத்தை அகற்றும் வண்ணமாய் அதைப் பாடி முடித்தான் தருமி. அரசனும் பொற்கிழியை தருமியிடம் தரத் தயாரானான். உடனே அவைப் புலவர் நக்கீர் பெருமான் குறுக்கிட்டார்.

அவர் அப்பாடலை மீண்டும் பாடும்படி சொன்னார். அதிலுள்ள பொருளை விளக்கச் சொன்னார். தருமியோ “அரசனுக்கே விளங்கிவிட்டது. அதனால் உமக்கென்ன.... விடுமெய்யா” என்றான்.

நக்கீர் விடுவதாக இல்லை. மீண்டும் “பாடிப் பொருள் சொன்னது சரியல்ல” என்று கூறி வாதிட்டார். செய்வதறியாது தருமி திகைத்து நின்றபோது, தமிழ்ப் புலவராக வந்த சொக்கநாதர் பாடலில் உள்ள பொருளை விளக்கி “பெண்களின் கூந்தலுக்கு இயற்கையாகவே மனமிருக்கும்” என்ற முடிவான கருத்தைத் தெரிவித்தார்.

நக்கீர் விடவில்லை. புலவரின் கருத்தை மறுதலித்து, “பெண்களுக்கு எப்போதும் இயற்கையில் கூந்தலுக்கு மனம் கிடைப்பதில்லை. வாசனைத் திரவியாங்களைப் பூசுவதாலும், சந்தனம் அகில் போன்ற புகையுட்டுவதாலும் கூந்தலுக்கு மனம் வருகிறது. இயற்கையாக மனம் கிட்டாது” என வாதிட்டார்.

புலவராக வந்த இறைவன் நெற்றிக்கண்ணைச் சிறிதே திறந்து காட்டனார். எதனையும் கண்டுகொள்ளாத நக்கீர், “உயர்குலப் பெண்டிருக்கோ, அரசருல மாதர்க்கோ, ஏன்? ஈசனின் சரிபாதியாகவிருக்கும் அம்பிகையின் கூந்தலுக்கே இயற்கையில் மனமில்லை” என்று மீண்டும் வாதிட, இறைவன் நெற்றிக்கண்ணத் திறந்து காட்டினார். நெற்றிக்கண்ணி னின்றும் புறப்பட்ட வெப்பம் தாங்கமுடியாமல், நக்கீர் பொற்றாமரை வாவிக் குளத்தில் போய் விழுந்தார். (புலவனாக வந்த இறைவனே நக்கீருக்கு கைகொடுத்து பொற்றாமரை வாவியிலிருந்து கரை சேர்த்தார் என்பது வேறு திருவிளையாடல்) அரசன் புலவரிடம் மன்னிப்புக் கேட்டு தருமிக்கு ஆயிரம் பொற்காசகளை அளித்தார். தருமி ஆனந்தம் அடைந்தான்.

ஸௌந் தீர்ந்தோய் சீரமைந் (தொஃசி...)

இப்பதிரு கா. ககலாசநாதக் குருக்கள் அவர்கள்

நீதியாக்கன் கார்யம்:

இதற்காக சுவாமியின் சந்திதியில் நிரந்தரமாக அமைக்கப்பட்ட குண்டத்தினை அனுகி, நிர்ணயம் முதலான நான்குவகை சமஸ்காரங்களைச் செய்து, குண்டத்தைக் கலாமயமாகக் கற்பித்து, எண்வகை மலர்களால் அர்ச்சித்து, அவிச்சின்னமான அக்கினியைத் தியானித்து, பரிதிகளையும் விஷ்டரங்களையும் குண்டத்தில் உரிய இடங்களில் வைத்து, பரிதிகளில் பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன், ஈசுவரன் ஆகிய நால்வரையும், விஷ்டரங்களில் இந்திரன் முதலிய திக்குப்பாலகார்களையும் அர்ச்சித்து, அர்க்கியங்கொடுத்து, சிருக்கருவ சமஸ்காரங்களையும் ஆஜ்ய சமஸ்காரங்களையும் செய்தல் வேண்டும். அங்கு கனன்று முண்டைமுந்து நிற்கும் அக்கினியைச் சிவாக்கினியாகப் பூசித்து, அக்கினியின் நடுவில் உள்ள இதயத்தாமரை மலரில் சிவனை ஆவரணங்களுடன் அருச்சித்து, மூலமந்திரத்தினாலும் ஆகுதி செய்து, சருஹவனம் வரை அக்கினிகார்யத்தை நிறைவேற்றிப் பூரணாகுதி கொடுத்தல் வேண்டும். பின்னர் பரிதி விஷ்டரங்களினால் உருண்டை வடிவான அன்னத்தினால் பலியிட்டு புத்பங்களை அஞ்சலியாய் எடுத்து ஜபம் செய்து மூலவிங்க சமீபமடைந்து உற்பவ முத்திரையால், “நான் செய்தது செய்யவிருப்பது அனைத்தும் நந்தெயலாய் அமைதல் வேண்டும். நீ அனைத்தையும் காப்பவன்; நீயே ஒப்புயர்வற்ற கதி” என்னும் பொருள்படும் சுலோக வடிவான கூமாபண மந்திரம் கூறி இறைவனுடைய வரதஹஸ்தத்தில் சமர்ப்பித்தல் வேண்டும். நித்தியாக்கினி கார்யம் முடிந்ததும் நித்திய உற்சவம் நிகழ்தல் முறை.

நீதியபல்தூணம்:

தினந்தோறும் மூன்று வேளையிலாயினும், இரு வேளையிலாயினும், ஒரு வேளையிலாயினும் நித்தியபலி இடுதல் வேண்டும். நம: என்பதை இறுதியாகக் கொண்டு அருச்சித்தலையும், சுவாஹா: என்பதை இறுதியாகக் கொண்டுவரும் மந்திரத்தினால் பலியையும் இடுவது முறை. மயில் முட்டையின் அளவுகொண்ட உருண்டை வடிவான அன்னத்தினால் அமையும் பலி உருண்டை உத்தமமானது. எலுமிச்சம்பழம் அளவு பெரியது மத்திமமானது. நெல்லிக்காயாவாகும் உருண்டை அதமமானதாகும். பிரமாணம் எவ்வாறாயினும் உருண்டைகள் வட்டவடிவினதாக இருத்தல் அவசியம்.

நித்தியாக்கினி முடிந்ததும் சிவிகையிலேற்றிய பலிநாயகரை பரிசாரகன் தோளில் சுமந்து, உள்வீதி வழியே வர, ஆசாரியார் ஒரு கையில் அர்க்கிய பாத்திரத்தையும் மற்றக் கையில் மனியையும் தாங்கி, மனியை விட்டுவிட்டு ஓவ்வொரு முறையாக அடித்துக்கொண்டு, இறைவன் சந்திதியை அடைந்து, அங்கு பூமியில் நீரைத் தெளித்து பரிசாரகர் தரும் உருண்டைகளால் வாரல் முன்னிலையில் துவாரபாலகர் அனைவருக்கும் பலிகொடுத்தல் வேண்டும். வாயிலின் முன் உள்ள பலிபீத்திலும், பின்னர் நந்தி

முதலானவர்களுக்கும், இந்திரன் முதலிய திக்குப் பாலகர்களுக்கும் பலியிட்டு, துவஜல் தம்பத்திற்கு அருகில் உள்ள பத்திரிலிங்கமாகிய மகாபலிபீடத்தில் உரிய தெய்வங்களுக்குப் பலியிடுதல் வேண்டும். இவ்வாறு பலியிடுதல் காலையிலும் மாலையிலும் நிகழ்தல் உத்தமம்.

பலியைத் தொடர்ந்து சுத்தநிருத்தம் நிகழ்த்துவிப்பது முறை. அடுத்துச் சண்டேசுவர் பூசை முடிந்ததும் இறைவனை வலம் வந்து வணங்கி, இயன்ற அளவு ஜபம் செய்து கிரியைகளில் நிகழ்ந்த குறைவுகளை நிறைவு செய்யும்படி கூமாபண மந்திரங்களுப் பூசையைச் சமர்ப்பித்தல் வேண்டும்.

2. நெமித்துக்குக் கிரியைகள்

நெமித்திக்குக் கிரியையெனினும் விஷேஷக் கிரியையெனினும் ஒன்றே. இவ்வகைக் கிரியைகள் குறிப்பிட்ட விஷேஷத் தினங்களில் மட்டும் நிகழ்வன. இவ்விஷேஷத் தினங்கள் வாரத்திற்கு ஒருமுறை அல்லது இரு வாரங்களுக்கு ஒருமுறை நிகழலாம். சில, மாதத்திற்கு ஒருமுறை அல்லது சில மாதங்களுக்கு ஒருமுறை நிகழ்வன. வருடமொருமுறையும், பல வருடங்களுக்கு ஒருமுறையும் நிகழும் நெமித்திக்குக் கிரியைகளுமுண்டு.

தினந்தோறும் நிகழும் கிரியைகளே, வாரம் ஒருமுறை விரிவாக நிகழும் சந்தர்ப்பங்களும் நேரிடலாம். இத்தினங்களில் முன்னர் கூறப்பட்ட அபிஷேகம், அலங்காரம், அருச்சினை, ஆராதனை முதலியனவும் உற்சவங்களும் விரிவாக நிகழ்வன. குறிப்பிட்ட வாரங்கள் சிறப்பித்துக் கூறப்படுவதனால் அவ்வவ்வாரங்களில் பூசை நிகழும் வேளையில் சுவாமி தரிசனம் செய்தல் விஷேஷமாகக் கருதப்படும். சுக்கிரவாரம் எனப்படும் வெள்ளிக் கிழமை தோறும் இவ்வாறு சுவாமி தரிசனம் செய்ய அடியவர்கள் பெருங்கூட்டமாகக் கோவிலுக்குச் செல்வது பெருவழக்காகும். இவ்வாறே குருவடிவினான் முருகனையோ, தட்சணாமூர்த்தியையோ வழிபட வியாழக்கிழமை தோறும் மக்கள் அவ்வவ் கோயில்களுக்குச் செல்வார்கள். சோமவாரம், சிவனை விஷேஷமாக வழிபடுதற்குரியதாக வாரந்தோறும் வருந்திருநாள்.

இருவாரங்களுக்கு ஒருமுறை வருவது பிரதோசம் முதலான விஷேஷ நாட்களாகும். இத்தினங்களில் விரதம் அனுட்டிக்கும் சைவ மக்கள், அன்று நிகழும் விஷேஷ பூசைகளைத் தரிசிப்பதற்காகப் பெருந்தொகையினராய்க் கோவில்களிற் கூடுவர். கிருத்திகை, சதுர்த்தி, சஷ்டி, மாதப்பிற்பு முதலிய விஷேஷத் தினங்கள் மாதமொருமுறை வருவன. சங்கிராந்தி முதலிய தினங்கள் சில மாதங்களுக்கு ஒருமுறை நிகழ்வன. மாதப்பிற்பிலும், கிரகணம் நிகழும் தினங்களிலும் விஷேஷத் தீத்தோற்சவம் முதலிய நிகழும். நடேசரபிஷேகங்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆறுமுறை நிகழ்வன. ஆடப்பூரம், ஆவணிச்சதுர்த்தி, ஆவணிமூலம், நவராத்திரி, விஜயதசமி, கந்தசஷ்டி, திருக்கார்த்திகை, கிருத்திகா தீபம், கார்த்திகைச் சோமவாரம், மார்கழித் திருவாதிரை, தைச்சங்கிராந்தி, மாசிமகம் முதலியனவும், பிரமோந் சவமும் வருடமொருமுறை நிகழும் நெமித்திக் கிரியைகளாகும். மகாமகம் பன்னிரண்டு வருஷங்களுக்கு ஒருமுறை நிகழ்வது. அர்த்தோதயம், மகோதயம் முதலியனவும் கும்பாபிஷேகமும் பல வருடங்களுக்கு ஒருமுறை வருவன. இவற்றுள் பிரதிஷ்டை எனப்படும்

கும்பாபிஷேகம் மிக விரிவான கிரியை ஆனதாலும், இதைப்பற்றி ஆகமங்களில் தனிப்பிரிவு ஒன்று விரிவாக இருப்பதனாலும், மிகப்பெரியதான இந்நைமித்தியக் கிரியையினைத் தனித் தலையங்கங்களில் நோக்குவோம்.

பிரதீசுாசம்:

தேவர்களும் அசுரர்களும் ஒருங்கு சேந்து மந்திரமலையை மத்தாகவும், வாசுகியைக் கயிறாகவும் கொண்டு பாற்கடலைக் கடைந்தனர். அவ்வாறு கடையத் தொடங்கிய பின் பதின்மூன்றாம் நாளில் ஆலகாலவிஷேம் பிறந்தது. இது எங்கணும் பரவி உலகை அழிக்காதிருக்கும் வண்ணம் ஆன்ம கோடிகள் மேற்கொண்ட கருணையினால் இறைவன் தன் உள்ளங்கையில் அதனை ஏற்றுப் பருகியருளினார். இந்த நஞ்சி பருகப்பட்டவேளை பிரதோஷவேளை. சுக்கிலபஷம், கிருஷ்ணபஷமாகிய இரு பஷங்களிலும் பதின்மூன்றாம் நாளில் வரும் இப்பிரதோஷ காலத்தில் எம் நன்றியுணர்ச்சி தோன்ற இறைவனைப் பூசிப்பதனையே ஆகமங்கள் விதித்துள்ளன. ஒவ்வொரு திரயோதசியன்றும் பகற்பொழுதின் இறுதியான பிரதோஷப்பொழுதில் இறைவனுக்கு விஷேச அபிஷேகம் நிகழ்த்திட, வெண்பட்டு அணிவித்து, பலவகை ஆபரணங்களாலும் மலர் மாலைகளாலும் அவனை அழகுற அலங்கரித்து, அஷ்டபுஷபங்களால் அருச்சித்து, நிவேதனம் சமரப்பித்து, தூபதீபம் முதலியவற்றாலும் விஷேட தீபங்களாலும் ஆராதித்து, கீதம். நிருத்தியம், முதலியவற்றால் இறைவனைக் களிப்பித்த பின், இறைவியையும் அவ்வாறே விரிவாகப் பூசித்துப் பின் விருஷாரூடரை வீதி வழியே உலாக்கொண்டருளச் செய்து மண்டபத்தில் எழுந்தருளுவித்தல் வேண்டும். இதன் பின்னார் நித்தியழுசை நிகழும்.

நவராத்திரி:

ஐப்பசி மாதத்தில் (சாந்திரமானப்படி) சுக்கில பஷத்தின் பிரதமை முதல் வரும் ஒன்பது தினங்கள் நவராத்திரி தினங்களாகும். தேவியின் கையில் காப்புகட்டி தூர்க்கை, ஸக்ஷமி, சரஸ்வதி ஆகிய மூவரையும் பூசித்தல் நவராத்திரி கிரியையின் முக்கிய அம்சமாகும். தேவியை இவ்வொன்பது தினங்களிலும் வெவ்வேறு கோலங்களில் அலங்கரித்து வைத்தல் வேண்டும். பலவகை நெவேத்தியங்களுடன் தூபதீபம் முதலான தீபாராதனையையும் அருச்சனையையும் நிகழ்த்தி, பகல் இரவு ஆகிய இருவேளைகளிலும் ஹோமம் செய்தலும் ஆகமங்களில் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஹோமம், உற்சவம் ஆகிய இரண்டினையும் நீக்கி, விரதம் பூசை ஆகியவற்றை மட்டும் மேற்கொள்ளும் வழக்கமும் கையாளப்படுவதுண்டு. கற்ப நூல்களில் கூறப்பட்டவாறு தேவியின் பல அம்சங்களை விரிவாகப் பூசித்தலும், வாத்தியம், கீதம், நிருத்தியம் முதலியவற்றைச் சிறப்புற நிகழ்த்துவிப்பதும், பலவகைத் தோத்திரங்களைக் கூறி வழிபடுதலும் ஆகமங்களில் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. பத்தாம் தினத்தன்று ஆயதழுசை, கிராமபிரதகஷனைம் முதலியன் நிகழும். நவமியன்று ரஷாகுத்திரத்தை விசர்ஜனங்கு செய்து, தசமியன்று சமீபுசை நிகழ்த்துதல் வேண்டும். குதிரை வாகனத்தில் சந்திரசேகர மூர்த்தியை எழுந்தருளச் செய்து, தசமி உற்சவத்தை நிகழ்த்தும் முறையினை ஆகமங்கள் கூறியுள்ளன. இது மானம்பு உற்சவம் எனப் பிரசித்தி பெற்றுள்ளது.

(தொடரும்...)

கண்டோம் கதிர்காமம்

தீரு கவீயனி அன்னதாசன் அவர்கள்

ஆற்றங்கரையிலிருந்து அருள் மழை பொழிந்து, அழுது தொழும் அடிய வரின் துயார்தைத்து ஆனந்திக்க வைத்து, ஆயிரம் ஆயிரம் அடியவர்களைத் தன் பால் ஈர்த்து வருபவன் அழகன் சந்நிதி யான். இவன் வெறும் சந்நிதியான்று. செல்வச்சந்நிதியான் என்று உணர்ந்த அடியார்களினால் செல்லமாகப் போற்றப் படுபவன்.

இவனது அற்புத நாமந்தாங்கி அருளை அமுதாக்கி அடியவர் பசிதீக்கப் புறப்பட்ட சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் இன்று தன் செயற்பாடுகளால் பலவேறு வகை

யான சமய சமூகப் பணிகளில் தன்னை இணைத்து அகில உலகத்திற்கும் ஓர் முன் மாதிரியான ஆச்சிரமமாகத் திகழ்வது அடியவர்கள் அனைவரும் உணர்ந்ததே.

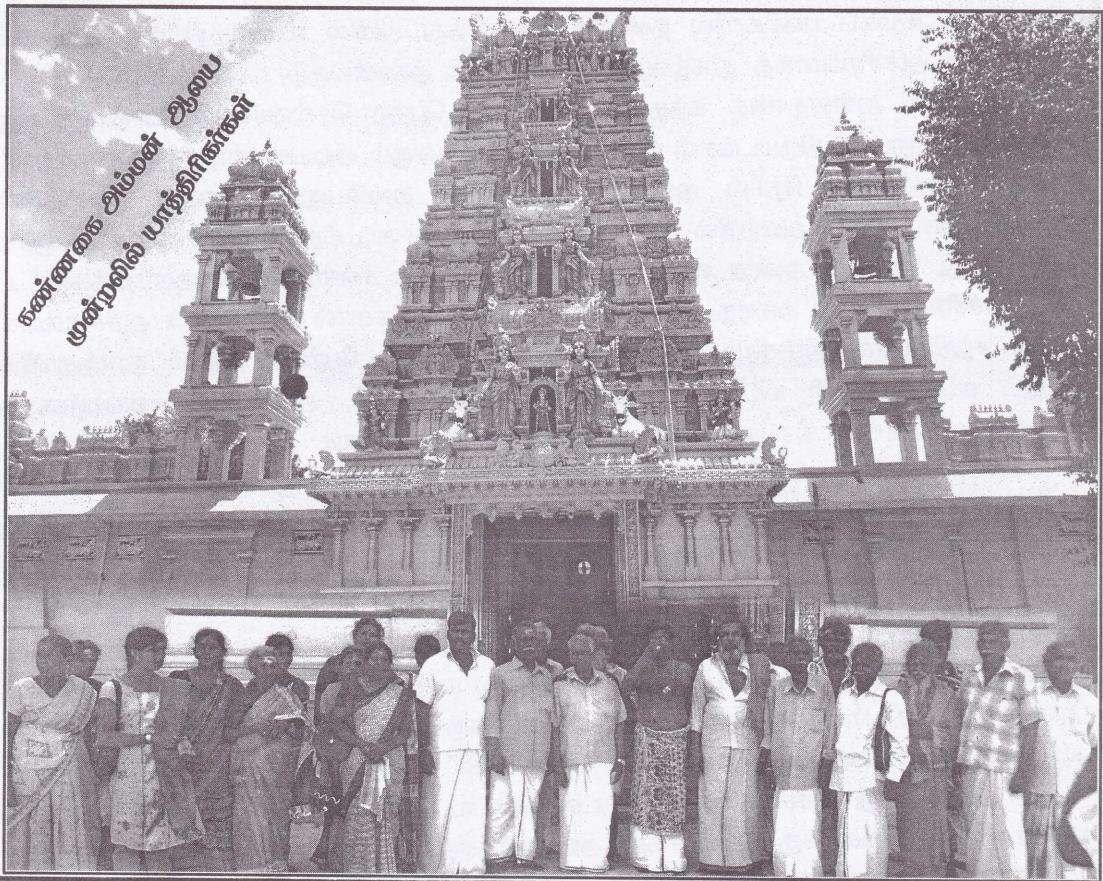

இங்கே அன்னதானக் கந்தன் எனப்பெயர் பெற்ற செல்வச்சந்நிதியானைச் சூழ முப்பதிற்கு மேற்பட்ட திருமடங்கள் இவனைத் தரிசிக்கவரும் அடியார்களிற்கு அமுதளித்துப் பிணிநீக்கி வந்ததை நேரில் அனுபவித்தவர்களில் அடியேனும் ஒருவன். காலத்தின் கோலத்தினால் இன்று அவற்றில் பல அழிந்து சிதைந்து காட்சிதருவதைக் காண நெஞ்சம் நெருடுகிறது. ஆனால் அன்று எமது குரு மயில்வாகனம் சுவாமிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆனந்தாச்சிரமம் இன்று அவரது சீடர் மோகனதாஸ் சுவாமிகளால் சந்நிதியான் ஆச்சிரமாகி அதில் சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை எனும் நாமந்தாங்கி வெறும் உணவுப் பசி மட்டும் போக்காது, ஆன்மீகப்பணி, அறிவுப்பசி என்பவற்றைத் தீர்க்கவல்ல அரங்கு நிகழ்வுகளான சொற்பொழிவுகள், இசை நிகழ்வுகள், மெல்லிசை, வில்லிசை, சிறுவர் கலைநிகழ்வுகள், திருவாசக முற்றோதல், திருப்புகழிசை, பண்ணிசை முதலான வாராந்த நிகழ்வுகள் தவறாது நடைபெறுகின்றன. கோதானம், கைத்தொழில் உபகரணத் தானம், சிறார்களிற்கான கல்விப்பொருட் தானம், ஏழைகளுக்கான வாழ்வாதார உதவிகள், கல்வி மேம்பாட்டு நிதி உதவிகள் என்பவற்றுடன் அறிவுப் பசிக்கான ஞானச்சுடர் மாதாந்த வெளியீடு யாத்திரைத் தொகுப்பு நூல் வெளியீடுகள், இலவச வைத்தியசேவை, கணிசமான அளவு முதியோர் பராமரிப்பு, திருத்தல யாத்திரைகளிலும் தன்னை ஈடுபடுத்தி நிற்கிறது சந்நிதியான் ஆச்சிரமம். அத்தகையதொரு யாத்திரையில் கலந்துகொண்டதன் பயனாகத் தொடர்வதுதான் “கண்டோம் கதிர்காமம்” எனும் இச் சிறுகட்டுரைத் தொடர்.

ஆம்! அன்று ஆச்சிரம சுவாமிகளுடன் தொடர்பு கொண்டதிற்கு அமைவாக 27.07.2013 சனிகாலை 8.30 மணிக்கு முன் சகல அடியவர்களும் ஆச்சிரமத்திற் கூடினார். முதலில்

அனைத்து அடியார்களுக்கும் வழிமையான உபசாரமாகத் தேண்டு வழங்கப்பட்டது. அத்துடன் வந்தவர்கள் முருகனிடம் சென்று முறைப்படி வழிபட்டு அவனருளை வேண்டியபின் ஆச்சிரமம் வந்தனர். ஆச்சிரமத்தில் உள்ள ஆனந்த முருகனுக்கு சுவாமிகளின் தமிழ்வேத அங்களைப் பூசையில் அனைவரும் பங்குபற்றி அருட்பிரசாதம் பெற்றுபின் காலை உணவு வழங்கப்பட்டது.

பின், சந்நிதியானின் நாமந்தாங்கிய பேருந்தில் அவரவர்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனங்களில் அனைவரும் அமர்ந்துகொண்டனர். அப்போது இவ்வாறு ஒலித்தது ஆச்சிரம சுவாமிகளின் கணீக் குரல். “அனைத்து அடியார்களும் கவனியுங்கள், இந்த யாத்திரையில் பங்குபற்றும் அடியவர்கள் யாவரும் தத்தம் வசதிக்கேற்றபடி நடக்கக் கூடாது. உங்கள் அனைவருக்கும் உரிய சகல தேவைகளும் ஆச்சிரமத்தால் நிறைவேற்றப்படும். அவற்றிற்குரிய செலவுகள் அனைத்தும் சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் பொறுப்பேற்கும். யாத்திரை சம்பந்தமாக தீர்மானித்தபின் சந்நிதியானால் தரப்பட்ட பணத்தைக் கொண்டே இச்செலவுகளை மேற்கொள்கின்றோம். இது எனது பணமுமல்ல ஏவரது சொந்தப் பணமுமல்ல. முழுக்க முழுக்க சந்நிதியான் தர அதனை இப்பணிக்குச் செலவு செய்கின்றேன் அவ்வளவுதான்” என்றபொழுது அனைவரது உள்ளங்களிலும் ஒரு கணம் சிலிரப்பு ஏற்பட்டது.

துக்கப்படுவது எந்தப் பிரச்சினையையும் தீர்த்துவிடாது.

சரியாக 8.50 மணிக்கு அடியார்களின் அரோஹ்ரா கோவைத்துடன் செல்வச்சங்நிதியான் வாசலுக்குச் சென்று தேங்காய் உடைத்து தீபமேற்றி முருகனை வேண்டியபின் எமது கதிர்காமத்தை நோக்கிய யாத்திரை தொடங்கியது.

வல்லலவெளி தாண்டி மண்டானைக் கடந்து சென்று ஏறக்குறைய மூன்று கிலோமீற்றர் சுற்று வட்டத்திற்குள் எதுவித குடிமனைகளும் நிலத்தில் அமைந்த ஒர் பிள்ளையார் ஆலயத்தை முதல் முதலாகத் தரிசித்தோம்.

மாடுகளுக்குச் சுகவீனம் ஏற்பட்டால் வடமராட்சி, தென்மராட்சி, வலிகாம மக்கள் நேர்த்தி வைக்க அவற்றைத் தீர்த்து அருள்பாலிக்கும் தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் எனும் புராதனப் பிள்ளையாரை அறிந்து தொழும் சந்தர்ப்பம் அனைவர்க்கும் ஏற்பட்டது. இன்றுங்கூட பட்டிப்பேருக நேர்த்தி செய்து ஓர் இளங்கள்றைத் தானமாகக் கொடுக்கும் மரபு இருப்பதை அறிய முடிந்தது.

அதனைத் தொடர்ந்து ஆணையிறவிலும் எதுவித கெடுபிடிகளுமின்றி பயணம் இனிதே தொடர்ந்து முறிகண்டியானை முழுப்பேரும் தொழுதபின் நமது பயணம் தொடர்ந்தது.

ஆம் வன்னி மாவட்டத்திலேயே ஓர் தனிக்குடும்பத்தோரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு தனக்கென தனித்துவமான திராவிடக் கட்டிடக்கலையைத் தாங்கிய வண்ணாங்குளம் அரசாங்கத்தின் கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்தை மதியம் 12.30 மணியளவில் சென்றுடைஞ்தோம். தற்பொழுது பொற்கோவில் என இது அழைக்கப்படுகிறது. உண்மையில் இது பொற்கோவிலே தான். தகதகவென தங்க நிறத்தில் அழகிய சித்திர வேலைப்பாடுமெந்த விதானங்கள், சிலைகள், தூபிகள் தாங்கி பார்ப்போரை பரவசத்தில் ஆழ்த்தும் வண்ணம் கைதேர்ந்த சிற்பிகளால் வடிவமைக்கப்பட்டு தனிக்காட்டுக்குள் தலைநியிர்ந்து நிற்கிறாள் அன்னை கண்ணகியாக. அரசர் என்ற நாமந்தாங்கிய ஓர் குடும்பத் தலைவனால் ஆராதிக்கப்பட்ட கிராமியத் தெய்வமான கண்ணகைத் தாய்க்கு அவர்தம் புதல்வர்களினரால் அவர்களின் மரபுபேணும் வகையில் அமைக்கப்பட்ட ஓர் பிரமாண்டமான ஆலயம் இது.

ஆச்சிரம சுவாமிமூலம் வருடாவருடம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுவரும் கதிர்காம யாத்திரையில் கலந்துகொள்ளும் அடியவர்களுக்கு அன்றைய மதிய உணவை கோண்டாவிலைச் சேர்ந்தவரும், வவுனியாவை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட திரு ந. சண்முகராசா குடும்பத்தினர் (சிவசக்தி) வவுனியாவிலுள்ள தம் இல்லத்திற்கு அழைத்து வழங்குவது வழமையான நிகழ்வு. ஆனால் இம்முறை தம்மால் பராமரிக்கப்பட்டுவரும் கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்திற்கு யாத்திரையில் ஈடுபட்ட அனைவரையும் வரவழைத்து அன்று மதியம் நடைபெற்ற பூசை வழிபாட்டிலும் கலந்துகொள்ள வைத்து தனது வீட்டில் இடம்பெறும் மதிய உணவினை ஆலய அன்னதான மண்டபத்தில் வழங்குவதற்குரிய ஒழுங்குகளை மேற்கொண்டிருந்தார். யாத்திரை மேற்கொண்ட எவருமே தரிசித்திராத அன்னையின் ஆலய தரிசனம் மறக்கமுடியாதது.

நாம் வந்தவேளை அரச அமைச்சர் ஒருவரும் தம் குழுவினருடன் வந்திருந்தார். அனைவருக்கும் இவ்வாலய நிர்வாகத்தினரால் அரிய அழுது பரிமாறப்பட்டு நிறைவான பாயாசத்துடன் மதிய உணவை முடித்து சரியாக பி.ப 3.00 மணிக்கு எமது கதிர்காமம் நோக்கிய பயணம் தொடர்ந்தது.

(தொடரும்...)

நாவலர் பக்கம்:

சௌவ சமய விளா விடை

—ஸ்ரீலூஹ் ஆறுமுகநாவலர் —

8. பஞ்சாசங்கர்யல்ல

175. சைவர்களாலே நியமமாகச் செபிக்கற்பாலதாகிய சிவ மூலமந்திரம் யாது?

ஸ்ரீ பஞ்சாசங்கரம்.

176. ஸ்ரீ பஞ்சாசங்கர செபத்துக்கு யோக்கியர் யாவர்?

மதுபானமும் மாமிச போசனமும் இல்லாதவராய் ஆசாரமுடையவராய், சிவதீசை பெற்றவராய் உள்ளவர்.

177. ஸ்ரீ பஞ்சாசங்கரத்தை எப்படிப் பெற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும்?

தத்தம் வருணத்துக்கும் ஆச்சிரமத்துக்குந் தீவைக்கும் ஏற்பக் குருமுகமாகவே பெற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும்.

178. மந்திரோபதேசம் பெற்றவர் குருவுக்கு யாது செய்து கொண்டு செபித்தல் வேண்டும்?

குருவை வழிபட்டு அவருக்கு வருடந்தோறும் இயன்ற தகைணை கொடுத்துக்கொண்டே செபித்தல் வேண்டும்.

179. ஸ்ரீ பஞ்சாசங்கரத்திலே நியமமாக ஒரு காலத்துக்கு எத்தனை உருச் செபித்தல் வேண்டும்?

நாற்நெட்டு உருவாயினும், ஜம்பது உருவாயினும், இருபத்தைந்து உருவாயினும், பத்து உருவாயினும் நியமமாகச் செபித்தல் வேண்டும்.

180. செபத்துக்கு எதைக்கொண்டு உரு எண்ணல் வேண்டும்?

செபமாலையைக் கொண்டாயினும், வலக்கை விரலிறையைக் கொண்டாயினும் உரு எண்ணல் வேண்டும். (விரலிறை- கட்டை விரல்)

181. செபமாலையை என்ன மனி கொண்டு செய்வது உத்தமம்?

உருத்திராக்க மனிகொண்டு செய்வது உத்தமம்.

182. செபமாலைக்கு எத்தனை மனிகொள்ளத் தகும்?

இல்வாழ்வான் இருபத்தேழு மனியும், துறவி இருபத்தைந்து மனியும் கொள்ளத்தகும். இல்வாழ்வான் நாற்நெட்டுமனி ஜம்பத்துநான்கு மனிகளாலுங் செபமாலை செய்து கொள்ளலாம்.

183. செபமாலைக்கு எல்லா முகமணியும் ஆகுமா?

இரண்டு முக மனியும், மூன்று முக மனியும், பன்னிரண்டு முக மனியும், பதின்மூன்று முகமணியுஞ் செபமாலைக்கு ஆகாவாம்; அன்றியும் எல்லா மனியும் ஒரே விதமாகிய முகங்களையுடையனவாகவே கொள்ளல் வேண்டும்; பல விதமாகிய முகமணிகளையுங் கலந்து கோத்த செபமாலை குற்றமுடையது.

184. செபமணிகளை எதனாலே கோத்தல் வேண்டும்?

வெண்பட்டிலேனும் பருத்தியிலேனும் இருபத்தேழிமையினாலாக்கிய கயிற்றி நாலேனும் கோத்தல் வேண்டும்.

185. செபமாலையை எப்படிச் செய்தல் வேண்டும்?

முகத்தோடு முகமும் அடியோடு அடியும் பொருந்தக் கோத்து, ஒன்றை ஒன்று தீண்டா வண்ணம் இடையிடையே நாகபாசம், பிரமக்கிரந்தி, சாவித்திரி என்பவைகளுள் இயன்றதொரு முடிச்சை இட்டு, வடநுளி இரண்டையும் ஒன்றாகக் கூட்டி, அதிலே நாயகமணியை ஏறிட்டுக்கோத்து, முடிந்துகொள்ளல் வேண்டும். நாயகமணிக்கு மேரு என்று பெயர்.

186. செபமாவது யாது?

தியானிக்கப்படும் பொருளை எதிருமுகமாக்கும் பொருட்டு அதனை உணர்த்தும் மந்திரத்தை உச்சரித்தலாம்.

187. மந்திரம் என்பதற்குப் பொருள் யாது?

நினைப்பவனைக் காப்பது பொருள். ஆகவே மந்திரம் என்னும் பெயர் நினைப்பவனைக் காக்கும் இயல்புடைய வாச்சியமாகிய சிவத்துக்குஞ் சிவ சக்திக்குமே செல்லும்; ஆயினும், வாக்கியத்துக்கும் வாசகத்துக்கும் பேதமில்லாமை பற்றி உபசாரத்தால் வாசகத்துக்கும் செல்லும்; எனவே, மந்திரம் வாச்சிய மந்திரம், வாசகமந்திரம் என இரு திறப்படும் என்ற படியாயிற்று. (மந்- நினைப்பவன்; திர- காப்பது)

188. மந்திரசெபம் எத்தனை வகைப்படும்?

மானசம், உபாஞ்ச, வாசகம் என மூவகைப்படும்.

189. மானசமாவது யாது?

நா நுனி உதட்டைத் தீண்டாமல் ஒருமை பொருந்தி மனசினாலே செபித்தலாம்.

190. உபாஞ்சவாவது யாது?

தன் செவிக்கு மாத்திரம் கேட்கும்படி, நா நுனி உதட்டைத் தீண்ட மெல்லச் செபித்தலாம். இதற்குப் மந்தம் என்று பெயர்.

191. வாசகமாவது யாது?

அருகிலிருக்கும் பிறர் செவிக்குங் கேட்கும்படி செபித்தலாம். இதற்குப் பாஷ்யம் என்றும் பெயர்.

192. இம்முவகைச் செபமும் பலத்தினால் ஏற்றக்குறைவு உடையனவா?

ஆம்; வாசகம் நாறுமடங்கு பலமும், உபாஞ்ச பதினாயிரமடங்கு பலமும், மானசம் கோடி மடங்கு பலமும் தரும்.

193. எந்தத் திக்கு முகமாக எப்படி இருந்து செபித்தல் வேண்டும்?

வடக்கு முகமாகவேனும், கிழக்கு முகமாகவேனும், மரப்பலகை, வஸ்திரம், இரத்தினக் கம்பளம், மான்தோல், புலித்தோல், தருப்பை என்னும் ஆசனங்களுள் இயன்றதொன்றிலே, முழந்தாள் இரண்டையும் மடக்கி, காலோடு காலை அடக்கி, இடத்தொடையினுள்ளே வலப்புறங்காலை வைத்து, இரண்டு கண்களும் முக்கு நுனியைப் பொருந்த, நிமிஸ்ந்துகொண்டு செபித்தல் வேண்டும்.

(தொடரும்...)

நான் என்று கூறிக்கொண்டு எதிலும் முன் நிற்காதே.

ருத்திராட்சமுந் அநன் மகிமையும்

தீரு T. ஸ்ரீரங்கநாதன் அவர்கள்

ருத்திராட்சம் என்ற பெயர் உருத்திரன் என்ற பெயரில் இருந்து வந்தது ஆகும். சிவபெருமானின் ஆனந்தக் கண்ணிலிருந்து மஞ்சள் நிறத்துடன் பன்னிரண்டு விதமான ருத்திராட்சமும், இடது கண்ணிலிருந்து வெண்ணிறத்தோடு பதினாறு விதமான ருத்திராட்சமும், நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து பத்துவிதமான கறுப்புறிற ருத்திராட்சமும் தோன்றியதாக புராணங்கள் சொல்கின்றன.

ருத்திராட்சம் அணியும் முறை

1. நெல்லிக்காய் அளவுள்ள ருத்திராட்சம் உத்தமம்.
2. இலந்தைப்பழம் அளவுள்ள ருத்திராட்சம் மத்திமம்
3. கடலை அளவுள்ள ருத்திராட்சம் அதமம்
4. வண்டுகள் குடைந்த, நசங்கிய முட்கள் போன்று மேற்பாகத்தில் மிகக்கூர்மையானவை, மற்றும் பிறர் அணிந்த ருத்திராட்சங்களை அணியக்கூடாது.
5. ஒரே அளவுள்ள ருத்திராட்சங்களை பட்டுக் கயிற்றில் கோர்த்து 108,54 ஆக அணிய வேண்டும்.

ருத்திராட்சம் அணிவதால் ஏற்படும் மகத்துவம்

1. ஒரு முக ருத்திராட்சம் பரத்துவ சொருபம்.
இதை அணிந்தால் பரத்துவத்தை அடையலாம்.
2. இருமுகம் அர்த்தநாரீஸ்வரர் உருவம்.
சிரசில் அணிந்தால் தம்பதிகள் ஒற்றுமை ஓங்கும்.
3. மூன்றுமுக ருத்திராட்சம் அக்கினியின் சொருபம் கொண்டது.
இதனை அணிவது மனச்சோர்வை நீக்கும்.
4. நான்குமுக ருத்திராட்சம் பிரம்ம சொருபம் கொண்டது.
மார்பில் அணிந்தால் சகல பாவங்களும் நீங்கும்.
5. ஐந்துமுக ருத்திராட்சத்தை கழுத்தில் அணிந்தால்
காலன் என்ற எமதர்மராஜனும் அஞ்சவான்.
6. ஆறுமுக ருத்திராட்சம் அணிந்தால்
பிரம்மஹத்திதோஷம் விலகும் என்பது ஜதீகம்.

ருத்திராட்சத்தை தரிசிப்பதால் ஏற்படும் நன்மை

ருத்திராட்சத்தை தரிசித்தால் லட்சம் மடங்கு புண்ணியம். தொட்டால் கோடி மடங்கு புண்ணியம். அணிந்தால் நூறுகோடி புண்ணியம். ருத்திராட்ச மாலையால் ஜெபித்தாலும் நூறுகோடி புண்ணியம் அடைவதாக புராணங்கள் கூறுகின்றன.

மனம் சுத்தமாக இருந்தால் செயல் நல்ல வழியில் செல்லும்.

ருத்திராட்சத்தின் மருத்துவத் தன்மை

ருத்திராட்சத்தின்மீது பட்ட தண்ணீர் நம்மீது படுவதாலும், ருத்திராட்சம் ஊற்றுவத்தை தண்ணீரைப் பருகுவதாலும், ருத்திராட்சம் பழத்தை உண்பதனாலும், ருத்திராட்சத்தை அணிவதாலும் நினைவாற்றல் பெருகுதல், உடல் ஆரோக்கியம், நல்லுறவு, ஜஸ்வரியம், அன்பு இவை கிட்டும்.

ருத்திராட்சம் பற்றிய சிறு விபரம்

ருத்திராட்சம் அணிந்தவருக்கு அன்னமளிப்பதாலும், ருத்திராட்ச மரத்தை பராமரிப்பவர்களும், ருத்திராட்சத்தை தானம் செய்பவர்களும், ருத்திராட்ச ஆபரணம் சிவபெருமானுக்கு அணிவிப்பவரும் சிவ கணங்களால் கொண்டாடப்படும் பாக்கியத்தைப் பெற்றிடுவார்.

ருத்திராட்சம் அணியத் தோன்றுவது

ஒருவன் ஏராளமான பிறவிகள் எடுத்து அவற்றின் முடிவில் சிவபெருமானின் திருவருள் கைகூடும்போதுதான் அவனுக்கு ருத்திராட்சம் அணியவேண்டும் என்ற ஆசையே பிறக்கும். சுபாவ அறிவால் அது உண்டாவதில்லை என்கிறது ஜாபால உபநிஷதம்.

1. ஏழுமுக ருத்திராட்சத்தை இடது காதில் அணிந்தால் நீண்ட ஆயுள் உண்டாகும்.
2. எட்டுமுக ருத்திராட்சத்தை காதில் அணிந்தால் செல்வம் அதிகரிக்கும், தடைகள் விலகும்.
3. ஓன்பதுமுக ருத்திராட்சத்தை மணிக்கட்டிலும், இடது தோளிலும் அணிந்தால் நவக்கிரகதோழங்கள் விலகும்.
4. பத்துமுக ருத்திராட்சத்தை சிரசில் அணிந்தால் பைசாசங்கள் விலகும்.
5. பதினொருமுக ருத்திராட்சத்தை சிரசில் அணிந்தால் பசுதானம் செய்தபலன் கிட்டும்.
6. பன்னிரண்டுமுக ருத்திராட்சத்தை சிரசில் அணிந்தால் சகல யாகம் செய்த பலன் கிடைக்கும்.
7. கழுத்தில் 32 ருத்திராட்சங்களும், மணிக்கட்டுகளில் 12ம், மேல் கையில் 16ம், காதுகளில் ஓன்றும், மார்பில் 108ம் தரிக்கலாம்.

முக்கிய கவனிப்பு:

திருக்கயிலாயம் சென்றுவந்த சுவாமிகள் (சன்னியாசி) ஒருவர் சில சிவபொருட்களை வழங்கி இந்த விபரங்களையும் கூறிச்சென்றார். அதை எழுதி தொகுத்துத் தங்களுக்கும் சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தால் வெளியிடும் ஞானச்சுடர்மூலம் அறியத்தருகின்றேன்.

வாழ்க வளமுடன்

மன அமைதியோடு இருப்பதில் என்றும் ஆபத்து இல்லை.

நித்திய அன்னப்பணிக்கு உதவிபூரிந்தோர் விழம்

தின
டிர
ஈ

ம. ஸ்ரீகாந்தன்	அச்சுவேலி	15000. 00
மாரியம்மன் மோட்டோர்ஸ்	கோப்பாய் 2பெரிய உழவு இயந்திர தேங்காய்	
சபா ரேடர்ஸ்	அச்சுவேலி 1முடை அரிசி	
ஸ்ரீ சிவராம் ரேடர்ஸ்	யாழ்ப்பாணம் 7புட்டி அரிசி	
ச. ஸலீசன்	அச்சுவேலி 5முடை அரிசி, 1புட்டி பருப்பு	
பாபு வெதுப்பகம்	புன்னாலைக்கட்டுவன் 2முடை அரிசி	
தி. தவபாக்கியராசா	அச்சுவேலி 8முடை சம்பா	
க. அருணகிரிநாதன்	கத்திர் தொ.தொ நிலையம் வல்வெட்டித்துறை 1முடை அரிசி	
பத்மநாதன் மேகலா	அவஸ்திரேலியா 1முடை அரிசி	
சாந்தி புதவையகம்	யாழ்ப்பாணம் 1முடை அரிசி 2000. 00	
இந்திரா கபே	நெல்லியடி 10000. 00	
T. சண்முகவரதன்	அவஸ்திரேலியா 15000. 00	
பொ. சந்திரமோகன்	யாழ்ப்பாணம் 5000. 00	
Dr R. பாக்கியநாதன்	கல்வியங்காடு 2000. 00	
சிவா பிறதேர்ஸ் (ஞானம்)	திருநெல்வேலி 2முடை அரிசி	
ஸ்ரீதேவி அரிசி ஆலை	அச்சுவேலி 2முடை அரிசி	
ஸ்ரீ நதியா நகைமாடம்	யாழ்ப்பாணம் 6முடை அரிசி	
S. சண்முகநாதன்	தெகிவளை 10000. 00	
A. சண்முகராசா பேராசிரியர் சிவசாமிமூலம்	லண்டன் 20000. 00	
க. அன்னலெட்சுமி	உடுப்பிட்டி 10000. 00	
ந. ஜெயமெட்னராசா	சுழிபூரம் 10000. 00	
கண்ணாடிக் களஞ்சியம்	நெல்லியடி 3முடை அரிசி	
K.S. கணபதிப்பிள்ளை செல்வமதி	கைதடி 3000. 00	
லதா ஸ்ரோர்ஸ்	காலி 2முடை அரிசி	
வேணி களஞ்சியம்	யாழ்ப்பாணம் 1முடை பருப்பு, 1புட்டி உள்ளி	
ஈஸ்வரன் ரேடர்ஸ்	யாழ்ப்பாணம் 3முடை சம்பா	
புதிய நதியா நகைமாடம்	யாழ்ப்பாணம் 50k பருப்பு	
சின்னண்ணா வயரிங்	யாழ்ப்பாணம் 1முடை அரிசி	
நந்தலாலா ஹாட்வெயார்ஸ்	யாழ்ப்பாணம் 1முடை அரிசி	
சாரங்கா நகைமாடம்	யாழ்ப்பாணம் 1முடை அரிசி	
அம்பிகாபதி பான்ஸ்கூட்	யாழ்ப்பாணம் 1முடை அரிசி	
S.V.M. தியாகு	யாழ்ப்பாணம் 20k அரிசி	

நா. பரமானந்தமூர்த்தி	கண்டா	40000. 00
திரு கட்டி	வல்வெட்டித்துறை	5000. 00
சொ. செல்லத்துரை	பருத்தித்துறை	1முடை அரிசி
வைரமாளிகை	யாழ்ப்பாணம்	5முடை அரிசி
பெந்றா ஏசென்ஸ்	யாழ்ப்பாணம்	2முடை அரிசி
ஸ்ரீரங்கன்	யாழ்ப்பாணம்	1முடை அரிசி
ஸ்ரீ முருகன் ஸ்ரோரஸ்	அப்புத்தளை	1முடை அரிசி
நந்தினி இரும்பகம் யாழ்ப்பாணம்	1முடை அரிசி, 10k பருப்பு, உருளைக்கிழங்கு	
ஸ்ரீ பாரத்தசாரதி ஸ்ரோரஸ்	யாழ்ப்பாணம்	1முடை அரிசி
மகாராணி புடவையகம்	யாழ்ப்பாணம்	10முடை அரிசி
விஜிதா ரெக்ஸ் முனீஸ்வரன்வீதி	யாழ்ப்பாணம்	1முடை அரிசி
திரு குருபரன்	கைதடி	2முடை அரிசி
V.S.B	யாழ்ப்பாணம்	1முடை அரிசி
ஜ. சிவநாதன்	மருதம்	5முடை அரிசி
வ. தவராசா	நெல்லியடி	1முடை அரிசி
செல்லமுத்தூஸ் புடவையகம்	நெல்லியடி	
கண்டி பற்றிக் சென்றர்	5000. 00	
நா. குகன்	5000. 00	
T. பாலசுப்பிரமணியம்	பருத்தித்துறை	2000. 00
அம்பாள் ஸ்ரோரஸ்	கரணவாய்	3000. 00
திருமதி அ. குணநாயகம்	பருத்தித்துறை	1முடை அரிசி, 1முடை பருப்பு
ஏரம்பழுர்த்தி சிவபாக்கியம்	யாழ்ப்பாணம்	3000. 00
அமரா. க. சிவக்கொழுந்து ஞாபகாரத்தமாக	குப்பிளான் தெற்கு	2முடை அரிசி
பர்வின்	குடும்பத்தினர் உடுப்பிட்டி	5000. 00
அபிஷா	புத்தூர்	1000. 00
ந. ஜினுசன்	புத்தூர்	1000. 00
மதுரா நகைமாடம்	புத்தூர்	1000. 00
திருமதி நேசரத்தினம்	யாழ்ப்பாணம்	5000. 00
ச. தயாபரன் K.K.S ரோட்	லண்டன்	10000. 00
Dr க. சசிலேகா வருணன்	கோண்டாவில்	2000. 00
கா. பரநிருபசிங்கம்	அச்சுவேலி	1000. 00
செல்லத்துரை அரியானந்தம்	இடைக்காடு	500. 00
புனிதவதி கணபதிப்பிள்ளை	தாவடி	3000. 00
முத்தையா ஞானவேல்	அல்வாய்	5000. 00
வே. சிவபாதசுந்தரம்	சுழிபுரம் மேற்கு	10000. 00
கா. சிவயோகநாதன்	வட்டு.மேற்கு	5000. 00
பொ. மகாத்மாகாந்தி	நீாவேலி	5000. 00
ச. பற்குணராஜா	வவுனியா	5000. 00
சி. குணரத்தினம்	மயிலங்கூடல்	1500. 00
	சுதுமலை	5000. 00

(தொடரும்...)

திருக்கருகாவூர்

தமிழகத்திருக்கோயில் வரிசை:

வல்வெஷ்ட் அட்டாண்ணா—

ஆண்டவன் எங்கனுமிருப்பினும் திருக்கோயில்களிலேயே அவன் அருள் நிறைந்து விளங்குகிறது. அதனால் உருவமற்ற பரம்பொருளுக்குப் பல உருவங்கள் தந்து, வணங்குவதற்குப் பல திருக்கோயில்களும் ஏற்பட்டன. “பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயில்” எனச் சிவன் கோவில்களும், “நீலமேனி நெடியோன் கோயில்” எனத் திருமால் கோவில்களும் ஏனைய தெய்வங்களின் கோவில்களும் அமைந்தன. இத்தகைய கோயில்களில் வெள்ளாற்றின் தென்கரையில் சிறப்புவாய்ந்த பிரார்த்தனை தலமாக விளங்கி வருவது, கருக்காத்தநாயகி உடனுறை மூல்லைவனநாத சுவாமி அமர்ந்து அருள்பொழியும் திருக்கருகாவூர் ஆகும். கரு+ கா+ ஊர்: கரு- தாயின் கருப்பையில் உள்ள கருவை, கா-காத்த (காக்கின்ற), ஊர்- ஊர். கருவைக் காத்துநின்ற “கருக்காத்த நாயகி” வீற்றிருக்கும் இடம். தஞ்சாவூரிலிருந்து கும்பகோணம் செல்லும் பாதை 40 கி.மீ தூரம் கொண்டது. ஏறக்குறைய நடுப்பகுதியில் வெட்டாற்றின் தென் கரையில் திருக்கருகாவூர் அமைந்துள்ளது.

பல ஆண்டுகள் குழந்தைப் பேறில்லாதவர்கள் குழந்தைப் பாக்கியம் பெறவும், திருமணம்கூடி வராத இளம் பெண்களுக்கு விரைவில் திருமணம் கூடிவரவும் அன்னை கருக்காத்த நாயகியை வியாழக்கிழமைகளில் வேண்டி நெய்தீபம் ஏற்றிவந்தால் குழந்தைப்பேறு கிட்டும் என்பதும், மேலும் கருவற்ற பெண்கள் கருக்காத்த நாயகியை வேண்டி அவள் காலடியில் பெறப்பட்ட விளக்கெண்ணையை வயிற்றில் தடவிவந்தால் கரு காக்கப்பட்டு சுகப்பிரசவம் ஆகும் என்பதுவும் உண்மை நிகழ்வுகளாக இன்றும் தொடர்கிறது. மேலும் இத்திருக்கோவிலில் அருளாட்சி செய்யும் அன்னை கர்ப்பரட்சாம்பிகை (கருக்காத்த நாயகி) திருவருள் பெறறுக் குழந்தைப்பாக்கியம் பெறறவர்கள் தங்கள்

நேர்த்தியினை நிறைவுசெய்ய வாராமல் வந்த மழலைச் செல்வத்தினை அம்மன் சந்நிதியில் தொட்டிலில் இட்டு எடுப்பது ஒரு புனிதகாரியமாகக் கருதப்பட்டு தொன்றுதொட்டு நடைபெற்று வருகிறது. இதற்காக ஒரு தங்கத் தொட்டிலையே செய்து வைத்துள்ளார்கள். வசதி வாய்ப்பு உள்ள பலரும் பிறக்கும் குழந்தையின் எடைக்கு எடையாக - அவரவர் வசதிக்குத் தகுந்தமாதிரி - பொன், வெள்ளி, தானியங்கள், நாண்யங்கள், நெய், நெல், பழவகைகள், இனிப்புகள் என்பவற்றைத் துலாபாரமாக அம்மன் சந்நிதியில் கொடுக்கும் வழக்கமும் இருந்து வருகிறது.

நிருத்துருவ முனிவரும் அவர் மனைவி வேதிகையும் தமது ஆச்சிரமத்தில் வசித்து வந்தனர். வேதிகை கருவற்றிருந்த வேளையில் அவளைத் தனியே தன் ஆச்சிரமத்தில் விட்டுவிட்டு நிருத்துருவ முனிவர் திருக்கோவில் சென்றிருந்தார். அச்சமயம் ஊர்த்துவபாதர் என்கிற முனிவர் இவர்களது ஆச்சிரமத்தை நாடிவந்து தம்பசிக்கு அன்னமிடுமாறு கேட்டார். இவரது குரலைக் கேட்டும், அச்சமயம் கருவற்றிருந்த வேதிகை தளர்ச்சி மிகுதியினால் எழுந்துவந்து அன்னமிட முடியவில்லை. இதனையறியாத அம்முனிவரோ கோபமுற்றுச் சாபமிட்டுச் சென்றார்.

வேதிகையின் வயிற்றில் உள்ள கருவக்கு சாபத்தினால் ஊனம் வந்து, காப்பம் நமுவ, காப்பரட்சகியாகிய அம்பிகை கலைந்த கருவை ஒரு தெய்வீக்குக் குடத்தில் வைத்துக் காத்து உரிய காலம்வர குழந்தையை வெளிக்கொண்டந்து பெற்றோரிடம் ஒப்படைத்தாள். அம்பிகையின் கட்டளைப்படி குழந்தை நைதுருவனுக்குக் காமதேனு பாலைச் சுரந்து அளித்தது. காமதேனுவின் பாலைப் பருகி வளர்ந்து வந்த நைதுருவன், வேதிகை, நிருத்துவ முனிவர் மூவரும் இறைவனையும் இறைவியையும் தொழுது பணிந்தனர். அம்பிகையின் முன் மண்டபத்தின் இருபக்கச் சுவர்களிலும் இந்தக் கதை ஓவியமாக அழகுற வரையப்பட்டுள்ளது. இந்த மண்டபத்தின் தூண்களில் ஒன்றில் காப்பவதி ஒருந்தி சிலைவடிவில் காணப்படுகிறாள். அவர்தான் நிருத்துருவமுனிவரின் மனைவி வேதிகையோ?

நின்ற திருக்கோலத்தில் நான்கு திருக்கரங்களுடன் அம்பிகை அருள் பாலிக்கிறாள். நிறைந்த பொன்னாபரணங்களுடன் பூமாலை அலங்காரங்களுமாக அம்பிகை ஜூலிக்கிறாள். சுற்றுப் பரிவார மூர்த்தங்களோ, சண்டிகேஸ்வரி சந்நிதானமோ அங்கில்லை.

சில கோவில்களில் மூலமூர்த்தம் தானாகத் தோன்றிய சுயம்பு மூர்த்தமாக இருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால், இத்திருக்கோவிலில் சுவாமி, விநாயகர், நந்தி ஆகிய மூன்றுமே சுயம்புவாகத் தோன்றியவை. கருவறையின் மூல மூர்த்தத்தினை கிட்ட நெருங்கிப் பார்க்க முடியவில்லையாயினும் நந்தியையும், கணபதியையும் அருகில் நெருங்கிப் பார்க்க முடிகிறது. வழமையான தென்மேற்கு மூலையில் காணப்படும் விநாயகர் சந்நிதானத்தில் இரண்டு விநாயகர்கள் உள்ளனர். ஒன்று: சுயம்பு, மற்றது பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. அதேபோல வாசலில் உள்ள நந்தியும் அருகருகாக இரண்டு நந்திகள் காணப்படுகின்றன. ஒன்று: சுயம்பு, மற்றது பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. சுயம்புவான நந்தியும் விநாயகரும் கால ஓட்டத்தினால் சற்றே சிதைவடைந்துள்ளது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இதனால் எல்லா அபிஷேகங்களும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட மூர்த்தங்களுக்கே நடைபெறுகிறது.

மூலவர் - ஆறுமுகர் - அம்பிகை ஆகிய மூன்றும் இத்திருச்சந்நிதியில் சோமாஸ்கந்த அமைப்பில் உள்ளமை ஒரு தனிச்சிறப்பான அம்சமாகும். மகேஸ்வர வடிவங்களில் முதன்மையானதும், மக்களுக்கு வேண்டுவன அருளும் தேரேறும் மூர்த்தமாகத் திருக்கோயில்களில்

வீற்றிருக்கும் சச்சிதானந்த வடிவான சோமஸ்கந்த மூர்த்தியேயாவார். இந்த முன்று சந்நிதானங்களையும் ஒன்றுசேர வலம் வரக்கூடியதாக ஒருவீதி அமைப்பினை இப்போது ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள்.

சத்து	ஆனந்தம்	சீத்து
அருள்	ஆன்மா	இன்பம்
(உண்மை)	(மகிழ்ச்சி)	(அறிவு)
சோ	ஸ்கந்தர்	உமா
மூல்லைவனநாதர்	ஆறுமுகர்	காப்பரட்சகி

திருக்கருகாவுர்மீது திருஞானசம்பந்தர் பாடிய பதிகத்திலுள்ள நான்குவரித் தேவாரப் பாடல்களில் 4ஆவது வரியின் முதற் சொல்லாக அத்தர், அமுதர், அழகர், அடிகள், ஜயர், ஈசா, எந்தை, அண்ணல், ஆர்த்தர் என இறைவனை விளித்துப் பாடியிருப்பதைக் காண்கிறோம். பதிகத்தின் முதற்பாடல் மட்டும் கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

முத்திலங்கு முறுவல் வுமையஞ்சவே
மத்தயானை மறுகவ் வரிவாங்கியக்

கத்தை போர்த்த கடவுள் கருகாவுரெம்
அத்தர் வண்ணம் மழலும் அழல் வண்ணமே

தன்னுடைய முத்துப்போன்ற பற்கள் ஒளிவீசுமாறு புன்முறுவல் புத்து அருகில் இருக்கும் உமாதேவியார் அச்சம் அடையும்படி மதங்கொண்டு வந்த யானையை நிலை குலையுமாறு வீழ்த்தி, அதன் தோலை உரித்து, அக்கனத்த தோலைப் போர்வையாகப் போர்த்துக்கொண்ட கடவுளாகிய கருகாவூர் எந்தையின் திருமேளியின் நிறம் ஸ்டாவிட்டுப் பிரகாசிக்கும் நெருப்பு போன்ற சிவந்த நிறமாகும்.

இக்கோவில்மீது அப்பர் பெருமான் பாடிய பதிகெனாரு பாடல்கள் கொண்ட பதிகத்தின் ஓவ்வொரு பாடலுமே அற்புதமானவை. பாடலின் ஓவ்வொரு சொல்லின் இறுதியும் "...ம்" என முடியும் சொல்லாடல் பதிகத்திற்கு மெருகேற்றுகிறது. என்னே! பொருள் பொதிந்த வரிகள் இவை. பதிகத்தின் ஆஹாவது பாடல் இதோ...

மூலனாம், மூர்த்தியாம், முன்னேதானாம்
மூவாத மேனி முக்கண்ணினானாம்

சௌலனாம், சேர்ந்தாரிடாகள் தீாக்குஞ்
சௌலனாம் செஞ்சுடர்க்கோர் சோதிதானாம்

மாலனாம் மங்கையோர் பங்களாம்,
மன்றாடியாம், வானோர் தங்கட்கெல்லாம்

காலனாம், காலனைக் காய்ந்தானாந்
கண்ணாம் கருகாவு ரெந்தைதானே.

எல்லாப் புவனங்களுக்கும், எல்லாப் பொருட்களுக்கும் எல்லா உயிர்கட்கும் வினைமுதற் காரணமாக விளங்குபவனும், சகல குணங்களும் பொருந்தி அருள் செய்யும் மூர்த்தியாக விளங்குபவனும், எல்லாம் தோன்றுவதற்கு முன் தோன்றியவனும், மூப்பு அடையாத மேனியை உடையவனும், முக்கட் செல்வனும் சீலமுடையவனும், தன்னை வந்து சேர்ந்தவர்களின் துன்பங்களைத் தீாத்தருஞும் செல்வனும், மங்கை மணாளனும், பொன்னம்பலத்தில் நடனமாடுவனும், வானோர்களின் காலத்தினை வரையறுப்பவனும்,

எமனை உதைத்தவனும், என் கண் போன்றவனும் யார் என்றால் திருக்கருகாவுரில் திகழும் எந்தையேயாவான்.

இவற்றினைவிட, சுந்தரர் வைப்புத்தலப் பாடலாக திருக்கருகாவூர் பற்றி பாடிய பாடலின் இடைவரிகள் இவை.

மூல்லைவனாதர் திருக்கோயில் வாசலில் ஒரு ஜந்து நிலைக் கோபுரமும், இடது புறமாக அம்பாள் திருக்கோயில், முன்பாக ஒரு நிழல்வு வாசலும் ஒரே நேர்கோட்டில் கிழக்குப் பார்த்தபடி அமைந்துள்ளன. வெளியே வசந்தமண்டபமும் எதிரே சக்ஷிரகுண்டம் எனப்படுகின்ற திருக்குளமும் உள்ளன. கோபுர வாசலினுடாக ஊள்ளே சென்றால் நமக்கு இடது கைப்புறமாக (தென்கிழக்கு மூலையில், புறச்சுவரை ஒட்டியபடி) மடப்பள்ளியும், அடுத்து அறுபத்துமூவர் மண்டபமும் காணப்படுகிறது. நமக்கு வலது கைப்புறமாக நடராஜர் மண்டபமும், அதன் தொடர்பாக யாகசாலையும் (மேற்குப் பார்த்தபடி) இருக்கிறது. நடுவே கொடிமரம்- பலிபீடம்- நந்தி ஆகியன உள்ளன. இரண்டு நந்திகள் அருகருகே உள்ளன. சங்குக்கு நேராக இருப்பது சுயம்பு- தானாகத் தோன்றியது. மற்றது பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. (விபரம் ஏற்கனவே தரப்பட்டுள்ளது) கோபுரம் அருகாகவே வலமாக நடந்து பிரகாரத்தை வலம் வருகிறோம். திறந்த பிரகாரத்தின் தென்பக்கச் சுவரை அண்மித்தபடி அநுமன் சந்திதி தனியாகவும் சேக்கிழமாரும் சந்தான குரவர்களான உமாபதிசிவம், அருள்நந்திசிவம், மறைஞான சிவம், மெய்கண்ட சிவம் ஐவரும் ஒரு சந்திதியிலும் வடக்கு நோக்கியபடி உள்ளனர். நேராக நோக்கின் (கருவறையின் முன் மண்டபத்தோடு இணைந்தபடி) நீண்ட முன் மண்டபத்தோடு கூடிய சோமால்கந்தர் சந்திதி காணப்படுகிறது. தென்மேற்கு மூலையில் நிருதி விநாயகர் அமர்ந்துள்ளார். இங்கேயும் காணப்படும் இரண்டு விநாயகர்கள் பற்றிய விபரம் முன்னரே பார்த்தோம்.

மூலவர் முல்லைவன் நாதரின் கோவட்ட மூர்த்தங்களான தெட்சணாமூர்த்தியினை வழிபட்டு வந்தால் சரிபின்புற மாடத்தில் விங்கோற்பவர் அமர்ந்திருக்க வேண்டிய இடத்தில் அர்த்தநாரீஸ்வரர் பெரிய உருவமாக உள்ளார். அடுத்து பிரமா, தூர்க்கை, தனிச்சந்நிதியில் வழமையான இடத்தில் சண்டிகேஸ்வரரும் உள்ளனர். சிறிய ரூபமாக மாடத்தில் தூர்க்கை அம்மன் அமரவேண்டிய இடத்தில் பெரியதொரு தனிச்சந்நிதியில் பெரியதொரு திருவுருவாகத் தூர்க்கையம்மன் அமர்ந்திருப்பதுவும் இங்கேயுள்ள சிறப்புகளில் ஒன்று. இந்தச் சந்நிதியில் இராகுகாலப் பூசைகள் மிக விசேடமானவை. சண்டிகேஸ்வரரின் பிற்பக்க சுவரை ஓட்டியபடியுள்ள மண்டபமும் தனிச்சந்நிதியும் வள்ளி- தெய்வானை சக்திம் உள்ள ஆறுமுகர் சந்நிதியாகும். மூல்லைவனநாதர் - ஆறுமுகர் - கர்ப்பரட்சாம்பிகை அம்பிகை உள்ளடங்கிய சோமாஸ்கந்த அமைப்பு பற்றிய விபரம் முன்னாரே தரப்பட்டது. பிரகாரத்தின் வடமேற்கு மூலையில் மகாஸெல்ட்சுமியும் உள்ளார். இப்போது நாம் பிரகாரச் சுற்றினை நிறைவு செய்து பழையபடி கொடிமரம், பலிபீடம், நந்தி ஆகியன உள்ள இடத்திற்கு வந்துவிட்டோம்.

மண்டப வாசலில் இருமருங்கிலும் உள்ள துவார கணபதியையும், துவார ஸ்கந்தரையும் வணங்கி அனுமதிபெற்று கருவறை முன்மண்டபத்தின் உள்ளே நுழைகிறோம்.

கருவறையில் இறைவன் மூல்லைவனத்தில் எழுந்தருளியுள்ளதால் மூல்லைவனநாதர் என்றும், மகப்பேறு அளிப்பதால் காப்படிஸ்வர் என்றும் அழைப்பார்கள். மூல்லைவனத்தில் புற்றுருவில் சுயம்புவாகத் தோன்றிய லிங்கத் திருமேனியில் மூல்லைக்கொடி படர்ந்திருந்த வடுவை இன்றும் காணலாம். (இந்தத் தகவல் அர்ச்சகர் தந்தது) தலவிருட்சமான மூல்லைக்கொடி உட்பிரகாரத்தின் சண்டிகேஸ்வரருக்கும் திருமஞ்சனக் கிணற்றுக்கும் இடையில் உள்ளது. புற்றுருவாக இருப்பதால் இறைவனுக்கு அபிஷேகம் கிடையாது. புனுகுத் திரவியம் மட்டுமே சாத்தப்படுகிறது. நீண்டு உயர்ந்துள்ள லிங்கபாணத்தின் அடிப்பகுதியில் கவசம் சாத்தப்பட்டுள்ளது. ஆவடையார் பகுதிக்கு மட்டுமே அபிஷேகம் நடைபெறுகிறது. ஒற்றைப் பூமாலை, ஒரு சால்வை, தலைக்கு மேலாக ஒரு நாகபடம் மட்டுமே கொண்ட அளவான அலங்காரம். திருமேனிக்கு மேலே குறுக்காகக் காணப்படும் முப்பிரிநால் வெள்ளை வெளேரெனத் தெரிகிறது. மூல்லைவன நாதரை நெஞ்சாரத் தொழுது விடைபெற்று கோபுர வாசல் வழியாக வெளியே வந்து புறவீதியை நோக்கினால், வீதி முழுவதும் அழகிய நந்தவனம் தெரிகிறது.

நந்தவனமும், பூக்கஞ்சபற்றி மேலதிகமாக ஒரு சில வார்த்தைகள். இக்கோவில் உட்பட வேறும் சில கோயில்களில் உட்பிரகாரங்களில் பல இடங்களிலும் எழுதப்பட்டிருந்த வாசகங்கள் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. “வாசனையில்லாப் பூக்கள் வணக்கத்திற் குரியவையல்ல” “மணமற்ற பூக்கள் ஆண்டவன் திருப்பாதங்களுக்கு ஏற்றவையல்ல” காலங்காலமாக காட்டுப் பூவாகவிருந்து அன்மைக் காலத்தில் வீட்டுப் பூவாகி வாசல் வளைவுகளை அலங்கரித்து வந்த கோண்டு (சரியான பெயர் தெரியவில்லை) போன்ற வற்றுடன், எக்ஸ்சோநா போன்றவையும் கூட்டுச் சேர்ந்து, படிப்படியாக கோயில்களில் நுழைந்துவிட்ட அதிசயத்தை இன்று நாம் கண்ணெதிரே காண்கிறோம். அர்ச்சகர்களும் அவற்றினைக் கையிலெடுத்து அர்ச்சிப்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். இந்தப் பந்தியில் தரப்பட்டுள்ள இரு தரவுகளும் சரியா..... தவறா..... எனும் முடிவினை உங்களிடமே விட்டுவிடுகிறேன்.

மீண்டும் ஒரு திருக்கோயிலில் நாம் சந்திக்கலாம்.....

ஊனச்சுப்பித்தட்டுறையினர்தலை!

தங்களுடன் தொடர்புகொள்ளவேண்டிய அவசரமானதும் அவசியமானதுமான பல சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுவதால், தயவு செய்து உபகவனு மூக்கங்கள் ஓவ்வொன்றிலும் தவறாது தங்கள் தொல்லைபேசி லைக்கங்களைக் குறிப்பிட்டு அனுப்புமாறு அன்புடன் கேட்குக்கொள்கின்றோம். -பேரவையினர்-

ஸ்ரீடாத்தமாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

06.09.2013 வெள்ளுக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சொற்பொழிவு :- “ஒங்காரங்பன்”

வழங்குபவர் :- திரு தி. சோமாஸ்கந்தராசாக்குருக்கள் அவர்கள்

[சுதாபர்]

13.09.2013 வெள்ளுக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

“இன்னிதச்”

(பக்கவாத்திய சகிதம்)

20.09.2013 வெள்ளுக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சொற்பொழிவு :- “தேவி பாகவதம்” (தொடர்)

வழங்குபவர் :- திரு அ. குமாரவேல் அவர்கள்

[சிறேஷ்ட விரிவுநெரயாளர், யாழ்/ கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை]

27.09.2013 வெள்ளுக்கிழமை முற்பகல் 10.00 மணியளவில்

ஞானச்சுப்பி ஸ்ரீடாத்தமாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை :- திரு சிவ. ஆறுமுகசாமி J.P அவர்கள்

மதிப்பீட்டுரை :- திரு துரை. கணேசமுர்த்தி அவர்கள்

189ஆவது

மலர்

[ஆசிரியர், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, வட்டுக்கோட்டை]

ஸ்ரீ செல்வச்சந்நதி நூலை முகப்புத் தோற்றும்

